தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை.

புதன்கிழமை, 1978 ஜனவரி, 4.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. முனு ஆதி அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

(1) அரசினர் தீர்மானம்.

விதி 22-ஐத் தளர்த்தல்.

மாண்புமிகு திரு கி. மனோகரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

"சட்டமன்றப் பேரவையில் முதல் ஒரு மணி நேரம் "வினாக்கள்-விடைகள்" என்றுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை விதி 22-ஐ இன்று தளர்த்த வேண்டும்." என்று கோருகிறேன்

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று ஒரு மனதாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

குறிப்பு : ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் * உடுக்குறி இடப் பெற்றிருந்தால், உறுப்பினரால் அவ்வுரை சரிபார்க்கப் பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்.

(2) அமைச்சரவையின் மீது நம்பிக்கையின்மையைத் தெரிவிக்கும் தீர்மானம்.

திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை விதி 55(1)-ன்படி,

"மாண்புமிகு திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் தலைமையின் கீழ் உள்ள அமைச்சரவையின் மீது இப்பேரவை தனது நம்பிக்கையின்மையைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறது."

என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : தீர்மானத்தை நான் வழிமொழி கிறேன்.

*திரு மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தின்மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாகப் பேசுவதற்கு அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் இரண்டரை மணி நேரம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனையொட்டி என்னுடைய முன்மொழிதலை நான் இங்கே தொடங்குகின்றேன்.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1978 ஜனவரி 4

நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்ததன் நோக்கம் அரசு இந்த ஆறு மாத காலத்திலே செய்துள்ள தவறுகளை எண்ணிப்பார்த்து திருத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாகும். இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் இந்த அவையில் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்பட்டு அது வெற்றிபெறும் என்ற நம்பிக்கையோடு நான் இந்தத் தீர்மானத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாகக் கொண்டுவரவில்லை. நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தினுடைய நோக்கத்தை நான் ஓரளவு சுட்டிக்காட்டி விட்டேன் என்றே நம்புகிறேன்.

இந்த அரசு ஆறு மாத காலத்திற்கு முன்பு தொடங்கியபோது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக நானும் கழகத்தினுடைய பொதுச் செயலாளர் பேராசிரியர் அன்பழகன் அவர்களும் அறிக்கை வாயிலாகவும் சென்னையில் நடைபெற்ற ஒரு பொதுக்கூட்டத்திலும் ஆக்கபூர்வமான ஒத்துழைப்பை புதிய அரசுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தரத் தயங்காது என்பதை சுட்டிக்காட்டியிருந்தோம். அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக நடந்து முடிந்த சட்ட மன்ற கூட்டத் தொடரில் ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களையும் இந்த அரசுக்குத் தேவையான யோசனைகளையும் இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்து வைக்கத் தவறவில்லை என்பதை அனைவரும் நன்கு அறிவார்கள்.

ஆக்கபூர்வமான ஒத்துழைப்பு என்கின்ற அடிப்படையில் இங்கே நடைபெற்ற விவாதங்களைப் பார்த்து வெளியே உள்ள சிலபேர்கள் கூட, ஏன் இந்த அவையிலே உள்ள வேறு சில கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட, விவாதங்கள் போகிற போக்கைப் பார்த்தால், இரண்டு கட்சிகளும் விரைவில் ஒன்றுசேர்ந்துவிடும் போல் இருக்கிறதே என்று எண்ணுகிற அளவிற்கு நடந்து முடிந்த சட்ட மன்ற கூட்டத் தொடரில் விவாதங்கள் நடைபெற்றன. இரண்டு கட்சிகளும் ஒன்று சேர்ந்துவிடுமோ என்ற பயத்தில் புதிய கட்சி தொடங்கியவர்கள் கூட அதற்கு முன்பு நாம் முந்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று அவர்கள் கட்சிகளைக் கலைத்துவிட்டு ஆளும் கட்சியோடு போய் சேர்ந்துகொண்ட நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் நாட்டில் நடைபெற்றன.

ஆனால், விவாதங்களில் ஆக்கபூர்வமான யோசனைகளை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தனக்கே உரிய கண்ணியத்தோடு கடமையுணர்ச்சியோடு அண்ணா வழியில் இங்கே எடுத்துவைத்ததேயல்லாமல் இரண்டு கட்சிகளும் ஒன்று சேரு

1978 ஜனவரி 4] [திரு. மு. கருணாநிதி]

வதற்கான எந்தவிதமான சாத்தியக்கூறுகளும் கொள்கை யளவில் அண்ணு அவர்களின் கொள்கைகளே நடை முறைப்படுத்துவதிலே இல்லே என்பதை ஆளும் கட்சி பல சந்தர்ப்பங்களில் மெய்ப்பித்துக் காட்டியிருக்கிறது.

அண்ணு அவர்கள் அவசர கால சட்டத்தை அறவே வெறுத்தவர். ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கு, ஜன நாயகம் நல்ல முறையிலே வளர்வதற்கு அவசர காலச் சட்டங்கள் தடையாக நிற்கும், அவசர காலத்தை நீடித்துக் கொண்டு, ஜனநாயகத்தைப் பற்றியும் பேச ஒரு அரசுக்கு தகுதியில்லே, முடியாது என்று நாடாளு மன்றத்தில், மாநிலங்கள் அவையிலே பேரறிஞர் அண்ணு அவர்கள் எடுத்துவைத்தார்.

எனவே, அந்த வழி நின்றுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நெருக்கடி கால பிரகடனத்தை, எதேச்சாதிகார கருத்தை, அவசர காலத்தின் அடிப்படையிலே போடப்பட்ட சட்டங்களே எதிர்த்தது. அப்படி எதிர்த்த நேரத்தில் இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியாக இருக்கின்ற அகில இந்திய அண்ணு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார், இந்திரா காந்தியினுல் போடப்பட்ட நெருக்கடி கால சட்டங்களே, நெருக்கடி நிலேயை வரிந்து கட்டிக்கொண்டு ஆதரித்தனர் என்பதையும் நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லே.

அதைப்போலவே, 1968ஆம் ஆண்டு பேரறிஞர் அண்ணு அவர்களின் மாநில சுயாட்சி தத்துவங்களே ஆதரித்தும், மாநிலங்கள் சுயாட்சித் தன்மையோடு முழுமையாகச் சுயாட்சி பெற்று விளங்கவும், மத்தியிலே ஒரு கூட்டாட்சி என்கின்ற கருத்தை எடுத்துச் சொன்னதும் திராவிட முன் னேற்றக் கழக ஆட்சி இருந்த நேரத்திலே தான். இங்கே அப்படி ஒரு தீர்மானத்தை எடுத்துவைத்து, அதைக் கொண்டு வந்தபோது, இதை எதிர்த்து வாக்களித்ததும் இன்றைக்கு உள்ள ஆளும் கட்சியாகும்.

எனவே, இப்படி சில பல கொள்கைகளால் ஆளும் கட்சியாக இருக்கின்ற அகில இந்திய அண்ணு திராவிட முன் னேற்றக் கழகமும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் ஒன்று சேருவதற்கு உரிய வாய்ப்புகள் இல்லே யென்ருலும்கூட ஒரு அரசுக்கு, அதிலும் புதிதாகத் தோன்றியுள்ள ஒரு அரசுக்கு ஆக்க பூர்வமான ஒத்துழைப்பைத் தருவது எதிர்க் கட்சிக்குத் தலேயாய ஒரு கடமை என்ற அளவிலேதான், நடந்து முடிந்த சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரில் எங்கள் ஒத்துழைப்பைத் தந்தோம்.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1978 ஜனவரி 4

இப்படி ஒத்துழைப்புத் தந்ததற்குக் காரணம், அரசு கமுசுமாக நடைபெற வேண்டும், மக்கள் நல்வாழ்வுத் திட்டங்களை எளிதான தன்மையிலே பெற வேண்டும் என்பதற்காகத் தந்தோம். ஆனால் எங்களுடைய நல்லெண்ணத்தை எங்கள் பலகீனம் என்று ஒரு வேளை ஆளும் கட்சி கருதிக் கொண்டதோ, என்னவோ தெரியவில்லை. அதற்கேற்ப அது நடந்து கொண்டது என்பதை எடுத்துகாட்ட நான் இங்கே ஒன்றை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆகஸ்ட் திங்கள் 29ஆம் நாளோடு சட்ட மன்றப் பேரவையின் கூட்டத் தொடர் முடிவடைகிறது. மறுநாள் 30 ஆம் தேதி கலைவாணர் நினைவு நாள் நிகழ்ச்சியில் நம் முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உறையாற்றுகிறார்கள். அதற்கு முன்பு இந்த சட்ட மன்றத் கூட்டத்தில் பல்லவன் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தம் பற்றிப் பேசப்படுகிறது. போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே வைத்த அறிக்கையிலே விளக்கம் தந்திருக்கிறார்கள். இந்தப் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களின் போராட்டத்திற்கான நோட்டீசை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் தந்திருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் நோட்டீசு தரவில்லை, எனினும் அவர்களும் போராட்டத்திலே கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பேசினர். ஒரு சுமூகமான சூழ்நிலையிலே இதைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கருதித்தான், அனைத்துக் கட்சிச் சார்பிலும் இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது.

அந்தச் சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடர் முடிவடைந்த பிறகுகூட, நாங்கள் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் சுமூகமான ஒரு சூழ்நிலையில் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினையை நல்ல முறையிலே தீர்த்து வையுங்கள் என்றுதான் சொன்னேன். அப்போது போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் என்னிடம், உங்கள் ஒத்துழைப்பைத் தாருங்கள், நீங்கள் அவர்களோடு கலந்து பேசுங்கள் என்று சொன்னார்.

30ஆம் தேதி காலையில் இந்த போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் போராட்டத்திலே கலந்து கொண்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களையும், வேறு பல தலைவர்களையும் என்னுடைய இல்லத்திற்கு அழைத்து, அவர்களோடு பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி, இந்தப் பிரச்னையை சுமுகமான முறையிலே தீர்க்க வேண்டுமென்று அவர்களிடத்திலே எடுத்துச் சொன்னேன். அதற்குப் பிறகு

1978 ஜனவரி 4] [திரு. மு. கருணாநிதி]

நான் அவர்களிடத்திலே அறிந்த கருத்தை, போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே சொல்வதற்கு காலையிலிருந்து பிற்பகல் 12 மணி வரையில் ஐந்து தடவைக்கு மேல் தொலைபேசி மூலம் அவர்களோடு பேசுவதற்காக முயற்சித்தேன். ஒவ்வொரு இடத்திலும் அவர்கள் அங்கில்லை, இங்கிருக்கிறார்கள் என்று ஒரு தொலைபேசி எண் கொடுக்கப்பட்டது. அந்தத் தொலைபேசி எண்களோடும் தொடர்பு கொண்டேன். அவர்கள் பிறகு பேசுவதாகச் சொல்கிறார்கள் என்றுதான் பதில் வந்தது.

[முற்பகல் 9-10]

அதற்குப் பிறகு முதலமைச்சருடைய அலுவலகத்திற்கும் அவருடைய இல்லத்திற்கும் தொடர்பு கொண்டேன். அவரும் எனக்குக் கிடைக்க வில்லை. நான் இந்தப் பிரச்சினையில் அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய பிரதிநிதிகள் தந்த கருத்தைப் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சருக்குத் தெரிவித்து சுமூக சூழ்நிலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற ஆக்கரீதியான பணிக்காக அவ்வளவு கஷ்டத்தை அன்றைக்கு நான் எடுத்துக் கொண்டேன்.

அதற்குப் பிறகு மாலை 4 மணி அளவில் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் "காலையில் ஐந்தாறு தடவை தொலைபேசி மூலமாகப் பேசினீர்களாமே, என்ன?" என்று கேட்டார். அதற்குப் பிறகு "நிலைமை இவ்வாறு இருக்கிறது; நீங்கள் இதை சுமுகமாகத் தீர்க்க அவர்கள் 50 ரூபாய் இடைக்கால நிவாரணம் தரவேண்டுமென்று நிற்பார்கள் போல் தெரிகிறது" என்று சொன்னேன்.

எப்போதும் ஒரு கோரிக்கையை வைப்பவர்கள் கொஞ்சம் அதிகமான அளவில் கோரிக்கையை வைத்தால் தான் ஓரளவு கிடைக்கும் என்று அதிக அளவில் கோரிக்கை வைப்பார்கள். "இரு தரப்பிலும் கவரவப் பிரச்சினையாகப் பார்க்காமல் 30 ரூபாய் அளவுக்குத் தீர்த்துவிடலாம்; நீங்கள் கலந்து பேசுங்கள்; நானும் பேசட்டுமா" என்றதற்கு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் "அதெல்லாம் முடியாது; அந்த அளவுக்கு இயலாது; அதை கொடுக்க இயலாது; 15 ரூபாய்க்கு மேல் தர இயலாது" என்று கூறிவிட்டார். ஆகவே, பேச்சை நிறுத்தி விட்டேன்.

அன்று மாலை கலிவாணர் நினைவு விழாவில் முதலமைச்சர் பேசுகிறார். அங்கு பேசும்போது "காலையில் ஒருவர் போன் செய்து எப்படியாவது 30 ரூபாய்க்கு ஒப்புக்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1978 ஜனவரி 4

கொள்ளுங்கள் என்று கேட்கிறார்'' என்று பேசுகிறார். கலை வாணர் நினைவு நாள் விழாவில் தேவையில்லாமல், தொடர்பு இல்லாமல் இத்தகைய ஒரு பேச்சை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அங்கே எடுத்துக் கூறுகிறார்கள். ''காலையில் 30 ரூபாய்க்கு ஒத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று ஒருவர் போன் மூலமாகக் கேட்கிறார்'' என்று எடுத்துச் சொல்வது எந்த வகையில் பிரச்சினையைச் சுமுகமாகத் தீர்க்க பயன் படும் என்பதைத் தயவு செய்து எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

அதோடு மாத்திரமல்ல ; அதே விழாவில் பேசிய நம் முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்டசபையில் பல் பசைக்கு வரி போடலாமா என்று நம்முடைய இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பாகவும், மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சி சார்பாக வும் சில நண்பர்கள் எடுத்துக் கூறியதும், திராவிட முன் னேற்றக் கழக நண்பர்கள் எடுத்துக் கூறியதும், ஜனதா கட்சியினர் எடுத்துக் கூறியதும் பற்றிக் கலைவாணர் விழாவில் நம்முடைய முதலமைச்சர் குறிப்பிட்டு ''பல் பசைக்கு வரி போட்டோம், போடலாமா என்று கேட்கிறார்கள். இதனால் மக்களின் வாழ்க்கை கெட்டு விடும் என்று கூறினார்கள். பல் சுத்தமாக இல்லாவிட்டால் நோய் வரும் என்று சொல் கிறார்கள். பல் விளக்க வேண்டாம் என்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம்? ஆலங்குச்சி, வேப்பங்குச்சி கொண்டு பல் துலக்கக் கூடாதா? பல் சுத்தமாக இருக்க வேண்டும் என்ப தில் அக்கறையிருப்பதால் கை வைக்காதீர்கள் என்று எங்கள் கட்சிக்காரர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறோம். அவர்கள் கை வைத்தால் பல் அல்லவா போய்விடும்,' என்று முதலமைச் சர் பேசியிருக்கிறார். இது 31—8—77 தினமணி பத்திரிகை யில் வெளியிடப் பட்டிருக்கிறது.

''எங்கள் கழகத் தோழர்கள் கை வைத்தால் பல் அல்லவா போய்விடும்'' என்று பற்பசைக்கு வரிபோடலாமா என்று சட்டமன்றத்தில் உறுப்பினர்கள் கேட்டதற்கு கலை வாணர் நினைவு நிகழ்ச்சியில் முதலமைச்சர், அதுவும் இப்படி பட்ட பதிலைச் சொல்ல வேண்டுமா என்பதைத் தயவு செய்து எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

அதைப் போல் பஸ் தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தைச் சுமுகமாகத் தீர்க்க முன்வந்த என்னை, என் பெயரைக் குறிப் பிடவில்லை என்றாலும்கூட நான் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சரோடு தொலைபேசி மூலம் பேசினேன். ''30 ரூபாய்க்கு ஒத்துக் கொள்ளுகிறார்கள்'' என்று பேசும் இந்தப்

1978 ஜனவரி 4] [திரு. மு. கருணாநிதி]

பிரச்சினையை சுமுகமாகத் தீர்க்க நல்லெண்ணத்தோடு ஈடுபடுகிறவர்களை எப்படி ஊக்குவித்தார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்த்திட வேண்டும்.

அனைத்துத் தொழிற்சங்கங்களின் வேண்டுகோளின்படிதான் அனைத்துக் கட்சியினரும் சென்னையிலே காங்கிரஸ் சட்ட மன்றக் கட்சி அலுவலகத்தில் கூடினோம். அனைத்துத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க கூடினோம். அங்கே எடுத்த முடிவின்படி 4-ஆம் தேதி அன்று கண்டனக் கூட்டங்கள் தமிழகம் எங்கும் நடைபெறும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது.

அந்தக் கண்டனக் கூட்டத்தில் கூட இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தமிழ்நாடு தலைவர் அருமைத் தோழர் கல்யாண சுந்தரம் அவர்கள் பேசும்போது—''பல்லவன் போக்குவரத்து தொழிலாளர்கள் அரசியல் கட்சிகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்களே ஒழிய, நாங்கள் அவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. எங்களை அழைத்து 1-ம் தேதி பேச வைக்காமல் இருந்திருந்தால்—அன்று மாலை பவானியில் அவசர அவசரமாக 27 ரூபாய் தருகிறேன் என்று முதலமைச்சர் அறிவித்திருப்பாரா என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். யார் அரசியல் கட்சியைப் பயன் படுத்திக் கொண்டது? தொழிலாள வர்க்கம் எங்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டதா? நாங்கள் தொழிலாள வர்க்கத்தைப் பகடைக்காய்களாகப் பயன் படுத்திக் கொண்டோமா? நீங்களே புரிந்து கொள்ளுங்கள். தொழிலாள வர்க்கம் ஒன்றுபட்டிருந்தால் எவ்வளவு பெரிய கொம்பனை இருந்தாலும் அந்த அரசைப் பணிய வைக்க முடியும்'' என்று தோழர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சென்னை கடற்கரைக் கூட்டத்தில் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

நான் 30 ரூபாய் என்று சொன்ன நேரத்தில் அவர்களை அழைத்துப் பேசி 27 ரூபாய்க்கு ஒத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லியிருப்பார்களேயானால் விஷயம் முடிந்திருக்கும். அவ்விதம் செய்யாமல் எந்தவிதமான தேவையும் இல்லாமல் தொடர்பில்லாத ஒரு விழாவில் இதைப்பற்றி பேசி பிரச்சினையை வளர்த்து இருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களையும் அழைத்துப் பேசி ஒரு முடிவு எடுத்த பிறகு திடீரென்று முதலமைச்சர் 7 ரூபாய் கொடுக்கலாம் என்று வெளியிலிருந்து கொண்டு

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1978 ஜனவரி 4

ஓர் அறிக்கை கொடுக்கிறார். எந்தக் கிளர்ச்சியாக இருந்தாலும் யார் காரணம் என்பதை சில நேரங்களில் சட்ட சபையில் சொல்லுகிறார்கள். வெளிப்படையாக சொல்லுவதில்லை. மாணவர்கள் கிளர்ச்சியானாலும், விவசாயிகளுடைய கிளர்ச்சியானாலும், தொழிலாளர்களுடைய கிளர்ச்சியானாலும், நெசவாளர்களுடைய கிளர்ச்சியானாலும் மீனவர்களுடைய கிளர்ச்சியானாலும், இப்படி எந்தக் கிளர்ச்சியானாலும் எதிர்க்கட்சிகளுடைய உதவியை கிளர்ச்சிகளிலோ அல்லது வேலை நிறுத்தத்திலோ ஈடுபடுபவர்கள் தங்களுடைய கோரிக்கைகளுக்காக எதிர்க்கட்சிகளுடைய உதவியை நாடுவது இயல்பு.

இந்த இயல்பான காரணத்தைப் புரிந்து கொள்ளாமல் முதலமைச்சர் அவர்களும் மற்ற அமைச்சர்களும் தவருக புரிந்து கொண்டு எல்லாவற்றையும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான் இவைகளை எல்லாம் தூண்டிவிட்டது என்ற தவருன குற்றச்சாட்டை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஒரு எதிர்க்கட்சி எப்படி இருக்கவேண்டும். எப்படி நடத்தப்பட வேண்டும் என்பது பற்றி 'கேபினட் கவர்ன்மெண்ட்' என்ற ஆங்கில நூலில் ஐவார் ஜென்னிங்ஸ் அவர்கள் அருமையான கருத்தை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். . . . .

"The opposition is at once the alternative to the Government and a focus for the discontent of the people. Its function is almost as important as that of the Government. If there be no opposition, there is no democracy. "Her Majesty's opposition" is no idle phrase. Her Majesty needs an opposition as well as a Government.

எதிர்க்கட்சி என்பது அரசாங்கத்திற்கு உடனடியான மாற்று என்பது மட்டுமல்ல. மக்களுடைய அதிருப்தியை ஒன்று சேர்த்து தெரிவிக்கும் மையமாகும். மக்களுக்கு அரசாங்கத்தின் பணி எவ்வளவு முக்கியமானதோ, அதே போன்றுதான் எதிர்க்கட்சிகளின் பணிகளும். எதிர்க்கட்சி இல்லாவிட்டால் நாட்டில் ஜனநாயகம் இல்லை. மாட்சிமை தங்கிய எதிர்க்கட்சி—இங்கிலாந்து நாடு என்பதால் ஐவார் ஜென்னிங்ஸ் அவர்கள் மாட்சிமை தங்கிய எதிர்க்கட்சி என்று குறிப்பிடுகிறார்.—இந்த மாட்சிமை தங்கிய எதிர்க்கட்சி—எதிர்க்கட்சி என்று வெறும் அர்த்தமற்ற சொல்லும் அல்ல. மாட்சிமை தங்கிய அரசும் மக்களுக்குத் தேவை என்று ஐவார் ஜென்னிங்ஸ் தன்னுடைய நூலில் எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

1978 ஜனவரி 4] [திரு. மு. கருணாநிதி]

அந்த் வகையில் அரசுக்கு மாற்றுக் கட்சி என்பதோடு, மக்களுடைய அதிருப்தியை அரசுக்குப் பிரதிபலிக்கிற பொறுப்பு எதிர்க்கட்சிகளுக்கு உண்டு என்கிற காரணத்தினால்தான் இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளுக்கு அவ்வப்போது நடைபெறுகிற சட்டசபைக் கூட்டங்களில் ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தின் மூலமும், விவாத விளக்கங்கள் மூலமாகவும், கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள் மூலமாகவும், இவைகள் எல்லாம் எடுத்துக் கொள்ளப்படக் கூடிய சூழ்நிலை இல்லையென்றால், கண்டனத் தீர்மானம் மூலமாகவும்—அவ்விதம் கொண்டு வரப்பட்டால் அதில் ஒரு குறிப்பிட்ட, விஷயத்தைப்பற்றி மட்டும்தான் பேச முடியும் என்ற நிலை வரும் என்கின்ற காரணத்தால், நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் என்று கொண்டு வந்தால், அதன் அடிப்படையில் அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, பல விஷயங்களையும் பேசலாம் என்கின்ற அடிப்படையில் எதிர்க்கட்சிகள் தங்களுடைய கடமையைச் செய்து வருகின்றன.

அந்த வகையில் இங்கு கண்டனத்தீர்மானம் என்று கொடுக்கலாம் என்று முடிவு செய்தால், அதன் மீது குறிப்பிட்ட ஒரு பிரச்னையைப்பற்றி மட்டும் தான் பேச இயலும் என்பதால், அதை மாற்றி இந்தத் தலைப்பில் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் என்று கொடுத்தால் கடந்த சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடர் முடிந்த பிறகு நடைபெற்ற பல்வேறு நாட்டு நிகழ்ச்சிகளையும் இந்த தீர்மானத்தின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும்.

நாங்கள் பேசுவதைத் தொடர்ந்து மற்ற தோழமை, எதிர்க்கட்சிகளும் பல பிரச்னைகளை பேசுவதற்கு வாய்ப்பைக் கொடுக்கும் என்ற அளவில் எதிர்க்கட்சிகளும் இதற்காக மகிழ்ச்சி அடையலாம். தோழமை அல்லாத—தேர்தல் நேரத்தில் ஆளும் கட்சியை ஆதரித்த எதிர்க்கட்சிகளும் பல பிரச்னைகளை இதில் பேசலாம். இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வந்த நேரத்தில், வழி மொழியவில்லை என்றாலும், இதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு பல்வேறு நாட்டுப் பிரச்னைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு பயன்படும் என்கின்ற காரணத்தினாலும் இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

பல்லவன் போக்குவரத்து கிளர்ச்சிக்குப் பிறகு மதுரை மாணவர்கள் கிளர்ச்சி ஒன்று நடைபெற்றது. அதையும் தூக்கி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலையில் போட்டார்கள்.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1978 ஜனவரி 4

மதுரையிலே மாணவர்கள் கிளர்ச்சி நடைபெறுவதற்கு முதல் நாள் இந்திரா காந்தி அம்மையார் கைது செய்யப் பட்டார்கள் என்ற செய்தியைக் கேள்விப் பட்ட காரணத் தால் அங்குள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள் கொதிப்படைந்து, மதுரை போன்ற பல்வேறு இடங்களில் கதவடைப்பில் ஈடு பட்டபோது கதவடைக்க மறுத்த ஜனதாக் கட்சியைச் சேர்ந்த பலபேர்கள் கொடுமைகளுக்கு ஆளாகியிருக்கிறார் கள், கைகால்கள் ஒடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மண்டைகள் பிளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சிலர் மருத்துவமனைகளிலே சேர்க்கப்பட்டார்கள். சிலர் மதுரை மருத்துவ மனையிலே சேர்க்கப்பட்டார்கள்.

(முற்பகல் 9—20)

அந்த நேரத்திலே நான் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே சுற்றுப் பயணம் செய்வதற்கு சென்னையிலிருந்து கன்னியா குமரி எக்ஸ்பிரஸில் புறப்பட்டுச் செல்கிறேன். அப்படிப் புறப்பட்டுச் சென்ற ரயில் செங்கற்பட்டு ரயிலடியில் 6 மணி நேரம் தாமதமாகிவிட்டது. அதற்குக் காரணம் செங்கற் பட்டிற்கு அடுத்தாற்போல் மாணவர்கள், தாங்கள் விரும்புகிற இடத்தில் ரயில் நிற்க வேண்டும் என்று பல நாட்கள் எடுத்து வைத்த கோரிக்கை ஏற்றுக்கொள்ளப் படாத காரணத்தாலே அந்த வழியில் முன்னால் சென்ற ரெயில்களை மறித்துவிட்ட காரணத்தால், நாங்கள் சென்ற ரயில் செங்கற்பட்டிலே 6 மணி நேரம் தாமதமாகிவிட்டது. தாமதம் ஆகாமல் இருந்தால் நான் குறிப்பிட்ட நேரத்திலே திருநெல்வேலி போய்ச் சேர்ந்து இருக்கலாம். தாமதம் ஆன காரணத்தாலே செங்கற்பட்டு ரயில் நிலையத்திலிருந்து மதுரை வரை சென்று மதுரையிலே இறங்கி பிறகு அங் கிருந்து கார் மூலம் நெல்லைக்குச் செல்லலாம் என்று முடி வெடுத்து செங்கற்பட்டிலிருந்து போன் மூலம் மதுரைக்கு தெரிவிக்கப்பட்டது.

மதுரையில் காலையில் 6 மணிக்குப் போய் இறங்கியதும் பிறகு முதல் நாள் மதுரையிலே கிளர்ச்சியிலே அடிபட்ட மாணவர்கள், அடிக்கப்பட்டதால் ஓரளவிற்குக் காயம் பட்டவர்கள், அதிக காயமுற்று மருத்துவ மனையிலே சேர்க் கப்பட்டவர்களை மருத்துவ மனையிலே வந்து பார்க்கவேண்டு மென்ற கோரிக்கையை என்னிடத்திலே விடுத்தார்கள். நாங்கள் உடனடியாக மருத்துவ மனைக்குச் சென்று அங்கு அடிபட்டுக் கிடக்கின்ற, காயம்பட்டுக் கிடக்கின்ற மாணவர்

1978 ஜனவரி 4] [திரு. மு. கருணாநிதி]

களையும் அதற்கு முதல் நாள் சம்பவத்தில் காயமுற்றிருந்த ஜனதா கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்களையும் பார்த்துவிட்டு என்னை நிருபர்கள் சந்தித்த நேரத்திலே, அவர்கள் கேட்ட கேள்விகளுக்கு நான் பதிலளித்த போது சொன்னேன். இங்கு ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே போலீசார் போல் செயல்படத் துவங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சட்டத்தைக் கையிலே எடுத்துக் கொண்டு மாணவர்களைத் தாக்கியிருக்கிறார்கள். போலீசார் ஒன்றும் செய்ய முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்தச் சம்பவம் குறித்து நீதி விசாரணை நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னேன்.

மாணவர்கள் துப்பாக்கியால் சுட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் என். சி. சி. ரைபிளால் சுட முடியாது என்றும் சொல்கிறார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டேன்.

அதற்கு மறுநாள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும், காவல் துறை அதிகாரிகளும் சேர்ந்து ஒரு கூட்டறிக்கையை வெளியிடுகிறார்கள். மாணவர்களை வெளி ஆட்கள் தாக்குவதை போலீசார் அனுமதித்ததாகவும், அ. தி. மு. க. ஆதரவாளர்களும், அ. தி. மு. க. பேட்ஜ் அணிந்தவர்களும் இவ்வாறு தாக்குதலில் ஈடுபட்டதாகவும் கூறப்படுவது சரியல்ல. எனவே இதுபோல தவறான அறிக்கைகளை வெளியிட்டு பொது அமைதியையும் சட்டம் ஒழுங்கையும் குலைப்பது சரியல்ல என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும் போலீஸ் அதிகாரியும் அறிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள். அறிக்கை விட்டிருப்பது யார்? அதிகாரிகள். அதுவும் எப்படிப்பட்ட முறையில் என்றால், இது போன்ற தவறான அறிக்கைகளைக் கொடுத்து பொது அமைதியையும் சட்ட ஒழுங்கையும் குலைப்பது சரியில்லை. வெளியார் யாரும் கல்லூரி காம்பவுண்டுக்குள் அனுமதிக்கப்படவில்லை என்று அறிக்கை வருகிறது. யார் இதை நமக்குத் தருகிறார்கள்? மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும் காவல் துறை அதிகாரியும் தருகிறார்கள். அரசியல்வாதிகள், அமைச்சர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டிய இது போன்ற அறிக்கைகளை அதிகாரிகள், அதுவும் பொது அமைதியும் சட்ட ஒழுங்கையும் பாதிக்கிற முறையில் அறிக்கை விடக் கூடாது என்று தலைவர்கள், நான் உள்பட சொன்னதைக் குறித்து அறிக்கை விடுகிறார்கள். இந்த முறை சரியா அல்லது முரண்பட்டதா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

தனியார்கள் யாரும் கல்லூரி காம்பவுண்டுக்குள் அனுமதிக்கப்படவில்லை, இது அதிகாரிகளுடைய கூற்று. ஆனால் கல்வி யமைச்சர் திரு. அரங்கநாயகம் அவர்கள் நிருபர்களுக்கு

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1978 ஜனவரி 4

அளித்த பேட்டியில் மதுரையிலே மாணவர்கள் கிளர்ச்சி நடந்தபோது ஆயுதக் கிடங்கை தனியார் நால்வர் தாக்கியிருக்கிறார்கள். அமளி நடந்த நேரத்திலே போலீசார் தனியார் நால்வரை கைது செய்துள்ளனர். இந்தத் தனியார் அந்த என்.சி.சி. ஆயுதக் கிடங்கை உடைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், கல்லூரி காம்பவுண்டுக்குள் தனியாரை விடவில்லை என்பது அதிகாரிகளின் அறிக்கை.

ஆனால், அமைச்சருடைய அறிக்கை, தனியார் நால்வர் உள்ளே கைது செய்யப்பட்டார்கள் என்பதாகும். இதற்கொரு நீதி விசாரணை வேண்டுமென்றுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலும், இந்தச் சட்டமன்றத்திலே இருக்கின்ற வேறு பல எதிர்க் கட்சிகளின் சார்பிலும் வேண்டுகோள் விடப்பட்டது. அறிக்கைகள் விடப்பட்டன. கழக ஆட்சிக் காலத்திலே அண்ணாமலை நகர் சம்பவத்திற்கும் பாளையங்கோட்டை மாணவர்கள் சம்பவத்திற்கும், கிளாவ் விடுதி மாணவர்கள் சம்பவத்திற்கும் நீதிவிசாரணை வைக்கப்பட்டது என்பதை நினைவுபடுத்தி மதுரையில் மாணவர்கள் மிகக் கொடுமையாகத் தாக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த நிகழ்ச்சிக்கு, அதிகாரிகளும், அமைச்சர்களும் மாறி, மாறி முரண்பட்டதான கருத்துக்களை வெளியிடுவதன் காரணமாக உடனடியாக விசாரணை தேவை என்று எடுத்துக் காட்டினேன்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக நான் விடுத்த வேண்டுகோள் ஏற்கப்படவில்லை, மற்றக் கட்சிக்காரர்கள் விடுத்த வேண்டுகோளும் ஏற்கப்படவில்லை. அதே நேரத்திலே 9 ஆம் தேதி, மறு நாள் நிதியமைச்சரவர்கள் திருச்சியிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள், அது தினமணி பத்திரிக்கையிலே வந்திருக்கிறது. கல்லூரிக்குள் தனியார் சென்றது உண்மைதான் என்று சொல்கிறார்கள், இதுவும் அதிகாரிகள் மறுத்து வருகின்ற விளக்கம்தான். கல்லூரிக்குள் தனியார் சென்றது உண்மைதான், ஆனால் அவர்கள் அ.தி.மு.க. வினர் அல்ல, சர்க்காரின் பெயரை கெடுப்பதற்காக தி.மு.க. வினர்தான் உள்ளே சென்று தாக்கினார்கள் என்று சொல்கிறார்.

இயல்பாகவே நிதியமைச்சர் அவர்கள் இப்படி கேலியாக பேசுவதை வாடிக்கையாகக் கொண்டவர் என்ற காரணத்தால்உள்ளே சென்றது உண்மைதான், ஆனால் உள்ளே சென்றவர்கள் அ.தி.மு.க.வினர் அல்ல, தி.மு.க.வினர்தான் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்

1978 ஜனவரி 4] [திரு. மு. கருணாநிதி]

தினர் மாணவர்களைத் தாக்கினார்கள் என்ற நிதியமைச்சரின் குற்றச்சாட்டு உண்மையாக இருக்குமானால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான் மாணவர் கிளர்ச்சியைத் தூண்டிவிட்டது என்ற அந்தக் குற்றச்சாட்டு எப்படி உண்மையாக இருக்கும் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட முரண்பட்ட வாதங்களை வைப்பது அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்துவதற்கு பயன்படுமே அல்லாமல் உண்மையை அறியப் பயன்படாது, எனவேதான் அதற்கொரு நீதி விசாரணை தேவை என்று எதிர்க்கட்சியின் சார்பிலே கூறப்பட்டது. அந்த நீதி விசாரணைக்கு இணங்காத காரணத்தால், இந்த மிகப் பெரிய பிரச்சனையில் இந்த அரசு நீதி விசாரணை வைக்காத ஒரு பெரும் தவறை இழைத்து விட்டது என்றகுற்றச்சாட்டை நான் அரசின்மீது சாட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்னொன்று. அடிபட்டுக் கிடக்கின்ற மாணவர்களைச் சந்திப்பதற்காக நான் செல்கிறேன். அப்படிச் செல்லும் நேரத்தில் மருத்துவ மனையில் இருக்கின்ற ஒரு டாக்டர், 'டீன்' என்று கருதுகின்றேன், முகம்மது கவுஸ் என்பார் என்னை வரவேற்கிறார். ஏதோ முன்னாள் முதலமைச்சர் என்ற பாவத்திற்காகவோ அல்லது இன்னமும் பிரதான எதிர்க்கட்சியினுடைய தலைவராக இருக்கிறானே என்பதற்காகவோ முகம்மது கவுஸ் என்ற டாக்டர் என்னை வரவேற்கிறார். அப்படி வரவேற்ற குற்றத்திற்காகவோ என்னவோ அடுத்த சில நாட்களுக்குள் 100 ரூபாய் இலஞ்சம் பெற்றார் என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு அவர் கைது செய்யப்பட்டோ, கைது செய்யப்படாமலோ வழக்கு தொடரப்படுகிறது.

அவர் இலஞ்சம் பெற்றாரா இல்லையா என்ற அந்த வழக்கில் நுழைய நான் விரும்பவில்லை. ஆனால் நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் ஒரு பொதுக்கூட்டத்திலோ அல்லது வேறு ஒரு சிறப்புக் நிகழ்ச்சியிலோ பேசும்பொழுது குறிப்பிடுகிறார் மாணவர்கள் எத்தனை பேர் அடிபட்டார்கள் என்ற கணக்கை அந்த டாக்டரிடம்-கவுஸிடத்தில் கேட்டேன், முதல் நாள் ஒரு கணக்கைச் சொன்னார். மறுநாள் ஒரு கணக்கைச் சொன்னார், இப்பொழுது அவர் மாட்டிக்கொண்டார் என்று முதலமைச்சர் சொல்கிறார் என்றால் அது நீதிமன்றத்தில் தலையிடுவது ஆகாதா என்பதுதான்.....

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : தலைவரவர்களே, ஒரு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். இந்த வழக்கு இப்பொழுது நீதி மன்றத்திலே இருக்கின்ற காரணத்தாலே,

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து] [1978 ஜனவரி 4

It is affected by sub Judice so, it cannot be raked up.

திரு. மு. கருணாநிதி : நான் சொன்னதை அவர் கவனிக்க வில்லை என்று கருதுகிறேன். அவர் இலஞ்சம் வாங்கினாரா அல்லவா என்ற அந்தப் பிரச்சினைக்குச் செல்லவில்லை என்று கூறிவிட்டேன். ஆனால்.....

மாண்புமிகு திரு க. உரோ. எட்மண்ட்: தலைவரவர்களே எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் முதலில் ஒரு டாக்டரைப்பற்றி சொன்னார்கள். 100 ரூபாய் லஞ்சம் வாங்கியதாக வழக்கு போடப்பட்டிருப்பதாக அவர்கள் சொன்னார்கள். அதன்மீது நம்முடைய உழைப்பாளர் கட்சியின் தலைவர் ஒரு பிரச்னையை கொண்டுவந்தார்கள். நீதி மன்றத்திலே அந்த வழக்கு இருப்பதால் சப் ஜூடிஸ் ஆகாதா என்று கேட்கிறார்கள். என்னுடைய கருத்தெல்லாம், அப்படி ஒரு வழக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் சொல்லியிருப்பார்களேயானால் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை. (குறுக்கீடு) நான் விளக்கத்தைச் சொல்லிவிடுகிறேன். ஆனால், இதற்கு முன் ஒரு காரணத்தைச் சொல்கிறார். என்னை, முன்னாள் முதலமைச்சராக இருந்த காரணத்தினாலோ அல்லது இப்பொழுது எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கின்ற காரணத்தினாலோ அவர் என்னை சந்தித்தார், அப்படிச் சந்தித்த சில நாட்களுக்குள்ளாக அவர் மீது லஞ்சக் குற்றச் சாட்டு சாட்டப்பட்டு வழக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது என்று ஒரு மோட்டிவ் கற்பிக்கும் விதத்தில், குற்றச்சாட்டு கற்பிப்பதுதான் தேவையில்லை என்று உறுப்பினவரர்கள் சொல்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 9-30]

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இதற்கெல்லாம் முதலமைச்சரவர்கள் பதில் அளிக்கின்ற நேரத்தில், பதில் அளிப்பார் என நான் நம்புகிறேன். நான் கூறுவதெல்லாம் இப்படி ஒரு வழக்கு போடப்பட்டு பிறகு முதலமைச்சர், பேசுகின்ற ஒரு கூட்டத்தில், இந்த டாக்டர் மாணவர்கள் தாக்கப்பட்டதைக் குறித்து எனக்குத் தவறான விவரங்களைத் தந்து கொண்டிருந்தார் என்று கூறிவிட்டு, அவர் இப்பொழுது மாட்டிக் கொண்டார் என்று, முதலமைச்சர் சொல்லிவிட்ட காரணத்தினால், எங்கே அது ஒருவேளை நீதியிலே தலையிடுவதாக ஆகிவிடுமோ, நீதிபதி அவர்களை இப்படிப்பட்ட நெருக்கடிக்கு உள்ளாக்கக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகிவிடுமோ என்ற அச்சத்தோடு தான் இதைச் சொல்

1978 ஜனவரி 4] [திரு. மு. கருணாநிதி]

கிறேனேயல்லாமல், வேறு அல்ல. நான் வழக்கினுடைய உள் விவகாரங்களுக்குச் செல்ல விரும்பவும் இல்லை, செல்லவும் இல்லை.

அடுத்த பிரச்னை, இன்று தமிழ்நாடு கடலோரங்களில் குமுறிக் கொண்டிருக்கிற மீனவர்களுடைய பிரச்னை. இந்த மீனவர்களுடைய பிரச்னைகள்பற்றி நேற்று கூட இங்கே கேள்விகள் கேட்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதிலே, விசைப் படகுகாரர்களையும் கட்டுமரப் படகுக்காரர்களையும் சமமாக நடத்த வேண்டுமென்று எண்ணம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இல்லை. நான் சொல்வது, விசைப்படகுக் காரர்களையும் சாதாரணக் கட்டுமரப் படகுக்காரர்களையும் எவ்வாறு சமமாக நடத்தமுடியும், நிச்சயமாக முடியாது. ஏனென்றால், பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள விசைப்படகுகளை ஓட்டி, அதிக லாபம் சம்பாதிக்கிறவர்கள் விசைப்படகுக்காரர்கள். கட்டுமரக்காரர்கள் எந்த நேரத் திலும் கவிழக்கூடும் என்ற சூழ்நிலையோடு, அவர்களும் கடலுக்குள்ளே சென்று, சிறு வருவாயை மீன்களைப் பிடிப் பதன்மூலம் பெறக்கூடியவர்கள்.

ஆனால், எழுந்துள்ள பிரச்னை அதுவல்ல. இருவரும் சமமானவர்களா, அல்லவா என்பதல்ல. ஆனால், ஏற்பட் டிருகிற அமளிக்கு, உயிர்களைக் காப்பதற்கும், உடமைகளைப் பாதுகாக்கவும், அது விசைப்படகு எரிக்கப்பட்டாலும், அல்லது கட்டுமரம் நொறுக்கப்பட்டாலும், இந்தப் பிரச்னைக்கு நீண்ட நாட்களாக ஒரு தீர்வு காணமுடியாமல் இந்த அரசு இருந்து வருகிறது. அரசிலே உள்ள சிலபேர் ஓரிடத்திலே விசைப்படகுக்காரர்களையும் இன்னொரு இடத் திலே கட்டுமரக்காரர்களையும் ஆதரிப்பதானது இன்று நேற்றல்ல, நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பிலேயிருந்தபொழுது கூட இருந்தது.

நாங்கள் ஆட்சியிலிருந்தபொழுது, நெல்லை மாவட்ட விசைப்படகுக்காரர்களை ஆதரித்து, இன்றைக்குள்ள அமைச்சரவையிலே உள்ள ஒருவர், என்னிடத்திலே வாதா டியது எனக்கு நன்றாக நினைவில் இருக்கிறது. கட்டுமரப் படகுக்காரர்களை ஆதரித்து, இன்றைய தினகரன் பத்திரிகை ஆசிரியரும், முன்னாள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் சட்ட மன்ற உறுப்பினருமான, கந்தசாமி அவர்கள் கட்டுமரக் காரர்களுக்குக்காக வாதாடியதாகவும் எனக்கு நினைவு இருக்கிறது. நான் பெயரையே சொல்கிறேன். நமது உணவு அமைச்சர் எட்மண்ட் அவர்கள் விசைப்படகுக்காரர்களுக்காக பேசியதும் எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. இருவர் வாதாடி யதும், பிரச்னையைச் சுமுகமாகத் தீர்க்கத்தான் என்பதை..

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1978 ஜனவரி 4

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : என்னைப் பற்றி, நீங்கள் பொதுமக்கள் மத்தியிலே, குறிப்பாக, மீனவர்கள் மத்தியிலே, தவறான எண்ணத்தை உருவாக்குவதற்காகத் தவறாகச் சொல்வதற்கு நான் பதில் சொல்லியாகவேண்டும். நான் எந்த நேரத்திலும், கட்டுமரச் சொந்தக்காரர்களுக்காகத்தான் வாதாடியிருப்பேனே அல்லாமல், விசைப் படகுக்காரர்களுக்காக எந்தவித்திலும் வாதாடியவன் அல்ல ; வாதாடத் தேவையில்லை யென்பதையும் நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு எதிர்கட்சித் தலைவர், நான் விசைப்படகுக்காரர்களை ஆதரிப்பதாகச் சொல்வார்களானால், அதனை ஆதாரத்தோடு நிரூபிக்கவேண்டும்.

திரு. மு. கருணாநிதி : ஒவ்வொரு குற்றச்சாட்டுக்கும் இப்படி அவ்வப்பொழுது பதில் சொல்வதாக இருந்தால், அதே உரிமை எனக்கும் தரப்படவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : ஒவ்வொரு குற்றச்சாட்டுக்கும் பதில் சொல்லவேண்டுமென்பதற்காக அல்ல. ஒரு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இந்த மன்றத்திலே—இந்தத் துறையினுடைய அமைச்சராக இருக்கிறேன், நான்—என்மீது களங்கம் கற்பிக்கவேண்டுமென்று, கெட்ட எண்ணத்தோடு, நான் இதற்கு முன்னாலே விசைப் படகுக் காரர்களுக்கு ஆதரவு தந்தேன் என்று சொல்கின்றவர், எப்படி ஆதரவு தந்தேன் என்பதற்கான ஆதாரத்தையும் சேர்த்துச் சொல்லவேண்டும்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, களங்கம் கற்பிக்கவேண்டுமென்றும் சொல்லவில்லை, உணவு அமைச்சர் எட்மண்ட் மீது குற்றச்சாட்டும் கூறவில்லை. என்னுடைய பேச்சை நீங்கள் படித்துப் பார்த்தால் தெரியும். நான் சொல்வது, நெல்லை மாவட்டத்திலே இப்படி ஒரு பிரச்னை எழுந்தபொழுது, கட்டுமரக்காரர்களுடைய வாதத்தை, கந்தசாமி எடுத்து வைத்து வாதாடினார். விசைப்படகுக் காரர்களது கருத்தை எட்மண்ட் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இரண்டையும் இன்றைக்கிருக்கிற கவர்னர் அறையிலேதான், இருதரப்பினரையும் உட்கார வைத்து, அவர்களிடத்திலே பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, இருவரும் ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலையை உருவாக்க உதவினார்கள்.

1978 ஜனவரி 4] [திரு. மு. கருணநிதி]

சுமூகமான சூழ்நிலையை அன்றைக்கு நாம் கண்டோமே, அதைப் போல், இந்த அரசு இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிற கட்டுமரக்காரர்களுக்கும் அதைப்போலவே, விசைப்படகுக் காரர்களுக்குமிடையே ஏற்பட்டிருக்கிற கொந்தளிப்புக்கு ஒரு சுமூகமான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த முயற்சிக்க வேண்டு மென்பதற்காகத் தான் இதை எடுத்துச் சொன்னேன்.

ஒரு சமரச ஏற்பாட்டை இருவரிடையேயும் உருவாக்கு வதற்கு இந்த அரசு இன்னும் முன்வரவில்லை என்பதைத் தான் குற்றமாகச் சொல்லுகிறேனே அல்லாமல், யார் கட்டுமரப் படகுக்காரர்களுக்கு வாதாடினார்கள், யார் விசைப்படகுக்காரர்களுக்கு வாதாடினார்கள் என்பதல்ல பிரச்னை. இந்த அரசு இன்றைக்கும் ஒரு சமரச முடிவு காண நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதைத்தான் என் னுடைய மிக முக்கியமான குற்றச்சாட்டாக இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த ஆறு மாத காலத்திலே தொழிலாளர்கள், அவர் கள் நடத்திய வேலை நிறுத்தங்கள், கிளர்ச்சிகள், பொறி யாளர்கள், அவர்கள் நடத்திய வேலை நிறுத்தங்கள், கிளர்ச்சி கள், உண்ணா விரதங்கள், மொட்டை அடித்துக்கொண்டு நடத்திய ஊர்வலங்கள், உண்ணாவிரதங்கள் அதைப் போலவே, கல்லூரி பேராசிரியர்கள், அவர்கள் வேலை நிறுத்தங்கள், கிளர்ச்சிகள்—மின்வாரியத் தொழிலாளர் கள் அவர்கள் நடத்திய போராட்டங்கள், நெசவாளர்கள், அவுஸ் சர்ஜன்கள், மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்கள், மற்றக் கல்லூரி மாணவர்கள், அரசியல் கட்சிக்காரர்கள் போராட் டங்கள் இவ்வளவும் இந்த ஆறு மாத காலத்திலே நடந்தது. ஏறத்தாழ 25,000, 30,000 பேர்கள் இந்த ஆறு மாத காலத்தில் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆறு மாத காலத்திற்கு நாங்கள் பொறுத்திருப்போம் என்று சொன்னீர்களே, அதற்குள்ளாகவே நம்பிக்கை யில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்துவிட்டீர்களே என்று கேட்டால், அன்றைக்குக் கூட, அவை முன்னவர்கூட, ஆய் வுக் குழுவிலே நேற்றே எடுத்துக் கொண்டிருக்கலாமே என்று கேட்டபோது சொன்னேன், ஆறு மாத காலம் இன்னும் முடியவில்லை; ஜனவரி 1-ந்தேதி தான் ஆறு மாதம் முடிகிறது; அதற்குப் பிறகு கொண்டு வருகிறோம் என்று அவர்களிடத்தில் விளக்கம் அளித்தேன்.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1978 ஜனவரி 4

எனவே, இந்த 6 மாத காலத்தில் கிட்டத்தட்ட 25,000, 30,000 பேர்கள் அரசியல் கட்சிக்காரர்களிலிருந்து தொழிலாளர்களிலிருந்து, மாணவர்களிலிருந்து, மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்களிலிருந்து, அவுஸ் சர்ஜன்களிலிருந்து, கல்லூரிப் பேராசிரியர்கள் வரையில் கைது செய்யப்பட்டு, அவர்களிலே கர்ப்பிணி பெண்கள், மதுரையிலே இருந்து வேலூர் சிறைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டு, லாரியிலே அழைத்து செல்லப்பட்டு கொடுமைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எதிர்க்கட்சி என்ற முறையிலே நாங்கள் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். அப்படி சுட்டிக்காட்டவில்லை என்றால், எங்கள் கடமையிலிருந்து தவறியவர்களாவோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இவைகள் மாத்திரம் அல்ல. நிறைவேற்றப்படாத வாக்குறுதிகளைப் பற்றியும் நாம் இங்கே சிந்தித்தாக வேண்டும்.

பொதுவாக, புதிய அரசு தங்களுடைய தேர்தல் பிரகடனத்தில் ருசியான, சுவையான, கவர்ச்சிகரமான, ஈர்க்கத்தக்க, இன்பமான, எழில் வாய்ந்த திட்டங்களை அறிவித்தது. அந்தத் திட்டங்களில் எத்தனையோ, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் இடம் பெறவில்லை என்ற குறைபாட்டை இந்த அவையில் நடந்த விவாதத்தில் நாங்கள் எடுத்து வைத்தோம். பிறகு கவர்னர் உரையிலே கொஞ்ச நஞ்சம் இடம்பெற்ற திட்டங்கள் நிதி அமைச்சர் அவர்களால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட நிதி நிலை அறிக்கையில் இடம் பெறவில்லை என்று எடுத்துக் காட்டினோம்.

குறிப்பாகவும், சிறப்பாகவும் சொல்ல வேண்டுமானால், 16 ஆயிரம் நியாய விலைக் கடைகள், ஒவ்வொரு ரெவின்யூ கிராமத்திலும் ஒரு கடை திறக்கப்படும் என்று கவர்னர் உரையிலே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டபோது, இந்த மண்டபமே அதிரும் வண்ணம், ஆளுங்கட்சித் தரப்பிலும், தோழமைக் கட்சித் தரப்பிலே இருந்தும், ஏன் எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலும் இருந்தும் கையொலி எழும்பியது. 16 ஆயிரம் நியாயவிலைக் கடைகளை, ஒவ்வொரு ரெவின்யூ கிராமத்தில் வைக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது.

ஆக்கபூர்வமான யோசனையைச் சொல்லவேண்டும் என்ற அக்கறையோடு நான் அன்றைய தினம், இந்த மன்றத்திலே பேசும்போது இதிலே உள்ள சிக்கல்களை, சிரமங்களை எண்ணிப் பார்த்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டு

1978 ஜனவரி 4] [திரு. மு. கருணாநிதி]

மென்று எடுத்துச் சொன்னேன். பிறகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்கும்போது எல்லா விஷயங்களையும் அதிகாரிகளைக் கலந்து கொண்டுதான் செய்கிறோம் என்கின்ற வகையில் அளித்த பதில், ஏற்கனவே திட்டவட்டமாக பரிசீலித்து எல்லா நடவடிக்கைகளையும் செய்து விட்டார்கள் என்ற இனிப்பான உணர்வு எனக்கு வந்தது. பிறகு நிதி நிலை அறிக்கையின்மீது நடைபெற்ற விவாதத்தில், எதிர்க் கட்சித் தலைவரே இதில் உள்ள சிரமங்களை எல்லாம் எடுத்துக் கூறிவிட்டார்கள். ஆகவே, இவைகளை எல்லாம் தொடர்ந்து பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று உணவமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

[மு.ப. 9—40]

பிறகு முதலமைச்சர் சொன்னார். இந்தக் கூட்டத் தொடர் முடிவுற்றதும் உடனடியாக அதிகாரிகளை கலந்து இந்த 16,000 நியாய விலைக் கடைகளை திறக்கும் முயற்சியில் அரசு இறங்கும் என்ற உறுதிமொழியினை இந்த மாமன்றத்தில் அவர்கள் தெளிவாக திட்டவட்டமாக அறிவித்தார்கள். ஆனால் இப்போது அளிக்கப்பட்டுள்ள துணை நிதி நிலை அறிக்கையில் என்ன கூறப்பட்டது? 16,000 ரெவின்யூ கிராமங்களில் நியாய விலைக் கடை திறக்கப்பட தொடங்கி விட்டோம் என்று?, இல்லை. சில மாவட்டங்களில், நெல்லை, இராமநாதபுரம், மதுரை போன்ற மாவட்டங்களில் 442 நியாய விலைக் கடைகளை தொடங்கப்போவதாக அறிவித்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அறிவித்தது 16,000 நியாய விலைக் கடைகள். இப்போது தொடங்குவதாக சொல்லி இருப்பது 442 கடைகள். கடல் வருகிறது என்று சொல்லி விட்டு கடுகு வந்து விட்டது என்று சொல்வதைப்போல் இன்றைக்கு இந்தக் கடுகைக் காட்டி பாருங்கள், பாருங்கள் நாங்கள் 442 நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்கத் தொடங்கி விட்டோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்க இதை விட ஏற்றதொரு காலம் என்ன என்பதை தயவு செய்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். புயல் வீசி, வெள்ளத்தால் மக்கள் தவித்து, சீரழிந்து, விலைவாசிகள் உச்சிக்குச் சென்று இருக்கும் இந்த நேரத்தில் திறக்கப்படாத நியாய விலைக் கடைகள், தாகத்தைத் தீர்க்காத தண்ணீர்போல், பசிக்கு உதவாத உணவு போல், பிறகு எப்போது திறக்கப்பட்டால் என்ன? மக்கள் புயல் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் திறக்கப்பட இருக்கிற 16,000 கடைகளில் ஒரு 10,000 கடைகள் திறந்தோம், ஒரு 5,000 கடைகள் திறந்தோம் என்று சொல்வதற்கு பதிலாக ஒரு 442 கடைகள் திறந்து

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1978 ஜனவரி 4

இருக்கிறோம் என்று சொல்வது, 16,000 எங்கே, இந்த 442 எங்கே என்ற இந்தக் கேள்விக்கு இந்த அரசு என்ன பதில் சொல்ல இருக்கிறது எனறு எனக்குப் புரியவில்லை. ஆகவே, சொன்ன சொல்லைக் காப்பாற்ற இன்றைக்குத் தவறிவிட்ட இந்த அரசின் மீது இதை மற்றொரு குற்றச் சாட்டாக எடுத்துச்சொல்லி இருக்கிறேன்.

இன்னொன்று. நிதிநிலை அறிக்கையில் மிக அழகாக நிதி அமைச்சர் படித்துக் காட்டினார். கிராமப்புறங்களில் ஒரு லட்சம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு. யார் யாருக்கு? செருப்பு தைப்போர், தையல் கலையில் ஈடுபட்டுள்ளோர், சலவைத் தொழில் புரிவோர், கருமார், தச்சர், நீர் குழாய் பணி யாளர்கள், இதுபோன்ற லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப் போகிறோம்.

அது மாத்திரமல்ல, அடுத்து வரும் 12 மாதங்களில் குறைந்தது லட்சம் பேருக்கு—குறைந்தது லட்சம் பேருக்கு என்றால் லட்சம் பேருக்கு மேலும் எதிர்பார்க்கலாம். குறைந்தது என்றால் மினிமம் லட்சம் பேருக்கு என்று நிதி யமைச்சர் அறிவித்தார்கள். 12 மாதங்களுக்குள் என்று அறிவித்து 6 மாதம் ஓடிவிட்டது. இந்த 6 மாத காலத்தில் அந்த லட்சம் பேருக்கு கிராமப் புறங்களில் வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதாகச் சொன்னீர்களே, அவர்களுக்கு எத்தனை ஆயிரம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று இதையும் சுட்டிக்காட்டி, சொன்னபடி நடக்கவில்லை என்ற தவறை இங்கே எடுத்துக் காட்டி இந்த அரசின் மீது மற் றொரு குற்றச்சாட்டைச்சாட்ட நான் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அவர்களுக்கு—புதிதாக லட்சம் பேருக்கு கொடுப்பதாகச் சொன்ன வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுதது மட்டுமல்ல, ஏற் கனவே இளைஞர் அணியில் இருந்த ஆயிரக்கணக்கான பேர் வேலையில் இருந்து அனுப்பப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களை மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்கு மாதம் ரூ. 175 முன்பு இருந்த கழக அரசு அளித்து வந்தது. அந்தத் திட்டம் கூட பெரும் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் கழக அரசுக்கு ஒரு கூட்டத்தில் பேசும்போது சொன்னார். படித்துவிட்டு வேலை யில்லாமல் இருக்கும் பட்டதாரி மாண வர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் வரையில் இந்த அரசு மாதம் தோறும் ரூ. 200 சம்பளம் கொடுத்தால் என்ன என்று கேட்டார். நாங்கள் கணக்கிட்டுப் பார்த்ததில் 200 ரூ. அதிகப்

1978 ஜனவரி 4] [திரு. மு. கருணாநிதி]

படியான தொகையாக இருக்கிறது என்று கருதி ரூ. 175 நிதி ஆதாரத்தைக் கொண்டு அளிக்கலாம் என்று கணக்கிட்டு, ரூ. 175 என்ற அளவில் கிட்டத்தட்ட ஒரு 4,000 படித்த பட்டதாரி மாணவ மாணவிகளுக்குத் தருவதாக முடிவு எடுத்து, அந்த இளைஞர் அணி உருவாக்கப்பட்டது.

இன்றைக்கு அவர்களில் பெரும்பாலோர் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மீண்டும் வேலை வாய்ப்பு தரப்படும் என்று இதே மன்றத்தில் நம்முடைய உணவு அமைச்சர் மாண்புமிகு எட்மண்ட் கேட்கப்பட்ட கேள்வி ஒன்றுக்கு பதில் அளித்தார்கள். அது பரிசீலிக்கப் படும், வேறு வேலைகளில் அவர்களை ஈடுபடுத்திக்கொள்ள முடியுமா என்பதைப் பற்றிப் பரிசீலிக்கப்படும் என்று உறுதி அளித்தார்கள். இன்னும் அதற்கான பரிசீலனை நடந்த தாகத் தெரியவில்லை. இன்னும் அந்த இளைஞர் அணியில் இருந்த யார் யார் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார் கள் என்று அறிவிக்கப்படவில்லை. ஆகவே, அதையும் நான் குற்றச்சாட்டாகக் கூற விரும்புகிறேன்.

மூடப்பட்ட தொழிற்சாலைகளைப் பற்றி எல்லா கட்சிக் காரர்களும் இங்கே பிரச்சினை எழுப்பினோம். அதைப்பற்றி நம்முடைய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் ராகவானந்தம் அவர்கள் இதே மன்றத்தில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மாறி மாறி பலரும் இங்கே கேள்வி கேட்ட நேரத்திலே அரசு எடுத்து நடத்துமா என்று கேட்ட போது அமைச்சர் ராக வானந்தம் விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். அரசே மூடப் பட்ட தொழிற்சாலையை எடுத்து நடத்த நிதி ஒதுக்குவது சாத்தியமற்றதாக இருக்கிறது என்றும் அப்படி மூடப்பட்ட ஆலைகளைத் தொழிலாளர்களே எடுத்து நடத்துவது பற்றி முதல்வர் ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் இந்த மன்றத்தில் சொன்னார். அந்த வாக்குறுதி என்ன ஆயிற்று? காற்றிலே கலந்த கீதம் ஆகிவிட்டதா?

அரசே எடுத்து நடத்துமா என்ற கேள்வி எந்த அடிப் படையிலே எழுந்தது? ஏற்கனவே இருந்த கழக அரசு 13-க்கும் மேற்பட்ட ஆலைகளை எடுத்து நடத்தியது. அந்த அடிப்படையிலே தான் இங்கே கேள்வி கேட்கப்பட்டது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களின் சார்பாக உறுப்பினர்கள் கேட்டார்கள். அப்பொழுது அளித்த பதில் அரசே எடுத்து நடத்த நிதி ஆதாரம் இல்லை. எனவே, தொழிலாளர்களே அந்த மில்களை எடுத்து நடத்துவதற்கு எப்படிச் செயல்படுவது என்பதைக் குறித்து முதல்வர் ஆலோசித்து வருகிறார் என்று சொல்லப்பட்டது.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1978 ஜனவரி 4

கிட்டத்தட்ட 4, 5 மாத காலமாக இந்தப் பிரச்சினை ஆலோசனையில் இருந்து வருகிறது. சில நேரங்களில் ஆலோசனைகள் ஊறுகாய் பானைக்குள் போய்விடும். அதை வெளியே எடுத்து இலையில் பரிமாறப்பட வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மூலமாக நான் இந்தக் குற்றச்சாட்டை இந்த அரசின் மீது சுமத்த விரும்புகிறேன் என்பதைக் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். இந்த மன்றத்திலே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் நான் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கேட்டேன். ஏற்கனவே இருந்த அரசு விவசாயிகளுக்கு அவர்களுக்கு கட்டுப்படி ஆகின்ற விலை கொடுக்க வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தோடு சில நல்ல காரியங்களைச் செய்தது. மத்திய அரசு 74 ரூபாய் தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்ன போது கூட அவர்களுக்கு போனஸ் என்று 10 ரூபாயும், போக்குவரத்துச் செலவு என்று 5 ரூபாயும் ஆக மொத்தம் 15 ரூபாயை அதிகம் கொடுத்து ஆக மொத்தம் 89 ரூபாயை அவர்கள் பெற்றார்கள், இந்த அரசு அந்த முறையை கடைப்பிடிக்குமா என்று கேட்டேன். நான் கேட்டதும் முதலமைச்சர் அளித்த பதிலும் 10—8—77 ஹிந்து பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

Intervening, the Leader of the Opposition Mr. Karunanidhi recalled that the D.M.K. Government gave as bonus and transport charges Rs. 15 more than the procurement price fixed by the Centre. He wanted to know whether the present Government would revive it. The Chief Minister Mr. M. G. Ramachandran said the Government will do whatever was in the best interest of the ryots.

MR. KARUNANIDHI : I have asked a specific question. Will the Government pay anything extra as bonus, transport charges etc., be it Rs. 15, Rs. 20 or less?

CHIEF MINISTER : The ryots will get more than what Mr. Karunanidhi expects.

எதிர் கட்சித் தலைவர் கருணாநிதி எதிர்பார்ப்பதை விட அதிகமாகவே அந்த உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயிகளுக்கு தரப்படும் என்ற வாக்குறுதியை முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் அளித்ததும், அது எல்லா பத்திரிகையிலும் வந்திருக்கிறது. நான் இங்கே படித்தும்

1978 ஜனவரி 4] [திரு. மு. கருணாநிதி]

காட்டினேன். இதுவரையில் அதற்கான முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. கேட்டால் உணவு அமைச்சர், நாங்கள் கொள்முதல் செய்வதே கிடையாது. கொள்முதல் செய்தால் அல்லவா அதிக விலை கொடுக்க முடியும் என்கிறார். அடிப்படையே நீங்கள் கொள்முதல் செய்யவேண்டும் என்பது தான். அதற்கு எடுத்து வைக்கப்படுகிற வாதம் இப்பொழுது ஒரே உணவு மண்டலமாக ஆகிவிட்டது. மற்ற மாநிலங்களுக்குச் சென்று விற்றுக் கொள்ளலாம் என்ற வாதம் எடுத்து வைக்கப்படுகிறது.

இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இங்கே விவசாயிகளிடத்திலிருந்து வியாபாரிகள்தான் வாங்குகிறார்கள். அரசாங்கம் ஒரு குறிப்பிட்ட விலையை நிர்ணயிக்காத காரணத்தால் 89 ரூபாய் அல்லது 90 ரூபாய் என்று ஒரு விலையை நிர்ணயித்து நெல்லை வாங்காத காரணத்தால் விவசாயிகளை வியாபாரிகள் ஏமாற்றமுடிகிறது. வியாபாரி குறைந்த விலைக்குக் கேட்டால் உங்களிடத்திலே போட மாட்டேன், அரசு கொள்முதல் நிலையத்திலே போடுகிறேன் என்று மிரட்டுகிற நிலைமை இருந்தால்தான் அவன் பாதுகாக்கப்படுவான்.

இதை எடுத்துச் சொன்னால் உடனே உணவு அமைச்சர், கருணாநிதி, விவசாயப் பேரணியை நடத்துகிறார், விவசாயப் பேரணியை நடத்த கருணாநிதிக்கு என்ன தகுதி இருக்கிறது, என்று கேட்கிறார். நான் தகுதியற்றவனாக இருக்கலாம். அதை எட்மண்ட் போன்றவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 'எப்பொருள் யார் யார் வாய் கேட்பினும், அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு' என்ற அந்த வள்ளுவர் வாக்குப்படியும் தகுதியற்ற கருணாநிதி இந்த விஷயத்தைச் சொல்கிற நேரத்தில், சொல்லப்பட்ட விஷயம் சரியானதுதானா என்பதை எண்ணிப் பார்த்து விவசாயிகள் பிரச்சினை கவனிக்கப்படும் என்று சொல்லியிருந்தால் அந்த அளவுக்குக் கூட இந்த விவகாரம் முற்றியிருக்காது.

[முற்பகல் 9—50]

பிறகு, பேரணியை நடத்திய பிறகு, முதலமைச்சர் அவர்கள் அழைத்துப் பேசிய பிறகு, மறுபடியும் இந்த அறப்போராட்ட ஆய்வுக் குழு முதலமைச்சரைச் சந்தித்த பிறகும், இன்னும் எந்த விதமான, விவசாயிகளுக்குச் சாதகமான அறிக்கை வெளி வரவில்லை. அது வெளி வரவேண்டும்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1978 ஜனவரி 4

என்பதற்காகத் தான், முதலமைச்சர் அளித்த வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்படவில்லை என்கின்ற இந்தக் குற்றச்சாட்டினை நான் இங்கே கூற விரும்புகின்றேன்.

நெல் விலையை அதிகப்படுத்திக் கொடுத்தால் அரிசி விலை அதிகமாகி விடாதா என்று கேட்பவர்கள், இப்போது நெல் விலை குறைந்திருக்கிற நேரத்தில், 89 ரூபாய் இருக்கின்ற நேரத்தில் என்ன அரிசி விலை விற்றதோ, அதே தான் 77 ரூபாய் விற்கின்ற நேரத்திலும் அரிசி விலை விற்கிறது என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. நாம் நெல் விலையை குறைத்திருப்பதை அதிகப்படுத்தி, அதே நேரத்தில் அரிசி விலை ஏறுவதைத் தடுக்க நியாய விலைக் கடைகளை திறக்க வேண்டும். மீண்டும் சுற்றிச் சுற்றி வந்தால், இந்த 16,000 நியாய விலைக் கடைகள் பக்கம்தான் நாம் வரவேண்டியிருக்கிறது. ஒரு இனிப்பான அறிவிப்பை அறிவித்துவிட்டு, அதை மீண்டும் மூடி வைத்துவிட்டு, 442 கடைகள்தான் இப்போது திறக்கப்படும் என்று சொன்னால் அது பயனுள்ள காரியமாக இருக்காது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக அரசு சார்பாக எடுத்துச் சொல்லப்படுகின்ற எந்த வாக்குறுதிக்கும், பிறகு நடைமுறைக்கும் தொடர்பு இருப்பதில்லை என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. அதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்ல வேண்டுமென்றால், இஸ்மாயில் கமிஷன் தன்னுடைய விசாரணையின் தொடர்பாக சென்னை மத்திய சிறைச்சாலைக்குச் சென்றபோது, அங்குள்ள கைதிகள் சில தகவல்களை அந்தக் கமிஷனுக்கு தந்தார்கள் என்பதற்காக, அந்தக் கைதிகள் கொடுமைக்கு ஆளாக்கப்பட்டதாகப் பத்திரிகையில் செய்தி வந்திருக்கிறது. அதை விசாரிக்க யாராவது அமைச்சர்களை அங்கே அனுப்பி ஆராயச் செய்வார்களா என்று கேட்டபோது, முதலமைச்சர் சொன்னார், அமைச்சர்களை அனுப்புவது நல்லதல்ல; ஒரு நீதிபதியை நான் சிறைச்சாலைக்கு அனுப்பி விசாரித்து வரச் சொல்கிறேன் என்று சொன்னார். நீதிபதியை அனுப்பவில்லை. எங்களைத்தான் அனுப்பினார். நீதிபதி அனுப்பப்படவில்லை. நாங்கள் தான் சிறைச்சாலைக்கு அனுப்பப்பட்டோம். சொல்லி கிட்டத் தட்ட 3, 4 மாதங்கள் ஆகின்றன. 3, 4 மாதங்களில் எந்த நீதிபதி அங்கே சென்றார்? அந்த வாக்குறுதி என்ன வாயிற்று? அவர் சென்று, அவர் விசாரித்து என்ன அறிக்கை தந்தார்?

1978 ஜனவரி 4] [திரு மு. கருணாநிதி]

இப்படி சட்டமன்றத்தில் சொல்லப்படுகின்ற வாக்குறுதி கவனிப்பாரற்ற நிலையில், சட்டமன்றத்தில் தானே கேட்டான், அங்கு வாக்குறுதி அளித்தால் அலட்சியப் படுத்திவிடலாம் என்று புறக்கணிக்கப்படுகின்ற நிலையில் காற்றில் போய்விடுகின்றன என்கிற குற்றச்சாட்டை நான் மீண்டும் எடுத்துவைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

எனவே, மக்களை நடத்திச் செல்கின்ற பணியைச் செய்கின்ற அரசு நிர்வாக நடைமுறைப் பணிகளையும் இந்த 6 மாதகாலத்தில் சரியாகச் செய்யவில்லை என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு.

காரணம் சொல்லலாம். புயல் வந்துவிட்டது, வெள்ளம் வந்துவிட்டது என்று. புயல் வந்தது நவம்பர் மாதத்தில்! அந்தப்பணிகளாவது ஒழுங்காக நடைபெற்றனவா என்பதைப் பற்றி நம்முடைய சட்ட மன்றக் கூட்டத் தொடரில் 2, 3 நாட்கள் கடுமையான விவாதம் நடைபெற்றிருக்கிறது. அரசைப் பாராட்டிப் பேச ஆரம்பித்தவர்கள் கூட பல இடங்களில் ஏற்பட்ட குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டி, நாமினேஷன் ஏற்பாட்டில் ஊழல் புகார்கள், கான்டிராக்ட் விடப்பட்டதில் இருக்கிற ஊழல் புகார்கள், வேண்டியவர்களுக்கு காண்டிராக்ட்கள் அல்லது நாமினேஷன் தரப்பட்டிருக்கிறது என்ற ஊழல் புகார்கள், அமைச்சர்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு தரப்பட்டிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டுகள். இவைகள் எல்லாம் இந்த மன்றத்தில் எடுத்துவைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆனால், இவ்வளவு கடுமையான புகார்கள் வந்த நேரத்திலும் கூட, நமது முதலமைச்சரின் கவனம் முழுவதும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மீதுதான் இருந்தது. புயல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பாதித்து விடக் கூடாது என்பதற்காகவா என்றால் இல்லை.

இந்த நேரத்திலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மீது என்ன குற்றத்தைச் சாட்டலாம் என்பதிலேதான் முதலமைச்சர் தன்னுடைய முழு நேரத்தையும் செலவழித்தார். டெல்லி சென்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒத்துழைக்கவில்லை என்றார். பிறகு, இங்கே வந்த பிறகு, சில நாட்களுக்குப் பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒத்துழைக்கிறது என்று ஒப்புக் கொண்டார். அதற்கு முன்பு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை எந்த கூட்டுக் குழுக்களிலும், நிவாரணக் குழுக்களிலும் அவர்களை நியமிக்கக்கூடாது என்று அறிவித்தார் முதலமைச்சர். மார்க்சிஸ்ட் கம்யூ

[திரு மு. கருணாநிதி] [1978 ஜனவரி 4

னிஸ்டு கட்சி ஒரு அறிக்கை விட்டது. அதைக் கண்டித்து. இது நல்ல மரபாகாது என்று அறிக்கை விட்டது. அதற்காக அந்தக் கட்சிக்கு நான் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக் கின்றேன். சில நேரங்களில் அந்தக் கட்சி இப்படிப்பட்ட ஜனநாயக நிலைகளை எடுத்துக்காட்ட முற்பட்டுள்ளது. அந்த கட்சியின் அறிக்கைக்குப் பிறகு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒத்துழைக்கிறது என்று முதல்வர் சொன்னார்.

இது கட்சிக் கொள்கையின் முடிவா அல்லது பிரதம ரோ, அல்லது வேறு மத்திய அமைச்சர்களோ பதில் கொடுத் ததற்குப் பிறகு அந்த முடிவு மேற்கொள்ளப் பட்டதா? அந்த மர்மத்திற்குள்ளே நுழைய நான் விரும்பவில்லை. எப் படியோ முதலில் கலந்துகொள்ளவில்லை என்று சொன்ன முதலமைச்சர், மறுபடியும் கலந்து கொண்டதாகச் சொன் னார். நேற்று அதைப்பற்றி கட்சி உறுப்பினர் ரகுமான்கான் கேட்டபோது முதலமைச்சர் முதலில் அவர்கள் கலந்து கொள்ளவில்லை அது உண்மை. பிறகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஒரு அறிக்கை விட்டார்—எல்லோரும் கலந்து கொள்ளலாம் என்று—அதற்குப் பிறகு கலந்து கொண்டார்கள்—ஆகவே, நான் அதை ஏற்றுக் கொண்டேன் என்ற விளக்கத்தைத் தந்தார்கள்.

அந்த விளக்கம், அடிப்படையிலேயே ஆதாரமற்றது என் பதை நான் மிகுந்த வருத்தத்தோடு இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்றால், புயல் செய்தி வந்த மறு நாளே 25 ஆயிரம் ரூபாய் திராவிட முன் னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில்—அது பெரிய பணமல்ல—5 கோடி நாங்கள் சேர்த்திருக்கிறோம். இது என்ன பெரிய 25 ஆயிரம், தூசு என்று கருதக்கூடும். பெரிய பணம் அல்ல. ஆனால், கொடுமையால் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தவர்களுக்கு இந்த 25 ஆயிரம் ஓரளவுக்காவது பயன்படும் என்ற அளவில் தர முற்பட்டோம். நேற்றைய தினம் பேராசிரியர் பேசும் போது குறிப்பிட்டதைப் போல திருச்சியைச் சேர்ந்த பரம தயாளன் என்ற கழகத் தோழன் வெள்ளத்தில் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கும் 10 பேரைக் காப்பாற்றிவிட்டு இறுதியில் அப்பணியை மேற்கொண்டிருக்கும் போது மாண்டு போனான்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த அத்தகைய தண்பர்கள் எல்லாம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அறிக்கை விடு கிறாரா என்று எதிர்பார்த்து அதற்குப் பிறகு பார்த்துக்

1973 ஜனவரி 4] [திரு மு. கருணாநிதி]

கொள்ளலாம் என்று இருந்தார்கள்? சிந்தாமணியில் வெள்ளத்திலே குதித்து வெள்ளத்தால் சூழ்கியவர்களைக் காப்பாற்றினார் பரம தயாளன். அதைப் போலவே கொள்ளிடத்திற்கு அருகாமையில் அரிக்குடி என்ற இடத்தில் ஒரு திட்டில் அகப்பட்டுக்கொண்ட நூற்றுக் கணக்கான கிராமப்புற அரிசனத் தோழர்களை எல்லாம் கழக ஆதரவாளர் K. B. S. மணி, சட்டமன்ற உறுப்பினர் சுப்பிரவேலுவைச் சார்ந்த கழக நண்பர்கள் பாணையை வயிற்றில் கட்டிக்கொண்டு காப்பாற்றிய போது ஒரு கழக நண்பன் அந்த வெள்ளத்தில் மாண்டிருக்கிறான். எதிர்க் கட்சித் தலைவரின் அறிக்கை வந்த பிறகு இவைகளையெல்லாம் அப்போது பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று இருந்தார்கள்?

தஞ்சை மாவட்டத்தில் தாழைக்குடி கருணாநிதி போன்றவர்கள், அதைப் போலவே முன்னாள் அமைச்சர் மன்னை, அன்பில் தர்மலிங்கம் போன்றவர்கள், வேட்சந்தூர் பகுதியில் மூத்துச்சாமி போன்றவர்கள், கரூர் பகுதியில் நல்லுசாமி பரமத்தி சண்முகம் போன்றவர்கள் உடனடியாகச் சென்று அங்கு ஆக்கப் பணிகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவரின் அறிக்கை வந்த பிறகு அல்ல, முன்பே செய்திருக்கிறார்கள்.

தலைமைச் செயலாளர் பணத்தை வாங்கத் தயங்கவில்லை, மறுத்தார் என்று சட்ட மன்றத்தில் பேசப்பட்டதை ஓட்டி அவர் தந்த "நோட்டினை", ஒரு குறிப்பினை—நிதியமைச்சர் இங்கே வெளியிட்டார். இதிலே எனக்கு இருக்கிற வேதனை என்னவென்றால், புலவரோ, மற்றவர்களோ அவரைச் சந்திக்கவில்லை—இன்னொருவரிடம் கொடுத்துவிட்டுப் போகச் சொன்னார் என்று இருக்கிறதே அல்லாமல், "தான் வாங்கிக் கொண்டேன்" என்று மறுத்திருக்கிறார்? "ஒரு மாநாட்டில் உட்கார்ந்திருந்தேன். அப்போது வந்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இன்னாரிடத்தில் கொடுத்துவிட்டுப் போகச் சொன்னேன்" என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார். என்ன பெரிய மாநாடாக இருந்தாலும், மாநாட்டில் கலந்துகொள்கிற மந்திரிகள் உட்பட, அவர்களுக்கு இயற்கை உபாதை ஏற்பட்டு கழிவிடம் செல்ல மாட்டார்களா? சிறுநீர் கழிக்கச் செல்ல மாட்டார்களா? அதைப் போல, முன்னாள் சபாநாயகர் மற்றும் சில சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் வாசலில் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கழிவிடம் செல்ல, சிறுநீர் கழிக்கின்ற இடத்திற்குச் செல்வதைப் போல வெளியே

[திரு மு. கருணாநிதி] [1978 ஜனவரி 4

வந்து அந்தச் செக்கை வாங்கிக் கொண்டு போவதற்கு எவ்வளவு நேரமாகிவிடும்? அந்தக் கழிவிடத்தைவிட அவ்வளவு கேவலமானவரா புலவர் கோவிந்தன்? சிந்தித்துப் பாருங்கள். இது சமாதானமா? சீப் செக்ரடரி கொடுத்தது சமாதானமா? வெளியே வந்து அந்தச் செக்கை வாங்கிக் கொண்டு உள்ளே போவதற்கு எவ்வளவு நேரமாகிவிடும்? இதற்காக, ஏன் வேண்டுமென்றே ஒரு மழுப்பலான சமாதானம்? நான் வாங்கிக் கொண்டேன் என்றும் மறுக்கிறார்? நான் சந்திக்கவில்லை என்று கூறுவது தவறு என்றும் மறுக்கிறார்? அதற்கு விளக்கம் சொல்லவில்லை. தயவு செய்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

புயல் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு சிறைச் சாலைக்கு மணியார்டர் அனுப்புங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டேன் என்றால், எனக்குத் தெரியும், ஏற்கனவே சிறைச் சாலை விதி இருக்கிறது, 50 ரூபாய்க்கு மேல் சிறைச்சாலையில் இருக்கிறவர்கள் கைப் பணத்தை வைத்துக் கொள்ளக் கூடாதென்று விதி இருக்கிறது. ஆனால் நான் கேட்டது வைத்துக் கொள்வதற்கான பணம் அல்லவே. அது, உடனே புயல் நிவாரண நிதிக்கு திருப்பி அனுப்ப, ரீ-டைரக்ட் செய்வதற்காகச் செய்த ஏற்பாடுதான் அந்த ஏற்பாடு. அதிகாரிகளுக்கு அது தெரிந்திருந்தும் கூட அவ்வளவு அவசரம் அவசரமாக தலைமைச் செயலகத்திலிருந்து ஒரு தாக்கீது செல்வானேன்?

[முற்பகல் 10—00]

ஆனால் மணி ஆர்டர் வந்தால் அதை அனுமதிக்காதீர்கள் என்ற தாக்கீது ஏன்? சிறையில் அடைக்கப்பட்ட எங்களுக்கு கழகத் தலைவர்களுக்கு அவர்களுடைய துணைவியார் சோறு கொண்டு வந்து பரிமாறலாம் என்ற அளவிற்கு சட்டத்தினைத் திருத்த முடியுமா என்று நான் சிறை சூப்பெரின்டெண்டு அவர்களோடு பேசிவிட்டுத்தான் வந்திருக்கிறேன் என்று "இந்து" ப்பத்திரிகை விழாவில் பேசிய முதலமைச்சர், அவர்களுக்கு, சாப்பாடு மாற்ற துணைவியாரை அனுப்பச் சட்டத்தையே மாற்றலாமா என்று யோசித்தவர், நாட்டில் இருக்கிற இலட்சக்கணக்கான மக்கள் வெள்ளத்தால், புயலால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற நேரத்தில் அவர்களுக்குச் சாப்பாடு போட, அவர்களுக்கு உடை வழங்கிட என்று சிறைச் சாலைக்கு அனுப்பப்படும் மணியார்டர்களைக் கருணாநிதி பெறக் கூடாது, என்று இருக்கிற சட்டத்தை இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட வேண்டிய அளவிற்கு, அவ்வளவு அவசியம் என்ன வந்துவிட்டது? என்று தயவு செய்து எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

1978 ஜனவரி 4] [திரு மு. கருணாநிதி]

எனவேதான் பல நேரங்களிலே இப்படியெல்லாம் புண்படுத்தப்பட்ட காரணத்தினால்தான் வேறு வழியில்லாமல், மேதகு ஆளுநர் அவர்களிடத்திலே நிதியீன அளிக்க வேண்டிய தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டோம். பேராசிரியர் அவர்களே சுட்டிக்காட்டியதைப்போல, '' சீப் மினிஸ்டர்' ஸ் நிலைமைப் பண்டு '' என்றுதான் கொடுக்கப்பட்ட செக்கில் போட்டிருக்கின்றது என்று கவர்னர் அவர்களிடத்திலே சொல்லி விட்டுத்தான் அதை அவர்களிடத்திலே அளித்தோம். எங்கள் மாநில உரிமையை விட்டுக் கொடுக்கத் தயாராக இல்லை என்பதற்கு அடையாளமாக, எடுத்துக் காட்டாக இப்படிப்போட்டிருக்கிறோம் என்று ஆளுநர் அவர்களிடத்தில் எடுத்துச் சொல்லித்தான் அதை அவர்களிடம் கொடுத்தோம். ஆகவே, மாநில உரிமைகளைப் புறக்கணிப்பது என்கின்ற எண்ணம் கிஞ்சிற்றும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குக் கிடையாது என்பதனை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நாங்கள் சிறைச்சாலையில் இருந்தோம். ஏன்? திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களுக்குக் கருப்புக்கொடி காட்டினோம் என்பதற்காக. திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களுக்குக் கருப்புக் கொடி காட்டுவது என்பது ஜனநாயகத்திலே ஏற்கப்பட்டதொன்று என்று அரசும் அறிவித்து, அதற்கு அனுமதியும் கொடுத்தது. அதற்குப் பிறகு மதுரை நகரிலே நடைபெற்ற சில சம்பவங்களையொட்டி, திடீரென்று தடை உத்திரவு என்று பிறப்பிக்கப்பட்டது. மதுரையில் நடைபெற்ற சம்பவங்கள் பற்றி திருச்சிக்கு எட்டாத நேரத்திலே, திருச்சியிலே அங்குள்ள கழகத் தலைவர்கள் தலைமையிலே கழகத்தினர் கருப்புக் கொடியோடு நின்று கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆனால் திடீரென்று அதிகாரிகள் சொல்லுகின்றார்கள். நீங்கள் இங்கு கூடியிருப்பதற்குத் தடை விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. கலைந்து செல்லுங்கள் என்று. '' இல்லை, திடீரென்று நீங்கள் அறிவிக்கின்றீர்கள், நாங்கள் தடையை மீறுவதாக இருக்கிறோம்'' என்று சொல்லுகின்றார்கள் கூடியுள்ள கழகத்தினர். அந்தக் கூட்டத்திற்கு இடையிலேயே கழகத் தலைவர்கள் கைது செய்யப்படுகின்றார்கள். அங்கே அப்படிப்பட்டதொரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டதால் அமளி உருவாகிறது. பின்னர் அந்த அமளியைத் தொடர்ந்து, போலீஸாருடைய வன்முறை, வெறியாட்டங்கள், அடக்குமுறை, தடியடி பிரயோகங்கள், கண்ணீர்புகை குண்டு வீச்சு என்று இப்படியெல்லாம் திருச்சியிலே நடைபெறுகின்றன.

[திரு மு. கருணாநிதி] [1978 ஜனவரி 4

மதுரை, திருச்சி பிறகு சென்னை, காஞ்சிபுரம் என்று எல்லா இடங்களுக்கும் தடை உத்திரவு என்கின்றார்கள். சென்னை நகரிலே எந்தெந்த இடத்திலே யார் யார் கருப்புக் கொடி காட்டுவதற்குத் தலைமை வகிப்பார்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அவர்கள் கைது செய்யப் படுவார்களேயானால், அதற்குப் பிறகு கழகத்தின் தலைவர் களாகிய நாங்கள், நிர்வாகப் பொறுப்பில் உள்ள நாங்கள் தடையை மீறி கருப்புக்கொடி காட்டுவோம் என்று அறிவித் திருக்கின்றோம். நாங்கள் அந்த இடத்திலிருந்து அகற்றப் பட்டதாக போலீஸ் ஐ.ஜி. அவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். அகற்றப்பட்டதாக அவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். இரவு 10 மணிக்கு போலீஸ் கமிஷனர் அலுவலகத்தில், 'வீட்டி லிருந்து உங்கள் கார்களை வேண்டுமானால் வரச் சொல்லுங் கள், நீங்கள் எல்லாம் வீட்டிற்குச் செல்லலாம்' என்று அறிவிக்கின்றார்கள். அதற்குப் பிறகு, திடீரென்று 10—30 மணி அளவில், நீங்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கின்றீர்கள் என்று சொல்லி, மறு நாள் மாஜிஸ்ட்ரேட்டு கோர்ட்டுக்கு அழைத்துச் செல்லுகின்றார்கள்.

பதினைந்து செக்ஷன்கள்—சதி நடத்தினோம், இந்திரா காந்தி அவர்களைக் கொல்ல முயற்சிக்க சதி செய்தோம், என்ற வகையில்—பதினைந்து பயங்கரமான பிரிவுகள் கீழ் எங்கள் மீது வழக்குகள் போடப்படுகின்றன. இதற்கு இடையிலே தீனன், பாபு, மற்றும் ஜனதா கட்சியைச் சேர்ந்த சுப்பிரமணி என்ற தோழர்கள் பிணமானார்கள் துப்பாக்கி பிரயோகத்தில் என்ற செய்தி கிடைக்கின்றது. இன்னும்கூட அதிகப் பேர் செத்தார்கள் என்ற கருத்து நிலவினாலும் கூட, போலீஸ் கமிஷனர் அவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள், 'பிரேதக் கிடங்கிலே உள்ள பிணங்கள் எல்லாம் துப்பாக்கி பிரயோகத்திலே இறந்தவர்களுடைய பிணங்கள் இல்லை, அவைகள் மின்சார ரயில் விபத்தில் இறந்தவர்களுடைய பிணங்கள்தான்' என்று அறிவிக்கின்றார்கள். அப்படி மின் சார ரயில் வண்டிகளிலே அரைபட்டு மாண்டார்கள் என்ற செய்தி அன்றே மறுநாளோ வந்தனவா என்றால் எந்தப் பத்திரிகையிலும் வரவில்லை. ஆனால் அந்தப் பிணங்கள்தான் அவை என்று பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு போலீஸ் கமிஷனர் அறிவித்து விடுகின்றார்.

எவ்வளவு பிணங்களானாலும் இருக்கட்டும், துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெற்றது, துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தை நடத்தினீர்கள், தடை உத்திரவினைப் போட்டீர்கள், எங்கள்

1978 ஜனவரி 4] [திரு. மு. கருணாநிதி]

மீது 307 செக்ஷன் உள்ளிட்ட பதினைந்து பயங்கரமான செக்ஷன்களைப் போட்டார்களே, எதற்காக? இந்திரா காந்தி அவர்களுக்குக் கருப்புக்கொடி காட்டியமைக்காக.

அதே இந்திரா காந்தி அவர்கள் கருநாடகத்திற்குச் செல்லவில்லையா? அங்கே அவருக்குக் கருப்புக்கொடி காட்டப்படவில்லையா? அவர் மீது அங்கே கற்கள் எறியப்படவில்லையா? அதற்காக, கருநாடகத்தில், அந்த இடத்தில் தேவகௌடா அவர்கள் மீது 307 வது பிரிவின் கீழ் வழக்கு போடப்பட்டதா? வீரேந்திர பாட்டீல் தலைமையில் அவை நடைபெற்றது என்பதற்காக அவர் மீது 307 வது பிரிவின்கீழ் வழக்கு போடப்பட்டதா? இராமகிருஷ்ண ஹெக்டே அவர்கள் முன் நின்று அவற்றை நடத்தினார்கள் என்பதற்காக அவர் மீது 14 செக்ஷன்கள் கீழ் வழக்குகள் போடப்பட்டனவா என்றால் இல்லை.

ஆனால் என் மீது, பேராசிரியர் மீது, ப.உ.சண்முகம் மீது, மற்றும் உள்ள தலைமைக் கழகச் செயலாளர்கள், உறுப்பினர்கள் 20, 25 பேர் மீது அப்படிப்பட்ட செக்ஷன்கள் கீழ் வழக்குகள் போடப்பட்டு, தமிழகத்திலே பலபகுதிகளிலே நூற்றுக்கணக்கான கழகத்தினர் மீது 307 வது பிரிவின்கீழ் வழக்கு போடப்பட்டு பெரியதொரு அடக்குமுறை இங்கே தாண்டவம் ஆடிற்று.

சென்னையிலே இருக்கின்ற நிதியமைச்சர் மனோகரன் அவர்கள் ஒரு அறிக்கை விடுக்கிறார், மதுரை, திருச்சி, காஞ்சி, சென்னை ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்ற சம்பவங்களைக் குறித்து நீதி விசாரணை நடைபெறும்—முதலமைச்சர் எனக்குச் சொன்னார் நான் சொல்கிறேன். அவரோடு கலந்து பேசிச் சொல்கிறேன் என்று அறிக்கை விடுக்கிறார். அது 'இந்து' பத்திரிகையில் முதல் பக்கத்தில் கட்டம் கட்டி வருகிறது

ஆனால், 10, 15 நாட்களுக்குப் பிறகு என்ன சொல்லுகிறார் முதலமைச்சர்? 'மதுரை, திருச்சி, காஞ்சி, சென்னை ஆகிய 4 இடங்களில் நடைபெற்ற சம்பவங்கள் பற்றி நீதி விசாரணை இல்லை நீதி விசாரணை துப்பாக்கியால் சுட்டது சரிதானா என்ற ஒரே விஷயத்திற்காக மட்டும்தான் நீதி விசாரணை' என்று தெரிவித்தார். இந்த முரண்பாடான பேச்சை எப்படிக் கண்டிக்காமல் இருக்க முடியும்? இந்த முரண்பாட்டை எப்படி குற்றம் என்று சொல்லாமல் இருக்க முடியும்? இந்த முரண்பாட்டை எப்படி தவறு என்று சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியும்?

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1978 ஜனவரி 4

இந்திரா காந்தி வருகிறார்; விமான நிலையத்தில் இறங்குகிறார். முதலமைச்சர் சென்று அவரைச் சந்திக்கிறார். அங்கே இருவரும் பேசுகிறார்கள். திருபர்கள் கேட்கிறார்கள். ''வெறும் மரியாதை சந்திப்பு என்கிறார். கறுப்புக் கொடி பற்றி பேசினீர்களா'' என்று கேட்கிறார்கள். 'அதைப்பற்றி அந்த அம்மையார் கவலைப்படுவதாகத் தெரியவில்லை' என்கிறார்.

அதற்குப் பிறகு டில்லிக்குச் செல்கிறார். அங்கே டில்லியில் உள்ளவர்கள் கேட்கிறார்கள். அங்கே சொல்கிறார், ''நான் இந்திரா காந்தியைச் சந்தித்தது, அந்த அம்மையார் வெள்ளப் பகுதிகளுக்குச் செல்லலாமா என்று கேட்டார்கள்; பலஹீனமான (டெளன்-ட்ராடன்-பீபிள்) மக்கள் இருக்கும் இடங்களுக்குச் செல்லலாமா என்று கேட்டார்கள். அங்கேயெல்லாம் செல்ல வேண்டாம் என்று அவருக்கு அறிவுரை சொல்வதற்காகச் சென்றேன் என்று கூறுகிறார். ஏன் சென்னையிலே ஒரு பேச்சு, டில்லியிலே ஒரு பேச்சு?

'மக்கள் குரல்' பத்திரிகையில் வருகிறது; 'இந்திரா காந்தி அம்மையார் மதுரையிலிருந்து முதலமைச்சருக்கு டெலிபோன் செய்தார்கள்.' என்று வருகிறது. அது மறுக்கப்படவில்லை. பிறகு-அதற்கு நீண்ட நாளைக்குப் பிறகு அது மறுக்கப்படுகிறது. ராஜ்நாராயண் அதைப் பற்றி அறிக்கை விட்ட பிறகு, ஜார்ஜ் பெர்ணாண்டஸ் அதைப் பற்றி கண்டித்த பிறகு, 'இந்திரா காந்தி சொல்லித் தான் தடை உத்திரவு போடப்பட்டது' என்று சொன்ன பிறகு மறுக்கிறார். 'மக்கள் குரலில்' வந்த மறுநாளே ஏன் மறுக்கக் கூடாது? 'மக்கள் குரல்' உங்களுக்குத் தொடர்பில்லாத பத்திரிகையா? உங்களுக்கும் அதற்கும் நெடுந்தொலைவா? உங்கள் திருத்தத்தை வெளியிட்டிருக்க மாட்டார்களா? ஏன் மறுநாள் திருத்தம் வரவில்லை?

தொலைபேசியில் பேசினார்கள் என்ற செய்தி டில்லிக்குப் போன பிறகு மறுப்பு. 10 நாள் கழித்து இங்கே மறுப்பு. எனவே, இந்திரா காந்தி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைத் தீர்த்துக் கட்ட, இந்த நேரத்தைச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று எடுத்துச் சொன்னார். அறிவுரை கூறினார்.

அடுத்து என்ன நடைபெற்றது? 30-ம் தேதி 'மிஸா' பயன் படுத்தப்பட்டது. நாங்கள் 'மிசா' சட்டத்தை எதிர்த்தவர்கள். இப்போது ஜனதா அரசு

1978 ஜனவரி 4] [திரு. மு. கருணாநிதி]

கொண்டு வருகின்ற—தடுப்புக் காவல் சட்டம்—அதையும் நாங்கள் தாட்சணியம் இல்லாமல் எதிர்ப்பவர்கள். தடுப்புக் காவல் சட்டத்தின் பெயரால் 'மிசா' என்றால், நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவர்கள். இங்கே 'மினி—மிசா' என்ற அளவில் தமிழகத்தில் பரவலாகப் பயன்படுத்தப் பட்டது என்பதுதான் எங்களுடைய மிக முக்கியமான குற்றச்சாட்டாகும்.

அதற்கு பிறகு நாங்கள் ரிமாண்டிலே வைக்கப்படு கிறோம். ரிமாண்டில் வைக்கப்பட்ட நாங்கள். 'ஜாமீனில் வெளி வரலாம்; ஜாமீனில் வெளிவரலாம்', என்ற இந்த ஒரே வார்த்தையை முதலமைச்சரும் மற்ற அமைச்சர்களும் செல்கிற இடங்களில் எல்லாம் சொன்னார் கள். வேறு சில தோழமைக் கட்சிக்காரர்களும். 'ஜாமீனில் வெளி வரலாம்; ஜாமீனில் வெளிவரலாம்' என்று சொன்னார்கள்.

முதல்நாள் இவர்கள் பயங்கரக் குற்றச்சாட்டுக்கு ஆளாகி யிருக்கிறார்கள். இவர்கள் வெளியே இருப்பது ஆபத்து; ஆகவே, நீதிபதி அவர்களே, இவர்களுடைய ரிமாண்டை நீடிக்கவேண்டும்'' என்று அரசுத் தரப்பு வக்கீல் வாதம். இந்த வாதம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு ரிமாண்ட் நீடிக்கப் படுகிறது. மீண்டும் 15 நாட்களுக்குப் பிறகு, நாங்கள் நீதி மன்றத்திற்கு அழைத்து வரப்படுகிறோம். அங்கே மீண்டும் அரசுத் தரப்பு வக்கீல் வாதாடுகிறார்: ''இவர் கள் மிக பயங்கரக் குற்றங்கள் செய்து, அதற்கான தடயங் கள் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. மிக பயங்கரமாக சதி நடத்துவதற்கு சில இடங்களுக்கு தந்தி கொடுத் திருக்கிறார்கள். அந்தத் தந்திகள் கிடைத்திருக்கின்றன. வழக்கிலே வரும். அதில் தந்தி கொடுத்தோம் என்பது ஒரு குற்றச்சாட்டு. எனவே ரிமாண்ட் நீடிக்கவேண்டும் என்று அரசு வழக்கறிஞர் சொல்கிறார்.

பிறகு, 9-ம் தேதி நாடெங்கும் மறியல் என்று தலைமைக் கழகம் அறிவித்து, ஆங்காங்கே தொண்டர்கள் செயல்படத் துவங்கியதும், 8-ம் தேதி நீதி மன்றத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்படுகிறோம். அங்கே அரசாங்க வக்கீல் சொல்கிறார்: இவர்களுடைய பயங்கர சதி தமிழ் நாட்டோடு முடியவில்லை; மற்ற மாநிலங்களிலும் பரவி வேர் விட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த பயங்கரவாதிகளை ரிமாண்டில் வைக்கத் தேவையில்லை''. இதை விட

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1978 ஜனவரி 4

கேலிக்கூத்து வேறு ஏதாவது இருக்க முடியுமா? அவர்கள் வாதம், ''சதி மற்ற மாநிலங்களுக்கு பரவியிருக்கிறது. ஆகவே ரிமாண்ட் தேவையில்லை. ஜாமீனில் அனுப்பிவிடலாம்.''

[முற்பகல் 10·10]

அந்த வழக்கில் எங்கள் சார்பில் ஆஜரான பாலையங் கோட்டை சண்முகம் அவர்களும், திரு. கணபதி அவர்களும் கேட்கிறார்கள், ரிமாண்ட் தேவையில்லை என்று நீங்கள் சொன்ன பிறகு ஜாமீன் என்ற பிரச்னை எங்கே எழுகிறது என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். எப்படியோ விடுவிக்கப்படுகிறோம்.

விடுவிக்கப்பட்ட பிறகு மறுநாள் நீதிபதி அவர்கள் சொல்கிறார்கள், நீங்கள் சம்மன் அனுப்பினால் வர வேண்டும் என்று சொல்லி அனுப்புகிறார்கள். அதில் கையெழுத்து போட்டு நாங்கள் வருகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு வரவில்லை. டயரக்ஷன் கொடுக்கிறார்கள். ''நாட் கண்டிஷன்.'' நீதிபதி டயரக்ஷன், கண்டிஷன் போடவில்லை. நாங்கள் விடுவிக்கப்படுகிறோம்.

மறுநாள் அவசர அவசரமாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பத்திரிகையாளரிகளிடம் செய்தி கூறுகிறார். நிருபர்களுடைய ஏக்கமே அடிக்கடி நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களைச் சந்திக்க முடியவில்லையே என்பதுதான். ஆனால் அன்று நிருபர்களுக்கு அடித்த அதிர்ஷ்டம் மறுநாளே அவர்களைச் சந்தித்து முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். சர்க்காரியா கமிஷன் அறிக்கை பற்றி விசாரிக்கச் சொல்லி மத்திய அரசிடமிருந்து எங்களுக்கு ஏழு குற்றச்சாட்டுக்களைப்பற்றிய விவரங்கள்வந்துவிட்டன என்று சொல்கிறார்கள்.

நான் கேட்கிறேன். அப்போதுதான் வந்ததா? இந்திரா காந்தியின் ஆட்சி இருந்தபோதே பாராளுமன்றத்தில் அது பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சர்க்காரியா கமிஷன் அறிக்கையில் எட்டு குற்றச்சாட்டுக்கள் பற்றி அறிக்கை தரப்பட்டிருக்கிறது அந்த எட்டில் ஒன்று பூச்சி மருந்து தெளித்ததுபற்றி. மத்திய அரசு அதில் நடவடிக்கை எடுக்கும், மிச்சமுள்ள ஏழு குற்றச்சாட்டுக்கள் பற்றி மாநில அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம் என்று இந்த அரசு உதயமாவதற்கு முன்பே கவர்னர் ஆட்சி நடைபெற்றபோதே பாராளு

1978 ஜனவரி 4] [திரு. மு. கருணாநிதி]

மன்றத்தில் காங்கிரஸ் ஆட்சி சார்பில் அன்றே அந்த ஆட்சியாளர்கள் எடுத்துச் சொல்லிவிட்டார்கள். அப்போது வந்த ஒரு அறிக்கையை ஏதோ இப்போது வந்ததாகச் சொல்லி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்போகிறோம் என்று அவர்கள் சொல்லி தொடர்ந்து அமைச்சர்கள் எல்லாம் கருணாநிதி விடுதலையாகிவிட்டார் என்று நினைக்காதீர்கள். கருணாநிதி விடுதலையாகிவிட்டது உண்மை. ஆனால் பல வழக்குகளில் சிக்கப்போகிறார், அடுக்கடுக்காக அந்த வழக்குகளைப் போடப்போகிறோம், தொடர் வழக்குகள் போடப்போகிறோம் என்றெல்லாம் அமைச்சர்கள் பேசினார்கள்.

அமைச்சர்கள் எங்களைச் சிறையில் போட்டுவிட்டு என்னென்ன பேசினார்கள்? என் அருமைத் தம்பி, இந்த அமைச்சரவையில் ஒரு அமைச்சராக இருப்பவர், காளிமுத்து அவர்கள் சிறைச்சாலையில் இருக்கிற கிரிமினல் குற்றவாளிகளைவிட கருணாநிதி எந்த வகையில் உயர்ந்தவர் என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். நான் மகிழ்ச்சியடைந்தேன். தம்பிக்கு இவ்வளவு வீரம் வந்திருக்கிறதே என்று நான் மகிழ்ச்சியடைந்தேன். அப்படிச் சொன்னால்தான் அந்த இடத்தில் இருக்கமுடியும் என்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகிற நேரத்தில் தம்பியாக இருந்தால் என்ன அண்ணனாக இருந்தால் என்ன! சிறையில் இருக்கிற சாதாரணக் கைதிகளை விட கருணாநிதி எந்த வகையில் உயர்ந்தவர் என்று கேட்கிற அளவிற்கு சிறைச்சாலையில் எங்களை வைத்தது மட்டுமல்லாமல் எங்கள்மீது இப்படிப்பட்ட பாணங்களைப் பொழிந்துகொண்டேயிருந்தார்கள்.

நான் கேட்கிறேன். நான் என்ன போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் படை எடுத்துச் சென்று அங்கே கைது செய்து வைக்கப்பட்ட தன் மகனை போலீஸ்காரர்களிடமிருந்து விடுவித்துக்கொண்டு வந்தாரே ஆளும்கட்சி எம். எல்.ஏ., அவரை விடப் பெரிய குற்றம் செய்தேனா?

நான் என்ன தேனும்பேட்டையில் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சியவர்களைப் பிடிப்பதற்காக சென்ற போலீஸ் அதிகாரிகளை கட்டிப்போட்டு கத்தியால் குத்தி அவர்களைத் துன்புறுத்தினார்களே ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அவர்களைவிட பெரிய குற்றவாளியா நான்?

உங்களுடைய ஆறு மாத கால ஆட்சியில் சாதனைகளைச் சொல்வதற்குப்பதிலாக இப்படிப்பட்ட வேதனைகளைத்தான் தந்தீர்கள். கோப்புகளைப் பார்க்கிறோம், கண்ணீர் வடிக்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1978 ஜனவரி 4

கிறேம் என்று சொல்கிறார்கள். எங்கு பேசினாலும் ஊழல், ஊழல் என்ற பேச்சே தவிர அதைத் தவிர நீங்கள் வேறு எதுவும் பேசுவதில்லை. இந்த ஆறுமாத காலத்தில் எதிர்கட்சியினரை நீங்கள் தாக்குவதற்கு என்று பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தை நாட்டு மக்களுக்கு நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்குப் பயன்படுத்தி யிருப்பீர்களேயானால் எங்களுடைய தூய்மையான ஒத்து ழைப்பு உங்களுக்கு நிச்சயமாகக் கிடைத்திருக்கும்.

குடகனாறு அணை உடைந்துவிட்டது என்றால் உடைந் தது அந்த அணை கட்டியதால்தான் உடைந்தது என்கிறார் கள், எவ்வளவு பெரிய கண்டுபிடிப்பு! அவர்கள் கட்டிய தால் அந்த அணை உடைந்தது என்கிறார்கள். அதுபற்றி ப.உ.ச. அவர்களும், பேராசிரியர் அவர்களும் விளக்க மாக, தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே, அந்த குடகனாறு பிரச்னை பற்றி நான் இந்த நேரத்தில் மீண்டும் விளக்க விரும்பவில்லை.

ஆனால், குடகனாறு பற்றி, அது அந்த இடத்தில்தான் கட்டப்படவேண்டும் என்பதுபற்றி அதன் ஆரம்பத்திலேயே எனது அருமை நண்பரும், இன்றைய அமைச்சருமான திரு. சௌந்தரபாண்டியன் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருந்தபோது பேசினார். பிறகு அவர்கள் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு மாறிச் சென்றபோதும் அந்த குடகனாறு அணை கட்டுவதைப்பற்றி வரவேற்றுப் பேசியிருக்கிறார்கள். அந்த அணை உடைந்த பிறகு அந்த அணை உடைப்பிற்குக் காரணம் அதிகாரி களுடைய தவறுதான் என்று ஒரு அறிக்கை விடுத்தார். அது பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்பப்பட்டது. அந்த அறிக்கை யில் ஒரு பின் இணைப்பாக குடகனாறு கட்டுவதற்கு நான் தான் காரணமாக இருந்தேன்—நான்தான் என்றால் சௌந்தரபாண்டியன் — என்று ஒரு பின் இணைப்போடு சௌந்தரபாண்டியன் அவர்கள் தன் சட்டமன்றப் பேச் சையும் இணைத்தார். இதெல்லாம் பத்திரிகைக்கு வந் திருக்கிறது. என்ன காரணத்தாலோ உடனடியாக அவைகள் எல்லாம் வாபஸ் பெறப்பட்டன. பத்திரிகை காரியாலயத்திலிருந்து.

வாபஸ் பெறப்பட்டது உனக்கு எப்படித் தெரியும் என்று கேட்கமாட்டீர்கள் என்று நம்புகிறேன். அதற்கான ஆதாரத்தை நான் கையில் வைத்திருக்கிறேன் ஆதாரத்

1978 ஜனவரி 4] [திரு. மு. கருணாநிதி]

தோடுதான் பேசுகிறேன். செய்தித்துறை மூலமாக அமைச்சர் அவர்களால் பத்திரிகாலயகங்களுக்கு அனுப்பப் பட்டது பின்னால் திரும்பப் பெறப்பட்டது. காரணம், அதில் அதிகாரிகளுடைய தவறு என்று சொல்லியிருப்பது, என்பதும், இந்த அணைக் கட்டுவதற்கு, தான் முயற்சித் தேன் என்றும் சுட்டிக் காட்டியிருப்பதும்தான். இவைகள் இருக்கின்ற காரணத்தினால் அந்த அறிக்கை திரும்பப் பெறப்பட்டது. இதை நான் பெரும் குற்றச்சாட்டாக எடுத்து வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இராமநாதபுரத்தில் ஆர். எஸ். மங்கலம் என்ற ஒரு பெரிய ஏரி. அதற்கு ஒரு பாலம் தேவை என்று அங் குள்ள பிரமுகர்கள், கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். ராம கிருஷ்ணத் தேவர் போன்ற தேசிய வாதிகள் அரசாங்கத் தினிடத்தில் முறையிட்டார்கள். வறட்சி காலத்தில் அங்கு பாலம் கட்ட வேண்டும் என்றும், தூர் எடுக்க வேண்டும் என்றும் உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது. அந்த பெரிய கண்மாய் தூர் எடுக்கப்படுகிறது. அதில் பாலம் கட்டப் படுகிறது. இதைப் பார்வையிட்ட போக்குவரத்து அமைச்சர் என்ன சொல்லுகிறார். இந்தக் கண்மாய் வேலையில் ஊழல் நடந்திருக்கிறது. இந்த ஊழலைச் செய்த வர்கள் யார் என்பதை வெளியில் சொல்லிவிடுவார் என்பதற்காக ஒருவன் கொலை செய்யப்பட்டான். மக்கள் குரல் பத்திரிகையில் இந்தச் செய்தி வருகிறது. முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் சத்தியேந்திரன் அவர் களுடைய மாமனாருக்கு கான்டிராக்ட் விடப்பட்டது என்று அமைச்சர் சொன்னதாகச் செய்திவருகிறது. இதை எதிர்த்து சத்தியேந்திரன் அமைச்சர் மீதும் பத்திரிகை மீது நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார். வழக்குப் போடுவதற்காக. வழக்குப் போடப்பட இருக்கின்ற காரணத்தினால் நான் இந்த விவரங்களுக்குள் செல்லவில்லை. இதைப்பற்றி நான் ராம கிருஷ்ணத் தேவர் அவர்களிடமும் விசாரித்தேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த யாரிடமும் இந்த கான்டிராக்ட் கொடுக்கப்படவில்லை என்றும் அதுவும் பாலம் கட்டுகின்ற வேலை முன்னாள் காங்கிரஸ்காரர் ஒருவருக்கு , அவர் எம்.எல்.ஏ. பதவிக்கு நின்று தோற்றுப் போனவர்—அவருக்குத்தான் பாலம் கட்ட கான்டிராக்ட் தரப்பட்டது என்றும், தூர் வாருகின்ற வேலை ஆயக் கட்டுதாரர்களே சேர்ந்து செய்தார்கள் என்றும் சொன் னார்கள். இப்படி எதைப் பார்த்தாலும் ஊழல், ஊழல்என்றே பேசிக்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதில் மிகவும் முனைப் பாக இருக்கிறார்கள்.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1978 ஜனவரி 4

அதுமட்டுமல்ல, எங்களைப் பார்த்து, அதாவது திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் விளம்பரப் பிரியர்கள் என்று கூறிக்கொண்டே வருகிறார்கள், இவர்கள் விளம்பரப் பிரியர்கள், என்று எங்குப் பார்த்தாலும் பேசிக்கொண்டே யிருப்பது நாங்கள் தான் விளம்பரப் பிரியர்கள், சரி. டெல்லியில் நடைபெற்ற விழாவில் சரண்சிங் அவர்களோடு முதலமைச்சர் நிற்கிறார் என்றால் அதை எடுத்து இங்கு விளம்பரப்படுத்துகிறார்கள் என்றால் அது விளம்பரம் அல்லவா? உதாரணத்திற்கு ஒன்றை மட்டும் நான் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். சமீபத்தில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு டைரியில் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய படம் போட்டு விளம்பரப்படுத்தப்படுகிறது. இதுவரை இப்படிப்பட்ட டைரியில் என்னுடைய படம் போட்டதாக நினைவில்லை. அப்படியே போட்டிருக்குமானால்கூட ஒரு பக்கத்தில் போட்டிருக்கக்கூடும். ஆனால் இந்த டைரியில் ஐந்து இடத்தில் (டைரியை எடுத்துக் காண்பித்து) நம் முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுடைய படம் போடப் பட்டிருக்கிறது. இது விளம்பரம் அல்லவா? ஜனதிபதியோடு கைகுலுக்குகின்ற படம், காமராஜ் அவர்களின் படம் திறந்து வைக்கப்பட்ட போது எடுத்த படம், அண்ணாசிலைக்கு மாலை போடுகின்ற நேரத்தில் எடுக்கப் பட்ட படம், மக்களிடையே பிரதிக்ஞை எடுத்துக்கொள்வது போன்ற படம் மூன்றாவது இடத்தில் வல்லபாய்படேல் படம் திறந்து வைக்கப்பட்ட போது உள்ள படம் இப்படி ஐந்து இடங்களில் முதலமைச்சருடைய படம் தோன்றுகிறதே இது விளம்பரம் அல்லவா? ஏதோ அழகானவர்களைத்தான் இப்படி படம் போடலாம் எங்களைப் போன்ற அழகற்றவர்களின் படம் போடக் கூடாது என்று எண்ணியிருப்பார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை—இப்படி ஒரு டைரியில் ஐந்து இடங்களில் நீங்கள் உங்கள் படத்தைப் போட்டு விளம்பரப்படுத்தி விட்டு நீங்கள் மற்றவர்களைப் பார்த்து நீங்கள் விளம்பரப் பிரியர்கள், விளம்பரப் பிரியர்கள் என்று சொல்வதற்கு என்ன தகுதி படைத்திருக்கிறீர்கள்? இவ்விதம் உங்கள் சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் எந்தவிதப் பொருத்தமும் கிடையாது. வெறும் வாய்ச்சொல் வீரர்களாகத்தான் இருக்கிறீர்கள் என்பதை சுட்டிக்காட்டி இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து அமர்கிறேன்.

1978 ஜனவரி 4]

*மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்களின் நீண்ட நேர உரையின் போது நான் குறுக்கிட வேண்டாம் என்று தான் எண்ணியிருந்தேன்.

அவர்கள் கடைசியில் தன்னுடைய பேச்சை முடிக்கின்ற நேரத்தில், டைரியில் படம் வெளியிட்டிருப் பதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு அவருக்கே உரிய பாணியில் கடைசியில் உச்சக்கட்டத்தில் முடிக்கின்ற பொழுது, டைரியைக் கையில் எடுத்து வைத்துக்கொண்டு ஆவேசத் தோடு பேசி முடித்தார்கள். இதில் வெளியிடப்பட்டிருக் கின்ற படங்கள், இந்த அமைச்சரவை பதவியேற்ற பின் நடைபெற்ற முக்கிய நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிய படங்கள் இவை. நமது ஜனாதிபதி அவர்கள் திரு. காமராஜ் அவர்களின் படத்தைத் திறந்து வைத்த காட்சி. அமைச்சரவை பதவியேற்ற காட்சி. இந்தியப் பிரதமர் வல்லபாய் பட்டேல் அவர்களின் படத்தைத் திறந்து வைத்த காட்சி போன்ற சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சம்பவங்களின் படங்களைத்தான் இதில் இணைத்திருக் கிறார்கள். டைரி என்று சொல்லும் போது லட்சக் கணக் கில் அல்ல. முன்பு பல ஆயிரக் கணக்கில் காலண்டர் களை அச்சடித்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இது சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், அமைச்சர்களுக்கும், அதிகாரி களுக்கும் மட்டும் தருகின்ற டைரி என்பதும், இந்த ஆண்டில் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க சில நிகழ்ச்சிகளை நினை வில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக தரப் பட்டிருக்கிறதே தவிர தனிப்பட்டவர்களின் விளம்பரத் திற்காக அல்ல என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள் கிறேன்.

[முற்பகல் 10-20]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. கட்சிகள் ஒவ்வொன்றின் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையிலே நேரங்கள் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதிலே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு 2 மணி 30 நிமிடங்கள். இதில் 1 மணி 20 நிமிடங்கள் கழிந்து விட்டது. மீதி 1 மணி 10 நிமிடங்கள் இருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சிக்கு 1 மணி 15 நிமிடங்கள். சி.பி.எம். க்கு 45 நிமிடங்கள். சி.பி.ஐ. க்கு 30 நிமிடங்கள். ஜனதா வுக்கு 45 நிமிடங்கள். இந்திய தேசிய பார்வார்ட் பிளாக்கிற்கு 10 நிமிடங்கள். உழைப்பாளர் கட்சிக்கு 10 நிமிடங்கள். முஸ்லீம் லீகிற்கு 10 நிமிடங்கள்.

[பேரவைத் தலைவர்] [1978 ஜனவரி 4

பார்வேர்ட் பிளாக்கிற்கு 10 நிமிடங்கள். அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு 2மணி 35 நிமிடங்கள். ஆகவே, இந்த நேரங்களை ஒட்டி அவரவர்கள் தங்களுடைய உரையைச் சுருக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் எதிர் கட்சி கொடுத்திருக்கின்ற நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை எதிர்த்துப் பேசுகின்ற இந்த வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்ததில் நான் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

மாண்புமிகு எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து பல் வேறு குற்றச் சாட்டுகளை இந்த மாமன்றத்திலே எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் குற்றச் சாட்டுகள் அனைத்தையும் நான் மறுப்பதற்கான காரணங்களை யெல்லாம் இந்த மன்றத்திலே எடுத்து வைப்பதற்கான நேரமில்லை என்றாலும், அவர் தெரிவித்திருக்கின்ற பல்வேறு குற்றச்சாட்டுக்கள் என்னைப் பொறுத்தவரையிலும், இந்த மன்றத்திலே புதிதாக வந்த உறுப்பினர் என்கின்ற முறையிலும், நீண்டகாலமாக அரசிலே நடக்கின்ற பல்வேறு நடவடிக்கைகளைக் கூர்ந்து கவனிக்கின்றவன் என்கின்ற முறையிலும் அவர் தெரிவித்திருக்கின்ற பல்வேறு குற்றச்சாட்டுக்கள், அடுக்கடுக்காக, அழகாக, அவருக்குரிய அந்தப் பாணியில் அவர் எடுத்து வைத்திருக்கின்ற குற்றச்சாட்டுக்களை நான் நிச்சயமாகச் சொல்வேன்—6 மாதங்களுக்குப் பின்னால் இப்படி ஒன்றைப் பேச வேண்டுமென்பதற்காக பயன்படுத்தப்படுகின்ற அளவுக்கு இருக்கின்றதே தவிர, ஆதாரபூர்வமான குற்றச்சாட்டுக்கள் அல்ல. அரசு இந்த வகையிலே தவறுகள் செய்துவிட்டது என்று எடுத்துச் சொல்கின்ற வகையில், அப்போர்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்களை இந்த மாமன்றத்திலே அறிவித்திருந்தால், நான் உள்ளபடியே மகிழ்ச்சி அடைந்திருப்பேன். ஆனால் அவர்கள் ஒன்றைத் தெரிவித்தார்கள். 6 மாத காலத்தில் இந்த அரசு பல்வேறு தவறுகளையெல்லாம் செய்திருக்கிறது என்றெல்லாம் சொல்லி விட்டு, நீங்கள் அந்தத் தவறுகளை திருத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறோமே தவிர, இந்தத் தீர்மானம் மூலமாக, இது நிறைவேற்றப்பட்டு இந்த அரசு போய் விடும் என்ற நம்பிக்கையில்லை என்று முன்னாலேயே சொன்னார்கள்.

1978 ஜனவரி 4] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் வருகின்ற நேரத்தில் நான் ஒன்றை கவனித்தேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் இந்த மன்றத்திலே நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் வருகின்ற நேரத்திலே, ஒன்றைச் சொன்னார்கள். ''நீங்கள் என்மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்கிறீர்கள்; அது எனக்கு புரிகிறது ஆனால், நீங்கள் என்றைக்கு என்னை நம்பினீர்கள்?'' என்று கேட்டார்கள். நானும் அதையே திரும்ப நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வேன். நீங்கள் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆரம்பித்த தற்குப் பின்னாலே, இந்த இயக்கத்திற்காக, இந்த இயக்கத்தை ஒழிக்க வேண்டுமென்பதற்காக, இதை அழிக்க வேண்டுமென்பதற்காக நீங்கள் எடுத்திருக்கின்ற நடவடிக்கைகளை நிச்சயமாக நீங்கள் மறந்திருக்க மாட்டீர்கள் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

இந்த இயக்கத்தை நீங்கள் நம்பவில்லை என்பது மட்டுமல்ல—நான் இன்னொன்றையும் சொல்வேன், இன்றைக்கு இந்த இயக்கத்தை நடத்திச் செல்லுகிற, இந்த ஆட்சியை நடத்திச் செல்லுகிற புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மீது நீங்கள் அந்தக் கட்சியிலே அவர் இருக்கும்போது கூட, அவர்கள் பொருளாளராக இருந்தபோது கூட நீங்கள் அவர்கள் மீது நம்பிக்கை தெரிவிக்கவில்லை என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். இன்றைக்குத்தான் உங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்பது அல்ல. நீண்ட நெடுங்காலமாக உங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்பது தெரியும். உங்களுடைய நம்பிக்கையின்மை காரணமாகத்தான் ஒரு புதிய அரசியல் கட்சி தோன்றி ஐந்து ஆண்டுகள் கூட முடியாத நிலையில் ஆளும் கட்சியாக மாறி, அப்படி இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியாக மாறியதன் விளைவாக உங்களை எதிர்க்கட்சியில் உட்கார வைத்திருக்கிறது.

நீங்கள் என்னென்ன தவறு செய்தீர்கள்? ஆளும் கட்சியாக இருந்தபோது என்னென்ன தவறு செய்தீர்கள்? அத்தனை தவறுகளையும் மறந்து இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சியானதும் எவ்வளவு அழகாக, எவ்வளவு ஆணித்தரமாக சாதாரண சிறு சிறு தவறுகளைக் கூட எவ்வளவு வாதத் திறமையோடு நீங்கள் இன்றைக்கு வாதிடுகிறீர்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது எனக்கு இருக்கின்ற மகிழ்ச்சி—நீங்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவ

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா] [1978 ஜனவரி 4

ராக இருப்பதற்கு முழுமையான, எல்லாவிதமான அந்தஸ்தை யும் பெற்றிருக்கிறீர்களே தவிர, ஆளும் கட்சியிலே இருப்ப தற்குத் தகுதி கிடையாது. அந்தத் தகுதி கிடைத்த நேரத்திலும் அந்த வாய்ப்பை இழந்து விட்டீர்கள். அந்த தகுதி தங்களுக்கு இருப்பதாக கருதவில்லை. ''நாங்கள் அரசை ஆதரிக்க ஆரம்பித்தோம்; பல பேர் பயந்தார்கள்; சிலபேர் பயத்தின் காரணமாக—ஒரு கட்சியைக் கலைத்து விட்டுச் சென்றுர்கள்'' என்றெல்லாம் பேசினர்கள்.

நான் ஒன்றைச் சொல்வேன். அந்தக் கட்சி கலைக்கப் பட்டதற்குக் காரணம் என்ன என்று எனக்குத் தெரியாது; ஆனல் அந்தக் கட்சி தோன்றுவதற்கு யார் காரணம் என்பது எனக்குத் கொஞ்சம் தெரியும். உங்களுடைய அரசியலில் உங்களுக்கு தெரிந்த அத்தனை வித்தைகளையும் நீங்கள் கடைப் பிடித்தீர்கள். அண்ணு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதை யெல்லாம் எதிர்த்து நின்று சமாளித்ததோடு—அண்ணு திரா விட முன்னேற்றக் கழகம் என்றுல் அது ஒரே இயக்கந்தான் என்ற நிலையை உருவாக்கிக் காட்டியிருக்கிறோம் என்பதைப் பெருமையாகச் சொல்வேன்.

நீங்கள் குறிப்பிட்டீர்கள்—'அவசர காலச் சட்டத்தை நாங்கள் எதிர்த்தோம்; இந்திரா காந்தியின் சர்வாதிகாத் தால்வந்த அவசர காலச்சட்டத்தைப் பலமாக் எதிர்த்தோம்' என்றெல்லாம் சொன்னர்கள். ஆனல்அன்றைக்கு இருந்த நிலைமையை நினைத்துப் பார்க்கிறேன் இன்றைக்கு. இது இன்றைக்கு அவர் எதிர்க்கட்சி வரிசையில் உட்கார்ந்து கொண்டு பேசுகிற பேச்சு. ஆனல் அவசரச் சட்டம் வந்த நேரத்தில், 20 அம்சத் திட்டம் அறிவிக்கப்பட்ட நேரத் தில் ''நாங்கள் இந்திராகாந்தியின் திட்டங்களுக்குத் துணை யாக இருப்போம்; அதை எதிர்க்கவில்லை'' என்று சொன்னது மட்டுமல்ல; அவசர காலச் சட்டத்தில் போடப்பட்ட 'மிசா' வேறு எந்த மாநிலத்திலும் பாயாத நேரத்திலே தமிழ் நாட்டிலேதான் வேகமாகப் பாய்ந்தது. எவ்வளவு பேரைக் கைது செய்தீர்கள்? கைது செய்யப்பட்டதற்குக் காரணங் கள் சொல்லவில்லை; சொன்ன காரணங்களும் சரியல்ல. பலகாரணங்களைச் சொன்னீர்கள்; பல பேரைக் கைது செய் தீர்கள்

1978 ஜனவரி 4] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

உங்களுடைய நினைவிற்கு ஒன்றைச் சொல்லுகிறேன். எங்களுடைய மாவட்ட அமைப்பாளர் 'ஜேப்பியாரை' அன்றைக்கு அவர் எங்கள் கட்சியில் தீவிரமாக இருக்கிறார் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக அவர் சாராயம் கடத்தினார் என்று சொல்லி காரிலே சென்று கொண்டிருந்த அவரை அவசரம் அவசரமாகக் கைது செய்தீர்கள். அப்படி கைது செய்து விட்டு இன்றைக்கு நியாயம் பேசுகிறீர்கள். இன்றைக்கு நாங்கள் அவசர காலச் சட்டத்தை எதிர்த்தோம் என்று சொல்லுகிறீர்கள்.

எவ்வளவு பத்திரிகைகளை அன்றைக்கு முடமாக்கினீர்கள்? எவ்வளவு முறை தென்னகம் பத்திரிகை அலுவலகத்தில் புகுந்து அவசரம் அவசரமாக அள்ளிச் சென்றீர்கள்? அது மட்டுமல்ல : அன்றைக்கு மக்கள் குரல் பத்திரிகை எவ்வளவு அல்லலுக்கு ஆளாக்கப்பட்டது என்பதையெல்லாம் நாங்கள் இன்று மறந்துவிட வில்லை. அந்தப் பத்திரிகையை நிறுத்த வேண்டுமென்பதற்காக அவசர காலச் சட்டத்தைப் பயன் படுத்தி அந்தப் பத்திரிகை உங்களுக்கு எதிராக இருக்கிறது என்ற ஒரே காரணத்திற்காக நீங்கள் அதை நிறுத்த வேண்டு மென்பதற்காக நீங்கள் முயற்சி எடுத்து அதை ஒழிப்பதற்காக நீங்கள் திட்டமிட்டதை நான் நன்றாக அறிவேன்.

இன்றைக்கு ஜனநாயகம் பேசுகிறீர்கள். இன்றைக்கு நியாயங்களை எடுத்து வைக்கிறீர்கள். இந்த நியாயங்களுக் கெல்லாம் நீங்கள் ஏதோ மிகப் பெரிய ஜனநாயகவாதி என்பதுபோல் நீங்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

இந்த ஆறு மாத காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் எத்தனை போராட்டங்கள் தூண்டிவிடப்பட்டன? அந்தப் போராட்டங்களுக்கு யார் காரணம்? அந்தப் போராட்டத்தின் பின்னணியிலே என்னென்ன நடந்தது? இதையெல்லாம் தமிழ்நாட்டு மக்கள், அரசியலில் விவரம் தெரிந்தவர்கள் நிச்சயமாக மறந்திருக்கமாட்டார்கள் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அன்று கிளர்ச்சிகளை அடக்கச் சொன்னீர்கள், அந்தக் கிளர்ச்சிகளை நினைவில் கொண்டு இன்றைக்கு நீங்கள் செய்திருக்கிறீர்கள். அந்தக் கிளர்ச்சிகள் நடைபெற வேண்டுமென்பதிலே நீங்கள் காட்டிய ஆவலை மறக்கவில்லை. இன்று தொழிலாளர்களுக்கு ஆதரவு, விவசாயிகளுக்கு ஆதரவு என்று பேசுகிறீர்கள். நீங்கள் உங்கள் கடந்த கால நினைவுகளை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா] [1978 ஜனவரி 4

காலங்கள் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் மாறுகிறது இன்றைக்கு, இங்கே நடைபெற்றிருக்கக்கூடிய அத்தனை பேச்சுகளும் கால வித்தியாசத்தால் ஏற்பட்ட பேச்சுக்களே தவிர உங்களுடைய நியாயமான உணர்வுப் பூர்வமான பேச்சாக நீங்கள் பேசியிருப்பீர்கள் என்று நான் உங்களை அறிந்த வரையில் நம்பவில்லை. என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் உங்களைத் தெரிந்து வைத்திருக்கிற வரையில், உங்களுக்கு ஜனநாயகத்திலே நம்பிக்கை கிடையாது. ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கையற்றவர் நீங்கள் என்பதைத்தான் நீண்ட நெடுங்காலமாக அறிந்து வருகிறேன்.

[முற்பகல் 10—30]

நீங்கள் சொன்னீர்கள் ஏதோ 6 மாத கால ஆட்சியில் 25 ஆயிரம் பேர்கள், 30 ஆயிரம் பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள் என்று, திரும்ப அதைப் போல எனக்குச் சொல்லத் தெரியும். 5 ஆண்டுக் காலத்திலே அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆரம்பித்ததற்குப் பிறகு எத்தனை பேர்களை நீங்கள் கைது செய்தீர்கள், கைது செய்ததற்குக் கணக்காவது உண்டா? நினைத்த நேரத்திலே கைது செய்தீர்கள். போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இருந்து உத்திரவு வராமலே பிடிக்கப்பட்டார்கள், எந்தவிதமான சார்ஜ்ஷீட்டோ, எப். ஐ. ஆரோ இல்லாமல் உள்ளே வைத்துக் கொண்டிருந்தீர்கள். நீங்கள் இப்படி நடத்திய காரியங்கள் அத்தனையும் எங்களுக்குத் தெரியும். இவ்வளவையும் செய்துவிட்டு நீங்கள் இன்றைக்குப் பேசுகிறீர்கள்.

எப்பொருள் யார் யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு என்று சொல்வார்கள். எப்பொருள் எத்தன்மைத்தாயினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு என்று வள்ளுவர் கூறியிருக்கிறார். அந்தக் குறளின் தன்மையைப் பாருங்கள். உங்கள் பழைய நடவடிக்கைகளை நீங்கள் நினைத்துப் பாருங்கள். லட்சக்கணக்கான பேர்களை கைது செய்துவிட்டு இன்று 25, 30 ஆயிரம் என்று பேசுகிறீர்கள். 25 ஆயிரம், 30 ஆயிரம் கைது என்று சொல்கிறீர்களே, நான் கேட்கிறேன், என்ன ஆதாரம்? உங்களுக்கு வேண்டிய பத்திரிகைகளிலே கொட்டை எழுத்துக்களிலே திடீரென்று போடுகிறார்கள். சட்டசபையில் தினசரி குழப்பம், என்று போட்டு வருகிறார்கள். இத்தனை ஆயிரம் பேர்கள் கைது என்று செய்தி போடுகிறார்கள். யார் கணக்குக் கொடுத்தார்கள், அவர்கள் எல்லாம் எந்த போலீஸ் ஸ்டேஷன்களிலே இருக்கிறார்கள்?

1978 ஜனவரி 4] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

யாருக்கும் தெரியாது. ரொம்ப சர்வசாதாரணமாக உங்கள் பத்திரிகைகள் வேகமாக செய்திகளைப் போடுகின்றன. அதை அந்தக் கணக்கை வைத்து நீங்கள் 25 ஆயிரம் 30 ஆயிரம் கைது என்று வேகமாக இங்கே பேசுகிறீர்கள். இத்தனையையும் மறுத்துப் பேசுவதற்கு எனக்குத் தெரியும். ஆனால் நேரமில்லை என்பதும் எனக்குத் தெரியும்.

புயல் வெள்ள நிவாரண வேலைகளைப் பற்றி இங்கே பேசினீர்கள். எவ்வளவு வேகமாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன என்பதும் எனக்குத் தெரியும். தஞ்சை மாவட்டத்திலே நான் இருக்கிற காரணத்தால் அங்கே எவ்வளவு வேகமாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன என்பது எனக்குத் தெரியும். வெள்ளம் வந்துகொண்டிருக்கிறது என்று மக்கள் தவித்துக்கொண்டிருந்தபோது எத்தனை பேர்கள் தாலூகா அலுவலகம் முன்பும், அரசு அலுவலகங்கள் முன்பும் மறியல் செய்யப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள், இப்படி மறியல் நிலையிலும் கிளர்ச்சி நிலையிலும் நீங்கள் இருந்தீர்களே தவிர, போராட்டத்திற்குத் தூண்டுதலாக உங்கள் செயல்கள் இருந்தனவே தவிர புயல் வெள்ள நிவாரண வேலைகள் செய்யவில்லை.

பல இடங்களில் பல ஊழல்கள் செய்வதற்குத் தயாராக இருந்தார்கள். இன்றைக்கு எத்தனை எத்தனை குற்றச்சாட்டுகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஒரு ஊராட்சித் தலைவர் கணக்குப் பிள்ளையை வைத்துக்கொண்டு வேண்டியவர்களுக்குப் பணத்தைத் தரவேண்டு மென்று சொன்னார் என்பதையெல்லாம் கூட சொல்லமுடியும். நாகப்பட்டினத்தில் ஒரு கணக்குப் பிள்ளை 17 மூட்டை அரிசியை தாசில்தாரிடம் வாங்கிச் சென்று, தன்னுடைய கட்சிக் காரர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். அண்ணா தி.மு.க. தரவில்லை நான் தருகிறேன் என்று சொன்னார். அதற்குப் பிறகு பல்வேறு அரசியல்வாதிகள் எப்படிப் போயிற்று என்று கேட்டார்கள். இப்படிப் பல்வேறு ஊழல்கள் நடைபெற்றன என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

எங்களுக்குத் தெரியும் இந்திரா காந்தியை வரவிடாமல் செய்வதற்காக என்ன முயற்சி நடைபெற்றது என்று. அந்தக் கிளர்ச்சியில் யார் தூண்டுதலாக இருந்தார்கள்? உங்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்வேன். நீங்கள் கருப்புக் கொடி காட்டுவதாகச் சொல்லி தமிழ்நாட்டிலே அராஜகம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று செய்த முயற்சிகள் நாட்டுக்குத் தெரியாதா ?

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா] [1978 ஜனவரி 4

நான் உங்களைக் கேட்பேன், அனுமதி தந்தார்கள் மதுரையிலே. சென்னையிலும், காஞ்சிபுரத்திலும் மறுத்தார்கள் என்று சொல்கின்ற நீங்கள் ஆட்சியிலே இருக்கும்பொழுது என்ன செய்தீர்கள்? நாங்கள் ஜனநாயக முடிவுப்படி அனுமதி கேட்டோம், பட்டுக்கோட்டையிலே கறுப்புக்கொடி காட்ட வேண்டுமென்று கேட்ட நேரத்தில் அங்கேயிருக்கின்ற அதிகாரி அனுமதி கொடுத்தார். அதற்கு நாங்கள் நிற்பதற்கான இடங்களை ஒதுக்கி வைத்தார். நாங்கள் கறுப்புக்கொடி காட்டுவதற்காக பட்டுக்கோட்டையிலே அமைதியாக நின்று கொண்டிருந்தோம். முதலமைச்சரவர்கள் வருவார் என்று சொன்னார்கள். பிறகு 4 மணிக்கு வரமாட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். பிறகு இரவு 8 மணிக்கு நிச்சயமாக முதலமைச்சரின் சுற்றுப் பயணம் ரத்து செய்யப்பட்டு விட்டது என்று சொல்லி கலைந்து செல்லும்படி சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னதை நம்பி நாங்கள் கலைந்து சென்றோம். ஆனால், இரவு 10 மணிக்கு அவசரம் அவசரமாக வந்து முதலமைச்சரவர்கள் பொதுக்கூட்டத்திலே பேசி விட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள்.

இந்தத் தந்திரம் இந்திரா காந்திக்குத் தெரியவில்லை. அவரும் சொல்லியிருக்கலாம். சுற்றுப் பயணத்தை ரத்து செய்துவிட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டுப் பிறகு கடற்கரையிலே வந்து பேசியிருக்கலாம். ஆனால், பாவம் அந்த அம்மையாருக்கு இந்தத் தந்திரம் தெரியவில்லை. ஆனால் உங்களுக்கு இந்தத் தந்திரம் தெரிந்திருக்கிறது. அதனால்தான் பட்டுக்கோட்டையிலே, வரவில்லை என்று சொல்லி கலைந்து போகச் சொல்லிவிட்டுப் பிறகு வந்து பேசிவிட்டுச் சென்றிருக்கிறீர்கள். அதற்கிடையே குடந்தையிலே கறுப்புக் கொடி காட்டுகின்ற நிகழ்ச்சி, அதற்காக குடந்தையிலே அனுமதி பெற்று, நிற்க வேண்டிய இடமும் கொடுக்கப் பட்டது. ஆனால், அதற்குப் பிறகு அவசரம் அவசரமாக இரவு நேரத்திலே சாதாரணமாக நாய்களைப் பிடிப்பதைப் போல போலீஸ் லாரிகளை வைத்து அவசரம் அவசரமாகப் பிடித்தார்கள். ஆயிரக் கணக்கிலே கைது செய்தார்கள். அதற்குப் பிறகு பொதுக் கூட்டத்திலே பேசும் பொழுது கறுப்புக்கொடி எங்கே, பார்க்க வேண்டுமென்று பார்த்தேன் என்று சொன்னீர்கள். கறுப்புக் கொடி காட்ட வேண்டுமென்று இருந்த எங்களையும் இந்தியக்கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களையும் கைது செய்து அவசரம், அவசரமாகத் திருச்சி சிறைச்சாலைக்கு அனுப்பி, எந்த விதமான வழக்கு என்று கூடக் குறிப்பிடாமல் பலபேர்மீது

1978 ஜனவரி 4] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

பல்வேறு தவறுன, மோசமான கேவலமான வழக்குகள் பதிவுசெய்யப்பட்டதற்கு இன்றைக்கும் ஆதாரம் இருக்கிறது.

நான் இன்றைக்குச் சொல்வேன், ஒருவர் இன்கம்டாக்ஸ் கட்டிக் கொண்டிருப்பவர். அவர் நல்ல வியாபாரி, அவரைக் கைது செய்து அவர்மீது என்ன வழக்கு போட்டார்கள் என்று பார்த்தால் தஞ்சாவூருக்குச் சென்று இரவு நேரத்திலே ஒரு கடையிலே பூட்டை ஆட்டினார் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி இன்கம் டாக்ஸ் கட்டுகின்ற ஒருவர்மீது வழக்கு போட்டதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அவ்வளவு ஆதாரம் இன்றைக்கு இருக்கிறது.

அதைப்போல நான்இன்னும் சொல்லுவேன் ஆதாரத்தோடுகூட என்னால் எடுத்துவைக்க முடியும். பல்வேறுவழக்குகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. மிக கேவலமான மிக மோசமான வழக்கு ஒன்றுகூடப் போடப்பட்டது. அந்த வழக்கிலே ஒரு அதிகாரி எழுதி வைத்தார். நாங்கள் கருணாநிதியை ரொம்பக் கேவலமாகப் பேசினேனும் என்று ஒரு வார்த்தையைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த வார்த்தையை இந்த மன்றத்திலே சொன்னால் நிச்சயமாக அதை இந்த மன்றம் அனுமதிக்காது என்பது எனக்குத் தெரியும். அவ்வளவு மோசமான, கேவலமான வார்த்தையை, நாங்கள் நினைத்துக் கூடப் பார்க்க முடியாத, அந்த வார்த்தையைச் சொல்லி, கருணாநிதியை நாங்கள் இப்படிப் பேசினேனும் என்று ஒரு போலீஸ் அதிகாரி வழக்கு போட்டார்.

அவ்வளவு பொய் வழக்குகளைப் போட்ட பிறகு ஆறு மாத காலத்திலே, காலத்தினுடைய வித்தியாசத்தால் இன்றைக்கு எப்படி ஜனநாயகம் என்ற வார்த்தையை அடுக்கடுக்காகச் சொல்லி, எவ்வளவு ஆதாரங்களை வைத்திருக்கிறேன் என்றெல்லாம் நீங்கள் பேசுகின்றீர்கள் என்று சொன்னால் உள்ளபடியே நான் சொல்கிறேன், காலத்தால் ஏற்பட்ட நிலைமையால், இடம் மாறி உட்கார்ந்ததும், இவ்வளவு ஞானோதயம் வந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும் நேரத்தில் உள்ளபடியே நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்த ஞானோதயம் வரவேண்டுமென்பதால் எங்களைப் போன்றவர்கள் தியாகம் செய்தாவது இந்த நிலையை உண்டாக்க வேண்டுமென்று பல்வேறு தியாகங்களைச் செய்தோம்.

[திரு, எஸ். ஆர். இராதா] [1978 ஜனவரி 4

எனக்கு ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சியெல்லாம், இப்படி ஒரு நிலை வராதா என்று காத்துக்கொண்டிருந்த எனக்கு ஒரு மகிழ்ச்சி. எதிர்க் கட்சியிலேயிருந்து இவ்வளவு குற்றச் சாட்டுகளை ஆதாரத்தோடு சொல்கிறேன் என்று சொல் கிறார் என்பதைப் பார்த்தால், ஆளுங்கட்சியாக இருக்கும் பொழுது இதே மன்றத்தில் எதிர்க் கட்சியினரைப் பற்றிப் பேசியுள்ள வார்த்தைகளை நிச்சயமாகப் பலர் மறந்திருக்க முடியாது. அந்த ஆதாரங்களெல்லாம் இன்றைக்கு எந்த அளவிற்கு இருக்கிறது என்றால், தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் நீங்கள் எந்தக் குற்றச்சாட்டைச் சொன்னாலும், நீங்கள் எப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டைச் சொன்னாலும், தமிழ்நாட்டு மக்களைப் பொறுத்த வரையில் அவற்றை நிச்சயமாக நம்பமாட்டார் கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். 170 இடங்களிலே இருந்த கட்சி வெறும் 48 இடங்களுக்கு வந்ததற்குப் பின்னாலும் நீங்கள் இவ்வளவு ஆதாரபூர்வமாகப் பேசுகிறேன் என்று பேசு கின்ற அந்த வார்த்தைகள் இன்றைக்கு எடுபடாது. தமிழக மக்களைப் பொறுத்தவரையிலே இன்றைக்குப் புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். மீது தனி மரியாதையும் தனி நம்பிக்கையும் வைத்துப் பாராட்டுகிறவர்கள் எத்தனை பேர் கள் இருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும்.

[முற்பகல் 10—40]

பொதுவானவர்கள், கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள், சாதாரண நிலையிலே இருக்கிறவர்கள், ஏழை, எளிய மக்கள், இன்றைக்கு இந்த அரசை எவ்வளவு அதிகமான அளவிற்கு மகிழ்ச்சியாகப் பாராட்டுகிறார்கள் என்பது எனக்கு தெரியும்.

அது மட்டுமல்ல. இந்த 6 மாத காலத்திலேதான், கடந்த 7, 8 ஆண்டுக் காலத்திலே இல்லாத அளவு அரசாங்கத்திலே குறுக்கீடுகள் இல்லாமல், நியாயமாக, அதி காரிகள், தங்கள் கடமைகளைச் செய்வதற்கு வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை இன்றைக்கு யாராலும் மறுக்கமுடியாது. நீங்கள், ஒன்றிரண்டைச் சொல்லலாம். ஒன்றிரண்டைச் சொல்வதற்குக் காரணம், உங்களுக்கு எதைப் பார்த்தாலும் சந்தேகம் வரும். நான் செய்த மாதிரி இவர்களும் செய்கிறார்களோ, நான் செய்த காரியத்தை இவர்களும் செய்கிறார்களோ என்று நினைக்கக் கூடும்.

1978 ஜனவரி 4] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

ஆனால், இன்றைக்கு எங்கள் முதலமைச்சரைப் பொறுத்தவரையிலே, யாரும் குறுக்கிட வேண்டாம், குறுக்கிடக் கூடாது என்று மிகவும் தெளிவாக உத்தரவிட்டிருக்கிற காரணத்தினால், முழுமையான ஜனநாயகம் நேர்மையான அரசாங்கம் இன்றைக்கு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த அரசின்மீது தமிழ் நாட்டு மக்கள் முழுமையான நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்து, நான் தீர்மானத்தை எதிர்த்து என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் திரு. எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் தலைமையிலே இருக்கக் கூடிய அமைச்சரவை மீது, நம்பிக்கையில்லா தீர்மானத்தை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே, என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே ஒரு சில சொல்ல கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த ஆட்சியைப் பற்றியும், அதற்கு முன்னால் அவர்கள் ஆட்சிக்காலத்திலே ஏற்பட்ட பல நல்ல காரியங்களையெல்லாம், நல்ல காரியங்களாக அவர்கள் நினைப்பதைப் போல் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

எமர்ஜன்சியை அவர்கள் எதிர்த்தார்கள். அது இந்த நாட்டிற்குத் தேவையில்லையென்றும் சொன்னார்கள். நான் ஒன்றை விரிவாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 1975-ம் வருடம், ஜூன் 26-ம் தேதி அவசர நிலை பிரகடனம் செய்யப்பட்டது. அன்றையதினம் தமிழ் நாட்டிலே ஆட்சிப் பீடத்திலே இருந்தது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். அப்படி ஆட்சிப் பீடத்திலே அமர்ந்திருந்த நேரத்தில், இந்திய சர்க்காரால் கொண்டுவரப்பட்ட மிசா சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி, யார், யாரை வஞ்சம் தீர்க்கவேண்டுமோ, அவர்களை இன்றையதினம் எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கிற, அன்றையதினம் ஆளுங்கட்சியிலேயிருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், வஞ்சம் தீர்த்துக்கொண்டது. அரசாங்கத்திற்குத் தொந்திரவு கொடுத்தார்கள் என்பதற்காக, மிசா சட்டத்திலே பல பேரைக் கைது செய்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, இப்பொழுது பத்திரிகைத்துறையிலே இருக்கிற நண்பர் ஜேப்பியார் அவர்களை மிசா சட்டத்தின்கீழ் கைது செய்திருக்கிறார்கள். பல்வேறு நண்பர்களையெல்லாம், பல்வேறு அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களையெல்லாம், தேவையில்லாமல்

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்] [1978 ஜனவரி 4

கடமையில்லாமல், எந்தச் சட்டத்தை இன்றையதினம் எதிர்க்கிறார்களோ, அந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக கைது செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைச்சொல்ல வருத்தப்படுகிறேன்.

அடுத்ததாக, ஏதோ, இந்திரா காந்தி சமூகத்திலே, பல நல்ல திட்டங்களையெல்லாம் கொண்டு வரவில்லை யென்று சொன்னார்கள். 20—அம்சத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள், இந்திரா காந்தி அவர்கள். அந்த 20 அம்சத்தில் 15 அம்சத்தை நாங்கள் நிறைவேற்றி வைத்துவிட்டோம் என்று அப்பொழுது இவர்கள் தம் பட்டம் அடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். 8 ஆண்டுக் காலத்தில் இவற்றை அமுல்படுத்தினோம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். 20 அம்சத் திட்டத்தை, அவர்கள் மனப் பூர்வமாக நிறைவேற்றியிருப்பார்களானால், அவர்கள் மீண்டும் ஆட்சிக்கு வந்திருக்கமுடியும். நிச்சயமாக, அதை மனப்பூர்வமாக நிறைவேற்ற அவர்கள் ஆசைப்படவில்லை, காரணம், மாநில சுயாட்சி, தமிழ் நாடு சுயாட்சி, தனித் தமிழ் நாடு என்றெல்லாம் கோஷங்களையெழுப்பி அவர்கள் அந்தக் காரியங்களிலே ஈடுபட்டார்கள்.

அடுத்ததாக, இங்கே சில தவறுகள் நடைபெற்றிருப்ப தாகச் சொன்னார்கள். இவையெல்லாம், மாணவர், பிரச்சினை, தொழிலாளர் பிரச்சினை, ஆசிரியர் பிரச்சினை, மீனவர் பிரச்னை, விவசாயிகள் பிரச்சினை, இவற்றிற்காக, இன்றைக்கு வக்காலத்து வாங்குகிறார்கள். மாணவன் உதயகுமார் அடித்து சாகடிக்கப்பட்டபோது, என்னுடைய மகன் அல்ல என்ற ஸ்டேட்மென்டை அவருடைய தந்தையையே சொல்லும்படியாகச் செய்து, இங்கே தாக்கல் பண்ணினார்கள். இவர்கள்தான் அவ்வாறு செய்தார்கள். இன்றையதினம் மாணவர்களுக்காக, நீலிக் கண்ணீர் போல் கண்ணீர் வடிப்பதாகத்தான் தெரிகிறதே தவிர, உண்மையாக, மாணவர்கள்மீது, இவர்களுக்கு அன்பு, பாசம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

விவசாயிகள் பிரச்சினையில், தமிழ்நாடு முழுவதும் பேரணி நடத்தியதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால், 1972-லே நடைபெற்ற விவசாயிகள் போராட்டத்தில், இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சி, ஸ்தாபனக் காங்கிரஸ் கட்சி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆகிய இந்த 3 கட்சிகளும் ஒன்றுசேர்ந்து போராட்டம் நடத்திய நேரத்திலே, 26,000 பேர் கைது செய்யப்பட்டார்கள். அதிலே, 17 பேர் கோவை மாவட் டத்திலே கொலை செய்யப்பட்டார்கள். ஆயிரக்கணக்

1978 ஜனவரி 4] [திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

கானவர்களை, போலீஸ் லாரிகளிலே ஏற்றி, 100 மைலுக்கு அப்பாலே விட்டுவிடக் கூடிய அளவுக்குச் செய்தார்கள். அன்றையதினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான் ஆட்சிப் பீடத்தில் இருந்தது. குறிப்பாக, ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 26 ஆயிரம் பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். அவர்கள் பல்வேறு சிறைக் கூடங்களில் அடைக்கப்பட்டு இன்றையதினம் மோசமான கிரிமினல் குற்றவாளிகள் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் காளிமுத்து சொன்னார்கள் என்று எதிர்கட்சித் தலைவர் சொன்னார்களே அதைவிட மோசமாக எங்களை நடத்தினார்கள் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நாங்கள் சிறையில் இருந்த நேரத்தில் குடிக்கத் தண்ணீர் கிடையாது. உணவும் சரியாகக் கொடுப்பது கிடையாது. காலை உணவு கூழ் கொடுக்கவேண்டும், காலையில் அந்தக் கேழ்வரகு கூழ் காலை உணவாக மதியம் 11–12 மணிக்குத்தான் கொடுக்கப்படும். மதியச் சாப்பாடு மாலை 6 மணிக்குத்தான் கொடுக்கப்பட்டது. இரவுச் சாப்பாட்டைப்பற்றி பார்க்காத நிலைமையில் இருந்தோம். அப்பொழுது சிறையில் இருந்த அருமை தோழர், பெரியவர் நெடுமாறன் தலைமையிலே அன்றையதினம் போராட்டம் நடத்தவேண்டிய சூழ்நிலை இருந்தது. அன்றையதினம் சிறையில் ஒரு பாடல்கூடப் பாடினார்கள். கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு, போட்டால் சாப்பாடு, அதுதான் கூப்பாடு, அண்ணன் தம்பி ஏற்பாடு என்று சொல்லி அங்கே கோஷங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. அப்படிப்பட்ட நிலையிலும் ஒரு லட்சியத்திற்காக போராட்டத்திலே ஈடுபட்டோம் என்பதற்காகத் தாங்கிக் கொண்டோம்.

இன்றையதினம் அரசு அலுவலகங்களிலே தேவைக்கு அதிகமான தலையீடுகள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையிலே எனக்கு இரண்டும் ஒன்றுதான். ஆளுங்கட்சியாக இருந்தாலும், எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும், ஆளுங்கட்சியான அன்னத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திடம் எங்களுக்கு உடன்பாடு இல்லை, பாராளுமன்றத் தேர்தலிலே இருந்தது, பிறகு நடந்த தேர்தலிலே பல்வேறு காரணங்களினால் உடன்பாடு இல்லை. இருந்தாலும் இன்றையதினம் தலையீடு என்பது மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறது.

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்] [1978 ஜனவரி 4]

குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின்போது செக்கரடேரியட்டிலே நடைபெற்றதைச்சொல்ல முடியும். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், கோட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், தாசில்தார் போன்றவர்கள், வட்டச் செயலாளர்கள், மாவட்டச் செயலாளர்கள் சொல்கிறபடிதான் நடக்கவேண்டிய நியதி அன்று இருந்தது. பி.ஆர். ஓக்களாக இருந்தவர்கள் நடக்கின்ற செய்திகளை லட்னிங் கால்போட்டு முரசொலிக்குத்தான் முதலிலே சொல்வார்களே தவிர, இங்கே இருக்கிற சீப் செக்ரட்டரிக்குச் சொல்லமாட்டார்கள். அந்த மாதிரி நிலைமைகள்தான் அன்றைய தினம் இருந்தன. ஆனால், இன்றைக்கு எங்களைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எங்கள் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லுகின்றபோது, நல்ல பணியைச் செய்து உடனடியாக நிறைவேற்றுவதை நான் பாராட்டுகிறேன். காரணம் மக்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளை சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரிடம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லும்போது, அதன் மூலமாகத் தீர்வு காணவேண்டும் என்பதே தவிர, ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆதிக்கத்தில் இருக்கிறீர்கள் என்பதற்காகப் பிரச்சினையை வேறு திசை திருப்பி, லாபம் பெறக் கூடாது. அது வளரக் கூடாது. வளர்ந்து விடக் கூடாது. அதை நாங்கள் கண்டிக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, சொல்ல வேண்டுமானால், அன்றைய தினம் ஆட்சியில் இருந்தவர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், பெரும் தலைவர் காமராஜ் அவர்களுக்கு மிகுந்த மரியாதைக் கொடுத்ததைப் போலச் சொன்னார்கள். இதே தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் பாராளுமன்றத் தேர்தலிலே தோல்வி அடைந்த நேரத்தில் மதுரையிலே உள்ள பயணியர் விடுதியிலே தங்கி இருக்க ஒரு அறை தரப்பட்டது. அன்றைய தினம் யாரோ ஒரு ஜூனியர் அமைச்சர் வருகிறார் என்ற காரணத்தினால், அவருடைய அறையை அவரையும் கேட்காமல் அவருடைய சாமான்களை எல்லாம் தூக்கி வெளியே வைத்து விட்டார்கள். அத்தகைய நிலைமைதான் அன்றைய தினம் இருந்தது. இன்றைய தினம் வல்லவர், நல்லவர் என்றெல்லாம் புகழுகிறார்கள். அதை என்னால் நம்பக்கூட முடியவில்லை. அவரை சமூக வாழ்க்கையிலே இருந்து ஒதுக்க வேண்டுமென்பதற்காக, அவருடைய பெயரை நீக்க வேண்டுமென்பதற்காக எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகளை நான் கண்டிக்கிறேன். தலைவர் காமராஜ் போன்ற உத்தமத் தலைவர்களை ஒதுக்கினாலும், மக்கள் மனதிலே நீங்காத இடத்தை அவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதிலே நான் பெருமைப் படுகிறேன்.

1978 ஜனவரி 4] [திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

வள்ளுவர் கோட்டம் திறப்பு விழாவைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். வள்ளுவர் கோட்டம் திறப்பு விழா ஜனதிபதி ஆட்சி அமல் செய்யப்பட்டிருந்த நேரத்தில் நடைபெற்றது. அது ஒரு சாதாரண விழாவாகக் காட்சியளித்தது. அதற்கு முன்னால் இருந்த அரசாங்கம் அதை ஒரு பெரு விழாவாக நடத்த வேண்டும் என்று திட்டமிட்டு, தமிழகத்தில் இருக்கும் லாரி, பஸ்கள், மாட் வண்டிகள் எல்லாம் சென்னை நகரில் பவனி வரவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டு, அதற்காக விரிவான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன.

[முற்பகல் 10-50]

அதிலே இன்னொன்றையும் செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணினார்கள். திருத்தணியில் புதிதாக ஒரு தங்கத்தேர் செய்யப்பட்டது. பல கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள அந்தத் தங்கத் தேரை அப்படியே சென்னைக்குக் கொண்டு வர இயலாது என்ற காரணத்தால், அதை உடைத்து, தனித்தனியாக ஒவ்வொரு பார்ட்டாகப் பிரித்து, அதைச் சென்னைக்குக் கொண்டு வந்து, சென்னையில் அதை ஒன்று சேர்த்து, அதில் அன்றைய முதலமைச்சர் பவனி வரவேண்டுமென்று சில அதிகாரிகளிடம் சொல்லி, அதற்கான சில காரியங்கள் நடந்து கொண்டு இருந்தன. இந்த விஷயத்தை அங்கேயிருக்கும் சில அதிகாரிகள் சொல்லி எங்களுக்குத் தெரியும். இது சம்பந்தமாக உண்மையான நிலைமை என்ன என்பதையும் இங்கே விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அன்றைக்கு இருந்த முதலமைச்சர் அந்தத் தங்கத் தேரில் வரவேண்டுமென்று விரும்பிய காரணத்தால்தான், அந்த ஆட்சி கலைக்கப்பட்டது என்று நினைக்கிறேன். அந்தக் காரியத்தை ஒரு தனிப்பட்டவர் யாரும் செய்யவில்லை, திருத்தணி முருகனே அந்தக் காரியத்தைச் செய்து இருக்கிறான் என்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

வெள்ள நிவாரணப் பணியைப் பொறுத்த வரையில், இந்த அரசு எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளுக்கு உண்மையிலேயே நான் என் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கடந்த காலத்தில் 80 ரூபாய்தான் வீடு இழந்தவர்களுக்குத் தரப்படும். இன்று அந்த நிலைமை போய் 80 ரூபாய் என்பதற்கு பதிலாக ரூ. 200 ஆகி, மேலும் ரூ. 300 கடன் கொடுத்து, அந்தக் குடியிருப்பைக் கட்டிக்

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்] [1978 ஜனவரி 4

கொள்ளும் வாய்ப்பு அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்காக என் பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் வெள்ள நிவாரணப் பணியில் சில தவறுகள் இருந்து இருக்கலாம். அதற்காக அந்தச் சாதாரண தவறுகளுக்காக இந்த அமைச்சரவைமீது நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்வதில் பிரயோசனம் இல்லை. காரணம், இந்த அரசாங்கமானது ஆட்சிப் பீடத்திற்கு வந்து 6 மாதம்தான் ஆகிறது. அதிலே வயதானவர்கள் 2—3 பேர்தான் இருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் எல்லாம் படித்தவர்களாக, இளைஞர்களாக, என்னைப் போன்ற வயதுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் பெரிய பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு பிரச்சினையிலும் நேரடியாகத் தலையிட்டு, பிரச்சினையை ஆராய்ந்து தீர்வுகாண, அதிகாரிகளை நேரடியாகத் தெரிந்துகொள்ள குறைந்தது 6 மாதம் ஆகும். —to know the facts and figures relating to subjects of which they are incharge.

அந்த இலாகாவை அவர்கள் தெரிந்து கொண்டு துரித நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு, திட்டங்களை விரைவாக நடத்துவதற்கு, போதிய திட்டங்களைக் கொண்டு வருவதற்கு சிறிது காலம் பிடிக்கலாம்.

இந்த நிலையில் இந்த அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் என்ன என்று தெரியவில்லை.

குறிப்பாக, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இந்திரா காந்தி வந்த நேரத்தில் ஏற்பட்ட பிரச்சினை பற்றி சொன்னார்கள். மதுரையில் இந்திரா காந்திக்கு ஏற்பட்ட கொடுமையான சம்பவங்கள் தமிழகத்தின் வரலாற்றில் கருப்பு புள்ளிவிழுந்து விட்டது என்று சொல்ல வேண்டும். காரணம், அன்றைய தினம் 300 கார்கள் இந்திரா காந்தியின் காருக்குப் பின்னால் விமான நிலையத்தில் இருந்து வந்தன. அங்கேயிருக்கும் போலீஸ் அதிகாரிகள் சிலர் 6 கார்களை மட்டும் விட்டு விட்டு, மற்ற கார்களைத் திருப்பி விட்டு விட்டார்கள்.

அங்கேயிருக்கும் போலீஸ் அதிகாரிகள் அந்தக் கறுப்புக் கொடி காட்டுவதற்காக ஒதுக்கியிருந்த இடமும் தவறு. அன்றைய தினமே அதை அங்கே இருக்கும் மாவட்ட

1978 ஜனவரி 4] [திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவரும், சகோதரர் நெடுமாறன் அவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் இருந்தால் ஏதாவது தகராறு வரும், வேறு இடத்தில் கொடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு போலீஸ் அதிகாரிகள் ஒன்றும் வராமல் நாங்கள் பார்த்துக் கொள்ளுகிறோம் என்று உத்திரவாதம் அளித்திருக்கிறார்கள். நடைபெற்ற சம்பவத்திற்கு முன்னால், நெடுமாறன் அவர்கள் விமான நிலையத்திற்குச் செல்கிற நேரத்தில், அவரைக் கேவலமாக சிலர் பேசிய நேரத்தில், மாவீரன் நெடுமாறன் அவர்கள் காரை விட்டு கீழே இறங்கி, என்னப்பா நீங்கள் நடந்து கொள்கிற விதம் சரியாக இல்லை, ஏதாவது கலவரம் செய்ய திட்டமிட்டு இருக்கிறீர்களா என்று கேட்ட நேரத்தில், அதெல்லாம் ஒன்றும் இல்லை, நாங்கள் அமைதியாக இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள்.

ஆனால் நிலைமை என்ன ? இந்திரா காந்தி அந்தப் பாதையில் வருகிற நேரத்தில் அவர் தாக்கப்பட்டார். முன்னால் இருந்த கண்ணாடி விழுந்து விட்டது. இந்திரா காந்தியை மூன்று பேர் மறைத்துக் கொண்டு காப்பாற்றிவிட்டால்— மரகதம் சந்திரசேகரும், நெடுமாறனும் இந்திரா காந்தி மீது தலையணையை வைத்து காப்பாற்றியிருக்காவிட்டால், இந்திரா காந்தி இன்றைக்கு நம்மிடையே இருந்து இருக்க மாட்டார்கள். சிந்தன்—அவருக்கு இன்றும் கண் சரியாகத் தெரியவில்லை. அந்த அளவிற்குக் கொடுமைப்படுத்தப் பட்டது.

சென்னையில் நடைபெற்ற சம்பவத்திற்கு நீதி விசாரணை வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அது போன்றதொரு நீதி விசாரணையை மதுரையில் நடைபெற்ற சம்பவத்திற்கும் வைக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். திருச்சியில் நடைபெற்றது என்ன? லட்சக் கணக்கான பேர் அங்கே அடிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு சம்பவத்தை ஒரு அரசியல் கட்சி நடத்தும் சம்பவமாக இருக்குமா என்று சந்தேகம் இருக்கிறது. யாரோ சில காலிகள் செய்வது போல் அந்தக் காரியங்கள் இல்லை. டியூப்லைட்கள் ஒடிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. காங்கிரஸ் கட்சியின் கொடி, 92 ஆண்டுகாலமாக ஒரு பாரம்பர்யம் கொண்ட காங்கிரஸ் கட்சியின் கொடி கொளுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. இது எல்லாம் சரிதானு, இது தான் போராட்டம் என்பதற்குப் பெயரா ?

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்] [1978 ஜனவரி 4

1974-ம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன். நாங்கள் ஒரு போராட்டத்தை நடத்தினோம். தலைவர் காமராஜர் தலைமையிலே, மதுவிலக்குப் போராட்டம், தமிழ் நாட்டிலே மதுவிலக்கு இருக்க வேண்டும். மதுவிலக்கு அமல்படுத்த வேண்டுமென்று போராட்டம் நடத்தினோம். 50,000 பேர்கள் சிறைச் சென்றோம். எங்கேயாவது ஒரு சிறு சம்பவம் நடந்ததா? தனிப்பட்டவர்கள் யாராவது தாக்கப்பட்டார்களா? இல்லையே. காரணம் என்ன? தலைவர் காமராஜர் அந்தப் போராட்டத்தை நடத்தினார்கள். அன்றைய தினம் எல்லா பத்திரிகைகளும் அரசியல் கட்சிப் போராட்டம் என்றால் காங்கிரஸ் நடத்திய போராட்டம் தான் போராட்டம் என்று வர்ணித்தார்கள். அந்த அளவிற்கு சிறப்பாக நடத்தினார்கள். எங்களுக்கு மாலை அணிவிக்கப்பட்டது. ஒரு சிறு சம்பவமும் இல்லாமல் நாங்கள் அந்தப் போராட்டத்தை வெற்றிகரமாக நடத்தினோம்.

ஆனால் கண்டது என்ன? போடப்பட்ட வழக்குகள் என்ன? சதி வழக்குகள். அங்கே இரயில்வே நிலையத்தில் இருக்கக்கூடிய ரயில் தண்டவாளங்களை பெயர்த்ததாக போடப்பட்ட வழக்குகள். வன்முறையை தூண்டி விட்டோம் என்று போடப்பட்ட வழக்குகள். பயங்கரமான ஆயுதங்களை வைத்திருந்தோம் என்று வழக்குகள். இது போன்ற வழக்குகளை அன்றைய தினம் வழக்குப்போடவேண்டுமென்பதற்காகவே பொய் வழக்குகளைப் போட்டார்கள். இன்றைய தினம் பொய் வழக்குகளைப் போட்டு விட்டார்களே என்று சொன்னால் யார் நம்புவது? வன்முறைச் சம்பவம் இந்திரா காந்தி வரும்பொழுது நடைபெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அது விசாரணையில் வெளியே வரத்தான் போகிறது. திராவிட முன்னேற்ற கழகத்துக்காரர்கள் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பாகத்தான் கறுப்புக் கொடி போராட்டம் நடத்துவதாக அறிவித்தார்கள். அதற்கு முன்பாகவே, ஒரு வாரத்திற்கு முன்பாகவே சி. பி. எம்., திராவிடக் கழகத்துக்காரர்கள் அறிவித்தார்கள். இங்கே இந்திரா காந்தி வெளியே வரக்கூடாது, தமிழ் நாட்டை விட்டு டெல்லிக்குப் போகக் கூடாது என்று திட்டமிட்டு சதி நடந்தது. காங்கிரஸ் தோழர்கள் மிக மரியாதையாக மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்கள் தஞ்சை, திருச்சி மாவட்டத்திலே சுற்றுப் பயணம் செய்த போது யாரும் கறுப்புக் கொடி காட்டவில்லை. நேரு வளர்த்த காங்கிரஸ், காமராஜர் வளர்த்த காங்கிரஸ், இந்திரா வளர்த்த காங்கிரஸ் அதுதான் என்பதிலே மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

1978 ஜனவரி 4] [திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

அடுத்ததாக, இன்றைய தினம் இந்த அரசாங்கத்தின் மீது இந்த அமைச்சர்கள் மீது, நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருப்பது என்பது ஏதோ மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள், நாங்கள் இந்த அரசாங்கத்தைக் கவிழ்க்கப் போவதில்லை. கவிழ்க்க முடியாது என்பது தெரியும். சென்ஷர் மோஷன் கொண்டு வந்தால் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரச்சினையைத்தான் கொண்டு வர முடியும். நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தால் பல பிரச்னைகளைப் பற்றிப் பேசலாம் என்பதற்காக கொண்டு வந்தோம் என்கிறார். அவருக்குள்ள விளம்பர ஆசையின் காரணமாக அதைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

குறிப்பாக, எங்களைப் பொறுத்த வரையில் ஆறு மாதம் என்பது சிறிய பிராயம். இந்த அமைச்சரவையின்மீது நம்பிக்கையில்லை என்பதிலே நமக்கு கருத்து வேறுபாடு இருக்கிறது. இந்த அமைச்சரவையில் உள்ளவர்கள் தவறு செய்வார்களேயானால் நிச்சயமாக காங்கிரஸ் கட்சி அதைக் கண்டிக்கத் தவறாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் தேவையில்லை. இதை ஆதரிக்கத் தயாராக இல்லை என்று சொல்லி விடை பெற்றுக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கு. ரமணி : தலைவர் அவர்களே, இன்று இங்கே விவாதிக்கப்படுகின்ற மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின்மீது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களை நான் இன்று முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

தமிழக மக்கள் சரித்திரத்திலே கண்டிராத ஒரு பயங்கரமான புயல் வெள்ளத் தாக்குதலுக்கு ஆளாகியிருக்கும்போது அந்தப் பணிகளை இந்த அரசு தீவிரமாகச் செய்து வருகிறது.

[முற்பகல் 11—00]

ஜூன் மாதம் 30 ஆம் தேதி பதவிக்கு வந்துள்ள இந்த அரசு, சென்ற 6 மாதங்களில், இரண்டு மாத காலம் அனேகமாக வெள்ளம், புயல் நிவாரண வேலையில் போயிருக்கிறது. நாடெங்கும் இந்தப் பணிகளை அரசு துரிதமாக செய்வதற்கு முற்பட்டு நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்று அனைவரும்

[திரு. கு. ரமணி] [1978 ஜனவரி 4

பாராட்டுவதைப் பார்க்கிறோம். இங்கும் அங்கும் சில குறைகள் இருக்கலாம். அதிகாரிகள் பக்கத்திலிருந்து, மற்றவர்கள் பக்கத்திலிருந்து சில குறைகள் வந்திருக்கலாம். அப்படியிருந்தும் நல்ல முறையில் இந்தப் பணியை அரசு நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்று அனைவரும் பாராட்டுவதை நாம் பார்க்கிறோம். நாமும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

இப்படிப்பட்டச்சந்தர்ப்பத்தில் இந்த அரசின் மீது ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வர சரியான அடிப்படையும், காரணமும் இருக்கிறதா என்பதை, தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த மதிப்பிற்குரிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவரையும், நண்பர்களையும் சிந்திக்க வேண்டுமென்று நான் எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சூழ்நிலைமையில், கட்சிகளுக்கு இடையிலே என்ன மாறுபாடுகள் இருந்தபோதிலும், ஒரு அரசு அதிகாரத்திற்கு வந்து, அதன் நடைமுறைகள் அதன் தலைவிதியை நிர்ணயிக்கக்கூடிய இறுதியான கட்டத்திற்குக் கொண்டு செல்லுகிற, அது இருக்க வேண்டுமா, இறக்கப்பட வேண்டுமா என்று சொல்லுகிற நிலை எப்போது ஏற்படும் என்று யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும் போது குறிப்பிட்டார். இந்தத் தீர்மானத்தை இங்கே பிரேரேபித்து, இதன் மூலம் இந்த அரசை மாற்றுவதற்குச் சாத்தியப் படாது என்று தெரிந்துதான், விவாதிக்க, விமர்சிக்க ஒரு சந்தர்ப்பமாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான், இதைக் கொண்டு வந்தோம் என்று அவர் குறிப்பிட்டிருப்பதையும் பார்த்தோம்.

இந்த அரசு அதிகாரத்திற்கு வந்தது 1977 ஆம் வருடம் ஜூன் மாதத்தில் என்று நமக்குத் தெரியும். காங்கிரஸ் கட்சியோடு இந்த கட்சிக்கு இருந்த உறவுகளை முறித்துக் கொண்ட ஒரு புதிய சூழ்நிலையில், 1977-ம் வருடத்தில் தேர்தலில் நின்று, பெரும்பான்மையான தமிழக மக்கள் அந்தக் கட்சிக்கு வாக்களித்து அதன் அடிப்படையில் இந்த அரசு அமைந்துள்ளது. இந்த 6 மாதங்களில், 2 மாதம் வெள்ள நிவாரணப் பணிகள், மற்ற பணிகளிலும் செலவழிக்கப்பட்டுள்ளது. பாக்கியுள்ள 4 மாதங்களில்தான், இந்த அரசின்

1978 ஜனவரி 4] [திரு. கு. ரமணி]

கொள்கைகள், வாக்குறுதிகள், நடைமுறைகள் எப்படி இருந்திருக்கிறது என்று பரிசீலிக்க இடம் உள்ளது. அந்தப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டாம் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. ஆனால் அது ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து பிரேரேபித்து நிறைவேற்றுவதற்கான நிலைமைக்கு இடமளிக்கவில்லை. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட தீர்மானத்தை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் நாங்கள் ஆதரிப்பதற்கில்லை. அந்தத் தீர்மானத்தை நாங்கள் எதிர்க்க வேண்டியுள்ளது.

அதே சமயத்தில் அரசின் பக்கத்தில் எந்தவிதமான குறையும் தவறும் இல்லை என்பதல்ல. மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எப்போது தவறுகள் ஏற்பட்டாலும், அவற்றைக் கொஞ்சம் கூட தயவுதாட்சணியம் இல்லாமல் எடுத்துக் காட்டி, தமிழக மக்களுடைய வாழ்க்கைப் பிரச்னையை முதன்மையாக நிறுத்திக் கொண்டு பேசுவதும், அதற்கான நடைமுறை ஆலோசனைகளை முன்வைப்பதும் ஆகிய பணிகளைத் தொடர்ந்து செய்து வந்திருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூட அதைச் சில சந்தர்ப்பங்களிலே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

இந்த அரசு மதிப்பிற்குரிய எம். ஜி. ஆர். தலைமையில் அமைந்தபோது, அவர் குறிப்பிட்டுள்ள சில கொள்கைகளை, விஷயங்களை எடுத்துக் கொண்டு பார்ப்போம். ஒரு ஊழலற்ற நல்ல நிர்வாகத்தை நடத்த வேண்டும். ஏழை மக்கள், பலஹீன பகுதியினரான மக்கள், தொழிலாளர்கள், விவசாய மக்கள், நடுத்தர மக்கள் ஆகியவர்களுடைய வாழ்வுக்குத் துணையாக, பக்க பலமாக இந்த அரசு நின்று பாடுபடும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் அரசினுடைய நடைமுறைகள் வளர்கிறதா, அல்லது வேறு விதத்தில் செல்கிறதா என்பதைப் பற்றி விமர்சனம் செய்யக் கூடிய உரிமை எல்லாக் கட்சியினருக்கும் உண்டு. ஆனால் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்துதான் விமர்சனத்தை நடத்த வேண்டும் என்ற நிலைக்குப் போவது சரியல்ல என்று கருதுகிறோம்.

புயல், வெள்ள நிவாரணப் பணிகள் பல கஷ்டங்களுக்கு மத்தியில் சொல்ல முடியாத அளவுக்குப்பெரும் துன்பங்களைச் சகித்துக் கொண்டு, அந்த வேலைகளில் தமிழக மக்கள் அனைவரும் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். அரசாங்க இயந்திரம் நன்கு ஈடுபட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

[திரு. கு. ரமணி] [1978 ஜனவரி 4

தொழிலாளர்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் சில சலுகைகள் அளித்துள்ளார்கள். இன்னும் பல சலுகைகள் அளிக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. தற்போது சில சட்டங்களைக்கொண்டு வந்து விவசாயிகளுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் பாதுகாப்புக் கொடுக்க முயற்சி செய்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சில காரியங்கள் செய்துள்ளதை நாம் கண்ணை மூடிக்கொண்டு செய்யவில்லை என்று சொல்வது முறையாகாது.

அதே சமயத்தில் குறைகள் இருப்பதையும் எடுத்துக் காட்டவேண்டும். அந்தக் கண்ணோட்டத்துடன் குறைகளைத் திருத்திக் கொண்டு, தமிழக மக்களின் வாழ்வை முன் வைத்து அதை வளர்த்துச் செல்ல நல்ல நடவடிக்கைகளை கையாள நாம் விமர்சனங்களையும், ஆலோசனைகளையும் முன் வைக்க வேண்டும் என்பது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின்கருத்து. அந்த முறையில் நாங்கள் பல சந்தர்ப்பங்களிலும் எங்களுடைய கடமையைச் செய்கின்றோம்.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால், சென்னையில் பல்லவன் போக்குவரத்து மோட்டார் தொழிலாளர்கள் போராட்டம், நீண்ட காலமாக நியாயம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்து கிடைக்காத காரணத்தால் தொழிலாளியின் கடைசி ஆயுதமான வேலைநிறுத்தப் போராட்ட ஆயுதத்தைக் கையாண்டார்கள். அந்தப் போராட்டத்தின்போது அரசு கையாண்ட தந்திரம், அணுகுமுறை ஆகியவற்றை அரசு கவனிக்க வேண்டியது மிக அவசியம்.

15 லட்சம் மக்கள் வாழும்படியான சென்னை நகர மக்களைப்பாதிக்கும், ஊரு பெரியது என்ற ஒரே பார்வையோடு, அதை எப்படியாவது தடுக்க வேண்டுமென்று அரசின் சார்பில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. அந்த முயற்சி மட்டும் நிறைவேறி இருந்தால் அது வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்தை உடைத்திருக்கும். ஆனால் தொழிலாளிகள் அதை நிச்சயமாக அனுமதிக்க முடியாது. வர்க்க ஒற்றுமையையும் போராட்ட உணர்வையும் பாதுகாக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அதிலே தொழிலாளர்கள் உறுதியாக இருக்கிறார்கள். கோரிக்கைகளை மக்கள் முன் வைக்கிறார்கள். எல்லாக் கட்சிகளிடமிருந்தும் ஆதரவு திரளுகிறது. அப்போது அரசு அதன் தந்திரத்தைக் கையாள்வதில் ஒரு மாற்றத்தை, தொழி

1978 ஜனவரி 4] [திரு. கு. ரமணி]

லாளர்கள் கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவதற்கு கொண்டு வருகிறது. அது நல்ல அம்சம். வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் அதே சமயத்தில் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. அணுகுமுறையில் தந்திரங்களை மாற்றிக்கொண்டு தொழிலாளர்களுக்கு ஆரம்பத்திலே நியாயம் வழங்க வேண்டி இருக்கிறது.

அடுத்து, டி.வி.எஸ். போராட்டம். அந்தக் கம்பெனி நிர்வாகம் வெள்ளைக்கார முதலாளியோடு கூட்டாக மூலதனம் போட்டு மத்திய அரசின் சில சலுகைகளையும் பெற்றுக் கொண்டு, தமிழக அரசு சொன்னலும் கேட்காமல், முரட்டுத்தனமாக, ரௌடிகளைக் கூட பயன்படுத்திக் கொண்டு போராட்டத்தை முறியடிக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்து வந்தார்கள். அந்த ரௌடிகளைப் பற்றி, ரௌடியிசம் பற்றி தமிழக முதலமைச்சர் பேசியது நிச்சயமாக தொழிலாளி வர்க்கம் வரவேற்கத் தக்க ஒரு விஷயம். அரசு போலீஸ் பாதுகாப்பு கொடுத்தும் உற்பத்தியில் மூன்றில் ஒரு பங்கு தான் எடுக்க முடிந்தது நிர்வாகத்தில் நிறுத்தப்பட்ட தொழிலாளர்களை திருப்பி எடுக்கும் விஷயத்தை இறுதியாக முதலமைச்சர் அவர்கள் தீர்மானிப்பது என்று முதலாளி சம்மதித்திருந்ததை பிறகு ஏற்க மறுக்கவே தமிழக அரசு தன்னுடைய போலீசை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ளும் என்று சொன்னார்கள். வரவேற்க வேண்டிய ஒரு விஷயம். ஆனால் போலீசை வாபஸ் வாங்க முடியவில்லை. அதிகார வர்க்கம், மற்றும் வேறுபல நிர்ப்பந்தங்களின் காரணமாக, என்ற நிலைமையைப் பார்க்கின்றோம்.

இன்றைக்கு அது ஒரு சவாலாக இருக்கிறது. பழி வாங்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் அனைவரையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஒரு மாநில முதலமைச்சர் எடுத்துக் கூறி, பிரச்சினையை என்னிடம் விட்டு விடுங்கள். நான் தீர்ப்புக் தரத் தயார், யாரையும் பழிவாங்கும் உணர்வு இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லியும் கேட்காமல் ஏதோ ஒரு காரணத்தைக் காட்டி, எங்கோ நடந்ததாகச் சொல்லப்பட்ட ஒரு கொலை விஷயத்தை இழுத்துக்கொண்டு வந்து இதில் உபயோகப்படுத்தி, ஒவ்வொரு தொழிலாளியும் மன்னிப்புஎழுதி கொடுத்து வர வேண்டும் என்று முரட்டுத்தனமாக அரசுக்கு தொந்தரவு கொடுத்து கொண்டு வருகிறது. ஒப்பந்தம் பின்தங்கிப் போய் நிற்கிறது. தகுந்த தந்திரங்களைக் கையாண்டு இந்தச் சவாலை நிச்சயம் இந்த அரசு சமாளிக்க

[திரு. கு. ரமணி] [1978 ஜனவரி 4

வேண்டும். அப்போது தான் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் முரட்டுத்தனத்திற்குப் பதிலாக அமையும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, கோவை லட்சுமி மெஷின் ஓர்க்ஸ் போராட்டம். அது சார்பாக முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு பல கடிதங்களை நானே, என் கட்சி சார்பில், தொழிற்சங்க சார்பில் எழுதி அனுப்பியது உண்டு. 5½ மாதகாலம் அப்போராட்டம் நடந்தது. மெஜாரிட்டி தொழிலாளர்களைக் கலந்து ஒப்பந்தம் செய்யாமல் மைனரிட்டி சங்கங்களோடு நிர்வாகம் ஒப்பந்தத்தத்தைப் போட்டு, அதன் காரணமாக ஆரம்பத்தில் இந்தப் போராட்டம் வந்தது—அப்போது இந்த அரசு இல்லை. இந்தப் போராட்டம் ஆரம்பித்தது ஜூன் 2ஆம் தேதி—இந்த அரசு வந்தது ஜூன் 30ஆம் தேதி. அந்த முதலாளி, மிக சாமார்த்தியமாக பல போராட்டங்களை உடைத்தவர் ஆளுங்கட்சி நண்பர்களின் சங்கத்தை தன் பக்கம் சேர்த்து கொண்டு ஒரு ஒப்பந்தத்தை உருவாக்கி பெருவாரியான தொழிலாளர்களின் உரிமைப் போராட்டத்தை உடைக்க முற்பட்டார். தொழிலாளர்கள் அதை இறுதிவரை எதிர்த்தனர். நாங்கள் கடைசியாக தொழிலாளர்கள் சார்பாக என்ன முறையைக் கையாண்டோம் என்றால், அதை முதலமைச்சர் தீர்ப்புக்கே விட்டுவிடுகிறோம் என்ற முறையில் விட்டு விட்டோம். தொழிலாளர்களை பழி வாங்குவதை விட்டு விட்டு எல்லோரையும் வேலைக்குச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற சில கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப் பட்டன. சில நிறைவேற்றப்படவில்லை. அந்தப் போராட்டம் 5. மாதங்களுக்கு முன்னால் தொடங்கப்பட்டது. ஆகவே, சமரசம் செய்வதை இதற்கு முன்னாலேயே செய்திருக்கலாம்.

[முற்பகல் 11—10]

மெஜாரிட்டித் தொழிலாளர்கள் பங்கெடுத்துக்கொண்டு ஒப்புக்கொள்ளாத ஒரு ஒப்பந்தத்தினை அரசாங்கத்திலுள்ளவர்களும் தொழிலாளர் இலாக்காவும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாதென்றதொரு நிலைமை வந்திருந்தால் இப்படிப்பட்டதொரு சூழ்நிலை உருவாகியிருக்காது. இதை உணர்ந்துகொள்வது அவசியம். இவை யெல்லாம் தந்திரத்திலே, அணுகுமுறையிலே ஏற்படும் தவறுகள் என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதே போன்று மின்சாரத் தொழிலாளர்களுடைய போராட்டம் நடந்தது. 'தலைவர்களுக்குக்கூடத் தெரிவிக்காமலேயே தொழிலாளர்களே திடீரென்று போராட்டத்

1978 ஜனவரி 4] [திரு. கு. ரமணி]

தில் இறங்கிவிட்டார்கள், என்று மதிப்பிற்குரிய பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். தொழிலாளர்களுடைய ஸ்பான்டேனியஸ் ஸ்டிரைக் என்றார்கள். இப்படி திடீரென்று ஒரு போராட்டம் ஏற்படுவது உலகிலே ஒன்றும் புதிதல்ல. அவர்களுக்கு நீண்ட நெடுங்காலமாக பல்வேறு பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படாது இருக்கும்போது வேறு வழியில்லை என்கின்ற நிலையில் ஸ்டிரைக் செய்வது புதிதல்ல.

வேறு எந்த வகையிலும் அவர்களுடைய பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படவில்லை என்றால், அவர்களுக்கு உள்ள ஒரே ஆயுதம் இதுதான். அந்த நிலையில் அவர்களுக்குப் பின்னால் எந்தக் கட்சி நிற்கின்றது என்று பார்க்கத்தேவை இல்லை. அவர்களுடைய கோரிக்கை தீபாவளி முன்பணம், போனஸ் என்பதெல்லாம் எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடியதொரு பிரச்சினை. அது தரவில்லை என்பதால் தகராறு ஏற்பட்டு தொழிலாளர்கள் போராட்டத்திலிறங்கினார்கள். அவர்களுடைய போராட்டம், திடீரென்று ஏற்பட்ட போராட்டம்தான். சந்தேகம் இல்லை. 'அதற்காக, தலைவர்களுக்கும் தெரிவிக்காமல், போராட்டத்தில் இறங்கிவிட்டார்களே, அவர்களுக்கு நல்லதொரு பாடம் புகட்ட வேண்டும்' என்ற நிலையில் அரசு போயிருக்கக்கூடாது. அது சரியில்லை.

ஏனவே, அணுகுமுறையில் எப்படி தவறுகள் ஏற்பட்டு விடுகின்றன என்று எடுத்துக்காட்டவேதான் இதை எடுத்துக் காட்டுகிறோம். அதற்குப் பிறகு அந்தப் போராட்டத்தினை சரியான திசைக்கு எடுத்துச் செல்லவேண்டும் என்ற நிலையில், பொறுப்புள்ள தொழிலாளர்கள் ஒன்று சேர்ந்து அந்தப் போராட்டத்தினை நிபந்தனையின்றித் திரும்பப் பெற்றார்கள். அதற்குப் பிறகு அவர்கள்மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக தளர்த்தப்பட்டு பிறகு அத்தொழிலாளர்கள் அனைவரும் வேலைக்குப் போயிருக்கிறார்கள். இன்னமும் அவர்கள் பேரிலே உள்ள வழக்குகள் பல வாபஸ் பெறப்படாமல் இருக்கின்றன.

ஏன் இவற்றைச் சொல்லுகிறேன் என்றால் அரசின் அணுகுமுறையில் தவறுகள் இருக்கின்றன. ஏற்கனவே உள்ள எதிரும் புதிருமான சூழ்நிலையில், அரசு தொழிலாளர்கள் எந்தப் பக்கம் சாய்ந்து நிற்கின்றார்கள் என்று பாராமல் அவர்களுக்கு பின்னால் எந்தக் கட்சியினர் இருக்கின்றார்கள் என்று பாராமல்நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்படிக்கவனிக்காமல் நடவடிக்கை எடுத்தால் இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்கள் ஏற்படும்.

[திரு. கு. ரமணி] [1978 ஜனவரி 4

அதைப்போல, மதுரைப் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்களுடைய போராட்டம் நடைபெற்றது. ஆரம்பத்தில் அவர்கள் நூற்றுக் கணக்கில் சிறையிலிடப்பட்டார்கள். அதற்கு முன்னால் பஸ் தொழிலாளர்களுடைய போராட்டம் என்று ஏற்பட்டபோதும் நூற்றுக் கணக்கில் அவர்கள் சிறையிலடைக்கப்பட்டார்கள். பின்னர் இலட்சுமி மில்ஸ் தொழிலாளர்களுடைய போராட்டம். நானூறுக்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள்.

பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்களுடைய போராட்டம் என்ற போது, ஆரம்பத்தில் அந்தப் போராட்டத்தை ஒரு தவறான கண்ணோட்டத்தில்தான் அரசு பார்த்தது என்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இல்லையென்றால் அவர்களை ஏன் இப்படி சிறையில் அடைக்க வேண்டும்? பிறகு அந்தப் போராட்டம் நாடு முழுவதும் பரவி மாணவர்களும் அதிலே பங்குகொண்டு ஒரு பெரும் போராட்டமாக மாறிவிடக்கூடுமோ என்ற நிலையில் அரசு தன்னுடைய உத்தியை, தந்திரத்தை மாற்றிக் கொண்டது. பின்னர் அதற்கு ஒரு முடிவைக் காண்கின்றார்கள் அரசு சார்பில்.

பல பெண் ஆசிரியர்கள் அந்த நேரத்திலே கைது செய்யப்பட்டு வேலூர் சிறைக்கு எடுத்துச் செல்லுவதற்கு முன்பாக, பல மணி நேரம் காவல் நிலையங்களிலே வெளியே உள்ள திண்ணைகளிலே உட்கார வைக்கப்பட்டார்கள். அது பற்றி இந்தச் சபையில் ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் ஒன்றைக் கூட எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொடுத்திருந்தோம். ஏன் இவற்றையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லுகிறோம் என்றால், தொழிலாளர்கள் விஷயத்திலே, ஆசிரியர்கள் மாணவர்கள் விஷயத்திலே அரசு இப்படி நடவடிக்கை எடுத்திருக்க வேண்டாம் என்றும், அரசு மிகவும் எச்சரிக்கையோடும், உஷாராகவும் இவற்றை அணுக வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில்தான் இதை சொல்லுகிறேன். எனவே இப்படி விமரிசனம் செய்வது சரியானது, தப்பில்லை என்று கருதுகிறேன்.

அதேபோல இன்னும் சில காரியங்களைப் பற்றிச் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறோம். நிலைமைகள் இப்படியெல்லாம் இருந்தாலும், நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவருவதுதான் இதற்கெல்லாம் பரிகாரமா என்றால், நிச்சயமாக இல்லை. அதற்கு மாறாக அனுபவத்தின் மூலம் அரசினை சரியானதொரு திசைக்கு எடுத்துச் செல்லுவதற்கு

1978 ஜனவரி 4] [திரு. கு. ரமணி]

நாம் உதவி செய்ய வேண்டும். நாம் சொல்லுகின்றதை இந்த அரசு ஏற்றுக் கொள்ளாமல், அவர்களுடைய எண்ணத்தை, போக்கை மாற்றவே முடியாது என்ற நிலை ஏற்பட்டால், ''இட் ஹேஸ் பிகம் இன்காரிஜிபிள்'' என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால் அப்போது இப்படிப்பட்ட தீர்மானங்களைக் கொண்டு வந்து பரிகாரம் தேடலாமேயொழிய இப்போது அவசியம் இல்லை.

மதிப்பிற்குரிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அவர்கள் பல்வேறு விஷயங்களை எடுத்துக் கூறினார்கள். பல நடைமுறை விஷயங்களை எடுத்துக் கூறி விமரிசனம் செய்தார்கள். அவருக்கு இப்படி விமரிசனம் செய்யக்கூடிய உரிமை உண்டு. மறுக்கவில்லை. அதே நிலையில்தான் நாமும் விமரிசனம் செய்கிறோம். ஆனால் நான் சொல்ல விரும்புவது எல்லாம், அவர்களுடைய ஆட்சிக்காலத்தில் நடந்துள்ள பல்வேறு விஷயங்களை, இதே போன்ற விஷயங்களை, அவர்கள் கொஞ்சம் பின்னால் திரும்பிப் பார்த்து, அவற்றிலிருந்து கற்றுக் கொண்ட பாடங்களைச் சற்று நினைத்துப் பார்த்து பிறகு அவர்கள் இந்த விஷயங்களுக்கு வந்திருந்தால் எவ்வளவோ நல்லதாக இருந்திருக்கும் என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது.

ஏன் இந்தத் தேர்தலில் தமிழக மக்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைத் தேர்ந்தெடுக்காமல், அதிகாரத்திலிருந்து வெளியேற்றி, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினை ஏன் தேர்ந்தெடுத்தார்கள் என்று சற்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். மக்களிடம் யார்எதை எடுத்துச் சொன்னாலும், யார் பதவிக்கு வந்தால் அவர்களுடைய வாழ்க்கைப் பிரச்சினை தீர்ந்து அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையில் முன்னேற முடியும் என்று யோசித்துப்பார்த்து, அந்தக் கட்சியைத்தான் ஆட்சிக்கு அனுப்புகின்றார்கள். அந்த நிலைமைகளை இன்றைய தமிழக அரசினுடைய நிகழ்கால பொறுப்பை மேலே கூறப்பட்ட பின்னணியுடன் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த விமர்சனத்தையெல்லாம் இன்றைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல.

தி. மு. க. ஆட்சியில் நெய்வேலி தொழிலாளர்கள் மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடக்கவில்லையா? வால்பாறையில் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தில் 900 பேர் சிறையில் அடைக்கப்படவில்லையா ? அங்கே கண்ணீர்ப்

[திரு. கு. ரமணி] [1978 ஜனவரி 4

புகை குண்டு வீச்சு, தடியடிப் பிரயோகம் செய்யப்பட்டது அல்லவா? எதிர்க் கட்சித் தலைவர், அன்று முதலமைச்சராக இழந்த நேரத்தில் நானும், எங்கள் தோழர் வி. பி. சிந்தன் அவர்களுடன் போய், "இந்த முறை சரியில்லை" என்று சொன்ன போது அவர்களும் ஒத்துக் கொண்டார்கள்—கேரளத்தில் கொடுக்கும் கூலியை கொடுக்கிறோம் என்று ஒப்புக் கொண்டார். பிறகு கைது செய்யப்பட்டவர்களை விடுதலை செய்தார்கள்.

அதே மாதிரி, தஞ்சை மாவட்டம் முழுவதும் நிலச்சுவான்தார்கள் கொடுமையான ரௌடித்தனமான தாக்குதல் எப்படி நடந்தது என்பதை நாடறியும். அது தொழிலாளி வர்க்கப் போராட்டத்தை நசுக்க நடைபெற்ற தாக்குதலின் உச்சகட்டமாகத்தான்—வெண்மணியில் நடந்த அத்தனை—உயிர்களை சுட்டு சாம்பலாக்கும் நிகழ்ச்சி. அந்தப் போராட்டங்கள் நடந்த காலத்தில் எத்தனை கள்ளக் கேஸ்கள்? பொய்க்கேஸ் எண்ணற்றவர்கள் மீது போட அன்றைக்கு போலீஸ் இலாகாவை ஈடுபடச் செய்யவில்லையா?

அதே மாதிரி சென்னையில் எங்கள் கட்சித் தோழர்கள் வி. பி. சிந்தன், பி. ஆர். பரமேஸ்வரன், கே. எம். ஹரிபட் ஆகியோரை நீங்கள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ்க் கைது செய்த போது எங்கள் தலைவர் ராமமூர்த்தி அவர்கள் உயர் நீதி மன்றத்தில் எப்படி ஆட்சியர் தவறுக செடந்திருக்கிறார்கள் என்று வாதாடி அவர்களை விடுதலை செய்து கொண்டு வரவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது.

அதே மாதிரி சிம்சன் தொழிலாளர்கள் மீது நடந்த பிரம்மாண்டமான தாக்குதல், போராட்டம் அனைவருக்கும் தெரியும். நான் அவற்றை விளக்க நேரமில்லை.

அடுத்து விவசாயிகள் மின் கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று நடத்திய போராட்டம், அதிலே துப்பாக்கிப் பிரயோகம், பலர் சாவு.

மாணவர்கள் போராட்டம் குறித்து சில கனம் மெம்பர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள், மாணவர்கள் மீது அடக்குமுறை கையாளப்பட்டது என்று அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் நடந்தது நமக்குத் தெரியும்.

1978 ஜனவரி 4] [திரு. கு. ரமணி]

அதே மாதிரி வீலேவாசி உயர்வு, வேலே இல்லாத் திண்டாட்டத்தை எதிர்த்து மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி மத்திய அரசு, மாநில அரசு காரியாலயங்கள் முன்பு அறப் போராட்டம் நடத்தி '' தர்ணா '' செய்த போது 4,000 பேர் கைது.

இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர் நிலப்பறி இயக்கத் திற்கு சென்றபோது பல ஆயிரம் பேர்கள் கைது செய்யப் பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்கள்.

இவைகள் எல்லாம் விமர்சனம் செய்து விவாதத்திற்கு சென்ற காலத்தில் செய்த தவருன காரியங்களே, கொள்கை களே மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக் கூடிய விஷயங்கள்.

இன்னெரு விஷயம். ஒரு வித இனவெறித் தாக்குதல்— மலேயாளி—தமிழன் என்ற இன வெறித் தாக்குதல், தமிழ கத்தில் பல தெருக்களில் நடைபெற்றது நமக்கு நெஞ்சு வேதனே அளிக்கவில்லேயா? அந்த மோசமான நிலேமைகள் எல்லாம் நடந்தது. இதற்கெல்லாம் காரணம் என்ன? எப்படிப்பட்ட கொள்கையை, அணுகுமுறையை அன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் கையாண்டது என் பதை இன்றைக்கு அதன் மதிப்பிற்குரிய தலேவர் சிந்தனே செய்து பார்த்து பாடம் கற்று, இந்த அரசு மக்களே சந்தித்து எப்படி சேவை செய்ய வேண்டும் என்று தானே விமர்சனம் செய்யவேண்டும். திருத்த முடியாமல் போனுல்தானே இழுத்து கீழே போடுவது? அந்த முறையில் அவர்கள் தங்கள் சென்ற கால அரசாட்சியில் ஏற்பட்ட தவருன நடவடிக்கை களே பரிசீலித்து, அந்த படிப்பினேயின்படி விமர்சனம் செய்ய முன் வந்திருந்தால் அப்போது நிலேமை வேறு விதமாக இருக் கும். அந்த நிலேமை ஏற்படவில்லே. இன்றுவரை அந்தக் கொள்கை சரியா, தப்பா என்று அவர்கள் விமர்சித்து சொன்னதாக எங்களுக்குத் தகவல் இல்லே. ஆகவே, அந்தக் கொள்கைகளே எல்லாம் கையாண்டது சரிதானு என்பதை அந்த தலேவர்களும், அந்த அன்பர்களும் சிந்திக்க வேண்டு மென்று நாங்கள் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேம்.

வெண்மணியில் தீவைப்பு, உயிரோடு பலர் எரிப்பு நடந்து பல உயிர்கள் போனபோது எங்கள் கட்சி சார்பில் இதே சட்டசபையில் ஒரு தீர்மானத்தை பிரேரேபிக்கக் கூட அன் றைக்கு அனுமதி அளிக்கப்படவில்லே எங்கள் கட்சித் தோழர் களுக்கு. அதுவும் அன்றைக்கு நடந்தது.

[திரு. கு. ரமணி] [1978 ஜனவரி 4

ஆகவே, இப்படிப்பட்ட கொள்கைப் பிரச்னையில் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அரசியல் காழ்ப்பு உணர்ச்சி கண்ணோட்டத்தில் அதை எடுப்பதில்லை. ஆழமாகப் பார்க்க வேண்டும்.

இந்த அரசுக்கு கிடைத்திருக்கிற 6 மாதத்தில் 2 மாதம் வெள்ள நிவாரணம் போன்ற மற்ற பணிகளுக்குப் போய், பாக்கி இந்த 4 மாதகாலம், அவர்கள் கொடுத்துள்ள வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவதற்கு, திட்டங்களை நிறை வேற்றுவதற்கு, ஆக்க பூர்வமான முயற்சி செய்ய முனைகிறோம் என்று எடுத்துச் சொன்ன பிறகு, அதை வெற்றி பெறச் செய்வதற்கு நம் பங்கினை நாம் செய்ய வேண்டும்.

அதே சமயத்தில் அவர்கள் செய்கிற தப்பை எடுத்துக் காட்டக் கூடாது என்பதல்ல. ஆக்கபூர்வமான முறையில் எடுத்துக் காட்ட வேண்டும். அரசு தங்களுக்கு கொடுக்கிற வாக்குறுதிகள், போடும் திட்டங்கள் நன்மைக்காக கொண்டு வருகிறார்கள் என்ற நம்பிக்கை மக்களிடத்தில் ஏற்பட வேண்டும். சரியான அணுகுமுறையை கையாள வேண்டும்.

[மூற்பகல் 11-20]

அதற்குத்தான் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய திட்டங்களைப் பற்றிய, வாக்குறுதிகளைப் பற்றிய விஷயத்தை முதலில் சொன்னேன். அது மிகவும் பல ஹீனமான பகுதி. மக்கள் பக்கத்தில் தொழிலாளர்கள் பக்கத்தில், விவசாயிகள் பக்கத்தில், நடுத்தர மக்கள் பக்கத்தில் அவர்களின் நல்வாழ்விற்கு உறுதுணையாக நிற் போம் என்று அவர்கள் சொன்னது நடைமுறையில் செயல் படுத்தப்பட்டுவருகிறதா என்பதை நாம் ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு மணிநேரமும் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

அதிகாரவர்க்கத்தினை இந்த அரசு எப்படி கட்டி மேய்க்கப் போகிறது என்பது கவனிக்க வேண்டிய ஒன்றாகும். அரசாங் கத்தின் மேல் மட்டத்தில் இருப்பவர்கள் கொள்கைகளைச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அவை கீழ்மட்டத்திற்குப்போகிற போது அக்கொள்கைகள் சரிவர அமல்படுத்தப்படுகின்றனவா என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். கீழ்மட்டத்தில் செயல் படும்போது நாம் தீர்மானிக்கிற கொள்கைகளுக்கும் அதன் நடைமுறைக்கும் சம்பந்தம் இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அப்படிப் பார்த்து கொள்கைகளை, திட்டங்களை சரியாக அமல் நடத்துகிறார்களா என்று அர சாங்கம் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

1978 ஜனவரி 4] [திரு. கு. ரமணி]

அப்படிப் பார்க்கும்போது, விமர்சனங்களை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும், தொழிலாளர்கள்பால், விவசாயிகள்பால், பொதுமக்கள்பால் கையாளக்கூடிய கொள்கைகளை நிலைமைக்கு ஏற்ப மாற்றி அமைத்து முன்னுக்குச் செல்ல வேண்டும் என்பதுதான் எங்கள் கருத்து. ஆகவே இந்த நேரத்தில் இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்க முடியாது, இதை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம் என்று சொல்வதற்கு அதுதான் காரணம் என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, எங்கள் கட்சித் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முன்மொழிந்துள்ள நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து அதனை யொட்டி சில கருத்துக்களை நான் இங்கே கூற கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே குறள் பற்றி எங்கள் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், அதற்கு பதில் அளிக்கிறவகையில் என்னுடைய இனிய நண்பரும் கும்பகோணம் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினருமாகிய திரு. ராதா அவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதே திருக்குறளில்,

"இடிப்பாரை இல்லா ஏமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும்."

என்ற குறளும் இருக்கிறது என்பதை இங்கே நான் நினைவு கூர்ந்து பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் "எதிர்க்கட்சி இல்லாத நாடு மூக்கணங்கயிறு இல்லாத மாடு" என்று சொன்னதை நினைவுபடுத்தி சில வார்த்தைகள் சொல்லகடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

முன்னமேயே எங்கள் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மூலம் இந்த அரசை கவிழ்த்துவிட முடியும் அல்லது கவிழ்க்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இதைக் கொண்டுவரவில்லை ; கடந்த ஆறு மாத காலத்தில் நடைபெற்ற அவலநிலைமைகளை எடுத்துச் சொல்ல ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கிறது என்ற வகையில்தான் இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்கான காரண காரியங்களையும் அவர்கள் விளக்கினார்கள்.

நான் தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சட்ட மன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் சிலவற்றை இங்கே கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்

[திரு. என். கிட்டப்பா] [1978 ஜனவரி 4

தில் இன்றையதினம் குத்தகைத்தாரர்கள் நில வெளியேற்றம் செய்யப்படுகிறார்கள் என்பதை இந்த அரசு உணர்ந்து அந்த வெளியேற்றம் தடை செய்யப்பட வேண்டும் என்பதற்காக ஒரு சட்டம் கொண்டுவர இருப்பதாக மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒருசில நாட்களுக்கு முன்னர் நீனைவுபடுத்தினர்கள். அந்தச் சட்டம் வருகிற அதே நேரத்தில் தான் தஞ்சை மாவட்டத்தில் சாரிசாரியாக குத்தகைதாரர்கள், விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுகிறார்கள் என்பதை நான் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே போல் இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னர் புயல் வெள்ளம்பற்றிய வெள்ளை அறிக்கைமீது இங்கே விவாதம் நடைபெற்றது. நான் குறை கூறவேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. நான் மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் கூட அத்தகைய மனுக்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன். மாயூரம் பகுதியில், பொதுவாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் வீடு இழந்தவர்களுக்கு அதற்காக முன்னல் தரப்பட்டிருக்கும் தொகையை விட அதிகமாகத் தரப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும் நியாயமாக வீடு இழந்தவர்களுக்கு எவ்வளவு பேர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது எவ்வளவு பேர்கள் விடப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற நிலையை நம் அரசு திண்மையாகப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை நான் இந்த நேரத்தில் விடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அங்கே கட்சி வித்தியாசம் பார்க்கப்பட்டு நடைபெற்றுவிட்டது என்று முழுக்க சொல்லமாட்டேன். திரு. ராதா அவர்கள் சொன்னதுபோல் கட்சி வித்தியாசம் பார்த்து அங்கே நடைபெற்றுவிட்டது என்று நான் சொல்லமாட்டேன். பலப்பல காரணங்களால் நடைமுறையில் கொடுத்திருக்க வேண்டிய பணம் அங்கே கொடுக்கப்படாதிருக்கிற சூழ்நிலையை அரசு நிச்சயமாக பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள விவசாயிகள் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இதை நன்றாக அறிந்திருக்கக்கூடும் என்று கருதுகிறேன். அங்கு புயல் வெள்ளம் ஏற்பட்ட நேரத்தில் கல்லணைக்கு அருகில் ஒரு உடைப்பு எடுத்தது. காவிரி, வெண்ணாறு, புத்தாறு இந்த இடத்தில்தான் பிரிகிறது. வெள்ளம் அதிகமாக வந்துகொண்டேயிருக்கிறது. வெள்ளம் அதிகமாக

1978 ஜனவரி 4] [திரு. என். கிட்டப்பா]

அதிகமாக அணையைத் திறந்து விடுங்கள்—திறந்து விடுங்கள் என்று அங்குள்ள பொதுமக்கள் அதிகாரிகளை சந்தித்துக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். ஆனால் என்ன காரணத்தினாலோ அல்லது எந்த உத்தரவை எதிர்பார்த்தோ அதிகாரிகள் திறந்து விடாததின் காரணமாக கிளிக்கூடு என்கின்ற பகுதி பாழடைந்து போயிற்று. கவுத்தரசநல்லூர் என்ற பகுதியில் கரை உடைந்தது. சாகுபடிக்கு வரவேண்டிய தண்ணீர் எல்லாம் வர முடியாமல் வீணுகப் போய்விட்டது. இப்படி ஏன் உதாசீனமாக இருந்தார்கள் என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் இந்த அரசின் பொதுப்பணித்துறை தான் என்கின்ற குற்றச்சாட்டை நான் சொல்லும்போது இதை நான் வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன் என்று கருதுவதற்கே இடமில்லை என்பதையும் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், நெருக்கடி நிலையின்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கலைக்கப்பட்ட பின்னால் அறங்காவலர்கள் எல்லாம் நீக்கப்பட்டார்கள். நில வளவங்கித் தலைவர்கள் அகற்றப்பட்டார்கள். ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள், நகராட்சி மன்றத் தலைவர்கள், இவர்கள் எல்லாம் நீக்கப்பட்டார்கள். அதன் பின் புதிய அரசு வந்து ஆறு மாதங்கள் ஆகின்றன. இப்போது வேண்டுமென்றால் புயல் வந்திருக்கிறது என்ற காரணத்தைச் சொல்லக்கூடும். ஆனால் அதற்கு முந்தி ஆறு மாதமாக இந்தத் துறைகளின் மூலமாக கிடைக்கவேண்டிய எந்தவிதமான பயனையும் பெற முடியாமல் நாட்டு மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டாமலேயே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். முறைப்படி இவைகளை எல்லாம் அமைப்பதற்கு இந்த அரசு தவறிவிட்டது என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அண்மையில் அரசு ஒரு உத்தரவினை அரசு ஆணையாக பிறப்பித்துள்ளது. என்ன காரணத்திற்காக இது பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. கலைஞர் அவர்களையே நினைத்துக்கொண்டு பிறப்பித்திருக்கிறதோ என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. இந்த அரசு எதற்காக இதைச் செய்கிறது என்று தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. எந்த நாட்டிலும் நெருக்கடி நிலை இருந்தபோது கூட இல்லாத நிலை இன்றைக்கு வந்திருக்கிறது. தலைவர்கள் பெயரால்

[திரு. என். கிட்டப்பா] [1978 ஜனவரி 4

இருக்கின்ற அமைப்புகளில் எல்லாம் தலைவர்களின் பெயர்களை நீக்கவேண்டும் என்று அரசு ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது. டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் பெயர் எடுக்கப்படுகிறது. ஆளும் கட்சியிலுள்ள டாக்டர் நாவலர் அவர்களின் பெயர் அகற்றப்பட்டு வருகிறது. இது மட்டுமல்ல, முன்னாள் மூதலமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்களுடைய பெயர் கூட அகற்றப்பட்டு வருகிறது. இதற்கு என்ன அவசியம் ஏற்பட்டது என்பது புரியவில்லை. அரசு இவ்வளவு அவசர அவசரமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன வந்து விட்டது? எவ்வளவோ காரியங்களில் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் இதில் போய் இவ்வளவு அக்கறை காட்டவேண்டிய அவசியம், அவசரம் என்ன வந்து விட்டது என்பதை நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், புதிய அரசு அரசேற்க ஆரம்பித்த காலத்தில் சட்டசபையில் கூட இந்தக் கோரிக்கையை எனது பேச்சில் குறிப்பிட்டேன், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் அவர்களுக்கு இலவசமாக வீடுகள் கட்டித் தரப்பட்டன. 4,000 ரூபாய் மதிப்பீட்டு அளவில் இலவசமாக வீடுகள் கட்டித் தரப்பட்டன, இப்படிப்பட்ட வீடுகள் வரிசை வரிசையாக இருப்பதை பல மாவட்டங்களிலும் நாம் பார்க்கலாம். நெருக்கடி நிலை வந்தபோது இதற்கும் நெருக்கடி வந்து விட்டது. பின்னால், இந்த அரசு வந்த பின்னால் இதைப்பற்றி கேட்டபோது, இதைப் பற்றிய கேள்விகளை எழுப்பியபோது, இதைச் செய்வோம், செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது, ஆனால் கடந்த ஆறு மாத காலமாக எதுவும் செய்யப்படவில்லை. ஏதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு செய்த காரியத்தை நாம் எப்படித் தொடங்குவது, டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஆரம்பித்த இந்தக் காரியத்தை எப்படி நாமும் நடத்துவது என்று நினைத்துத்தான் இந்த வீடுகள் எதுவும் கட்டப்படவில்லை என்பதை நான் ஒரு குற்றச்சாட்டாக இந்த அவையில் எடுத்துவைக்க விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 11—30]

அடுத்தாற்போல், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே வேண்டியவர்களுக்கு வேலைகள் போட்டுத் தரப்பட்டது, அதை ஊழல் என்றெல்லாம் நமது மதிப்

1978 ஜனவரி 4] [திரு. என். கிட்டப்பா]

பிற்குரிய ஆளும் கட்சித் தரப்பிலே உள்ள நண்பர்கள் அப்போது எடுத்துச் சொன்னார்கள். இப்போதும் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் ஒன்றை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கருணாநந்தம் என்ற ஒருவருக்கு, மத்திய சர்க்கார் அஞ்சல் துறையிலே பணியாற்றிக் கொண்டு வந்த ஒருவருக்கு, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் செய்தி—மக்கள் தொடர்புத் துறையில் ஒரு வேலை போட்டுத் தரப் பட்டது. அது ஒரு பெரிய குறையாக எடுத்துச்சொல்லப் பட்டது. அவர் அந்தத் துறைக்கு பொருத்தமுடையவர். அதை ஒரு பெரிய குறையாக ஆளும் கட்சியிலே உள்ளவர்கள் இன்றையத் தினம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் ஆளும் கட்சியினுடைய நிலை என்ன என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பி.சி. கணேசன் என்பவரை ரூ. 1,200 சம்பளத்தில் வேலைக்கு அமர்த்தியிருக்கிறார்கள். வேலை தெரியாதவர் என்று நான் அவரைச் சொல்லவில்லை. அவர் எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். ஆனால் அவருக்கு இப்படி 1,200 ரூபாய் சம்பளத்தில் ஒரு வேலை போட்டுத் தரப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் வேலை தேடித்தரும் நிறுவனத்தின் மூலமாக அல்ல.

அதேபோல், ராமதாஸ் என்ற ஒருவருக்கு 1,000 ரூபாய் சம்பளத்தில் ஒரு வேலை தரப்பட்டிருக்கிறது.

இதை நான் எடுத்துச் சொல்வதற்குக் காரணம், அப்போது நாங்கள் செய்தாலும்கூட, இப்போது ஆளும் கட்சியிலே உள்ள நண்பர்கள் இப்படி இதை எடுத்துச் சொல்லி வருகிறார்கள் என்பதற்காக. இப்படி தலைவர் அவர்களுக்குக்கூட தெரியாமல் சில காரியங்கள் நடந்திருக்கக் கூடும். இப்படி குறையாக எடுத்துச் சொன்னவர்கள், அதையே பின்பற்றி, வேறு எதிலும் எங்களைப் பின்பற்றி விட்டாலும்கூட, இப்படி குறை வருவதை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் நான் இதை எடுத்துச் சொல்கிறேன்.

கடைசியாக இன்னும் ஒரு வார்த்தை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி கலைக்கப்பட்ட பின்னரும், புதிய அரசான அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஆட்சியை ஆரம்பிக்கின்ற நேரத்திலும் நாட்டு மக்கள் நம்பினார்கள். இந்த

[திரு. என். கிட்டப்பா] [1978 ஜனவரி 4

நாட்டில் நமது மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இந்த மதுவிலக்குக் கொள்கையை தீவிரப்படுத்துவார்கள், அமுல்படுத்துவார்கள் என்று நம்பினார்கள்.

இந்த மன்றத்தின் தலைவராகிய உங்கள் மூலம் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆளும் கட்சியிலே உள்ள நண்பர்களே நான் மிகவும் தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். உங்கள் நெஞ்சிலே கைவைத்துப் பார்த்தால், எந்த அளவுக்கு இன்றையத் தினம் இந்த மதுவிலக்கு அமுல் படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது என்பது தெரியும். எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர் அரங்கநாதன் அவர்கள் அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்வார்கள். உள்ளபடியே அவர் சொல்கின்றபடி, இன்றைக்கு அந்த சாராய சாம்ராஜ்யம் தான் விரிவாக, மிகவும் பரவலாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு இன்றைய தினம் நாட்டிலே சாராயம் ஆறாக, வெள்ளமாக, இப்போது புயல் அடித்து வெள்ளம் ஏற்பட்டதே, அதைவிட மிக அதிகமாக தமிழ் நாட்டில் நடைபெறுகின்ற ஒரு சூழ்நிலை இன்றைக்கு இருக்கின்றது என்பதை நான் மிகவும் வருத்தத்துடன் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

நான் ஆளும் கட்சியிலே சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தபோது, இது சம்பந்தமாக, ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர் என்பதை மறந்து விடவில்லை, சொல்லி எங்கள் தலைவர் கையாலே குட்டுப்பட்டவன். எனவே, அந்த வகையிலே எதிர்க் கட்சியிலே உள்ளவர்கள் இதை உள்ளபடியே சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நாங்கள் 45, 47 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொள்வதில் பயனில்லை. இதற்கு வயது தேவையில்லை. நேரம் காலம்கூட தேவையில்லை. ஆனால், இது இன்றைக்கு நாட்டிலே பரவலாக இருக்கிறது. அதுவும், சட்ட மன்றம் நடக்கக்கூடிய சென்னை நகரத்திலே பரவலாக, பெரிய வியாபாரமாக நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றது என்பதை நான் மிகவும் வருத்தத்தோடு சுட்டிக் காட்டி, எங்கள் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களால் முன்மொழியப்பட்ட நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என் உரையை முடிக்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

* திரு. அ. சுவாமிதாஸ்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தின் மீது நடைபெறும் விவாதத்திலே கலந்து கொண்டு ஒருசில கருத்துக்

1978 ஜனவரி 4] [திரு. அ. சுவாமிதாஸ்]

களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எந்தக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும், எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருக்கின்றவர்கள், தங்களுக்கு வாய்ப்பு கிடைக்கும்பொழுதெல்லாம் ஒரு நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவந்து, ஆளும் கட்சி செய்கின்ற தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்ட அதை ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்துவது வழக்கம்.

ஆனல் இதை எதிர்கட்சியினருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வாய்ப்பாக அடிக்கடி பயன்படுத்தினலும் அதனலே பலதீமைகள் விளைவதும் உண்டு. பாராளுமன்றத்திலே அடிக்கடி ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு தடவை நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த காரணத்தாலே அதிகமானவர்கள் விவாதத்தில் விருவிருப்பாகக் கலந்து கொள்ளாத நிலை உருவானதைப் பாராளுமன்றக் குறிப்புகளைப் பார்த்தால் புலப்படும்.

இந்த புதிய அரசு பொறுப்பேற்று ஆறு மாத காலம்தான் ஆகிறது. இதை முன்மொழிந்த எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னர்கள். எதிர்க் கட்சி வரிசையில் இருக்கிற நாங்கள் இந்த அரசாங்கத்தைக் கவிழ்த்துவிட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு இங்கு வரவில்லை; ஆனல் ஆளும் கட்சியினர் செய்கிற தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்காகத்தான் இதைப் பயன்படுத்துகிறேன் என்று சொன்னர்கள். அதே முறையில்தான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் குறித்து நானும் அணுகலாம் என்று ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்று மக்கள் ஆளும் கட்சியைப் பற்றி என்ன நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? அமைச்சர்களைப் பற்றி என்ன எண்ணுகிறார்கள்? குறிப்பாக முதலமைச்சரைப் பற்றி என்ன எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? இவை பற்றி எல்லாம் சுட்டிக்காட்டுவது ஆளும் கட்சி வரிசையில் இருப்பவர்களுக்கு பயனுடையதாக இருக்குமென்று எண்ணுகிறேன்.

முதலமைச்சரைப் பற்றிச் சொல்லும்போது அவர் எதிலும் தலையிடாமல் ஒதுங்கியிருப்பவராகக் காணப்படுகிறார். யாரும் அவரை எளிதாகப் பார்க்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கும் இல்லை. சட்ட மன்றத்தில் இருப்பவர்கள் என்போன்றவர்கள் பல பிரச்சினைகளை முதல்வரின் கவனத்திற்குக்

[திரு. அ. சுவாமிதாஸ்] [1978 ஜனவரி 4

கொண்டுவந்து பேசிடவேண்டும். ஆனால் அவரைப் பார்க்க முடிவதில்லே. அவர் அதிகமாக இந்த அலுவலகத்திற்கு வருவதாகத் தெரியவில்லே. முதலமைச்சரைப் பார்த்துப் பேசப் முடியவில்லே என்று மக்கள் கவலேப்படுகிறார்கள். அதை அவர்கள் மாற்றிக் கொண்டு தன்னே எல்லோரும் பார்க்கக்கூடிய அளவில் தனது பணி முறையை மாற்றி அமைத்துக் கொள்வது நலம்.

மத்தியில் ஜனதா ஆட்சி வந்த பிறகு பெரிய மாறுதலேப் பார்க்கிறோம். அங்குள்ள அமைச்சர்களே யாரும் எந்த நேரத்திலும் எப்போதும் சென்று பார்க்கலாம். பிரதம அமைச்சரைக்கூட சென்று பார்க்கக்கூடிய அளவுக்கு வேலே முறைகளே மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் கூட அந்த அமைச்சர்கள் இல்லத்திற்குச் சென்றபோது அவை அமைச்சர் இல்லங்களாகக் காட்சி அளிக்கவில்லே. மிக எளிமையாக யாரும் எந்நேரத்திலும் பார்க்கக்கூடிய அளவுக்கு கட்டுப்பாடுகள் அகற்றப்பட்டிருக்கின்றன.

டில்லியில் இருக்கும் அமைச்சர்கள் வெளியிலே செல்லும் போது கார்களில் கொடியைக் கூடப் பறக்க விடுவதில்லே. சாதாரணமாக எளிமையாகக் காட்சி அளிக்கிற பெரிய மாறுதலே டில்லி ஜனதா அமைச்சர்கள் முன்மாதிரியாகக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய அமைச்சர்களும் தாங்கள் போகிற இடங்களுக்கு காரில் கொடியை போடாமல் பொது மக்களோடு நெருங்கிப் பழகுகின்ற அளவுக்கு அந்த முறையைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த அமைச்சரவைக்கு ஒரு கூட்டுப் பொறுப்புண்டு. கூட்டாகச் செயல்பட வேண்டும். ஆனால் அத்தகைய கூட்டுப் பொறுப்பு இல்லே என்பதை என்னுடைய குறுகிய காலே அனுபவத்தில் பார்க்கிறேன். முதலமைச்சர் தவிர எஞ்சி இருக்கும் எந்த அமைச்சருக்கும் எந்த ஒரு முடிவையும் எடுக்க உரிமை இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இருப்பதாகத் தெரியவில்லே. பயந்தது போல் மற்ற அமைச்சர்கள் காணப் படுகிறார்கள். அமைச்சராக இருக்கிறோமா ? அதிகாரம் நமக்குகு ஏதேனும் இருக்கிறதா என்பதிலேயே அவர்களுக்குச் சந்தேகம் இருப்பது போல் தோன்றுகிறது. ஆறு மாத காலம் அமைச்சராக இருக்கிறோம், நமக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது, அதிகாரம் இருக்கிறது, கீழே இருக்கும் அதிகாரிகள் பேரில்

1978 ஜனவரி 4] [திரு. அ. சுவாமிதாஸ்]

கட்டளைகளைப் பிறப்பித்து அதிகாரத்தைச் செலுத்தலாம் என்பதையெல்லாம் புரிந்தவர்களாக அவர்கள் காணப்பட வில்லை.

இதை நான் சொல்லும்போது சும்மா சொல்லவில்லை. பல விஷயங்களில் அமைச்சர்களோடு நெருங்கிப் பார்த்த பிறகுதான் அவர்களது உண்மை நிலையைப் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. எல்லோரும் முதலமைச்சரை எக்காரியத்திற்கும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்தக் காரியத்திற் கும் "புரட்சித் தலைவர் முடிவு செய்வார்" என்று எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருப்பது தென்படுகிறதே தவிர, சுயமாக இஷ்டப்படி அமைச்சரவை செயல்படுவதாகத் தெரியவில்லை.

அதிலே ஏதாவது தடங்கல் இருந்தால் அதை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். முதலமைச்சர் அவர்கள் மற்ற அமைச் சர்களுக்கும் சுதந்திரத்தைக் கொடுத்து பொறுப்புகளை நிர் வகிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் அறிந்த வரையில் உள்ளத்தில் ஏதோ ஒரு பயம் இருக்கிறது. தவறுக அமைச்சர்கள் எங்காவது அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்திவிடு வார்களோ என்ற பயம் இருப்பது போல் தோன்றுகிறது.

(முற்பகல் 11—40)

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர் களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசுகின்றபோது குறுக்கிட வேண்டாம் என்று இருந்தேன். முதலாவதாக ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். ஜனதா மந்திரிகளைப் பொறுத்தவரையில் கொடிகளைக் கூட அவர்கள் கார்களிலே போடுவதில்லை, அது உண்மையிலே எளிமையாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நான் அப்போதே குறுக்கிட்டுச் சொல்ல வேண்டுமென்று இருந்தேன். இதைப்போன்றுதான் முதலமைச்சராக பேரறி ஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் செய்தபோது, அப்போது இந்த மன்றத்திலே காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த வர்கள், தேசியக் கொடியைக் காரிலே போடாமல் போகிறார் கள் என்றும் அமைச்சர்கள் தேசியக் கொடியை காரில் போடாமல் போகிறார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். அத்த கைய குறைபாடுகள் எதுவும் வராது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் இப்போது உத்திரவாதம் தரமுடியாது.

இரண்டாவதாக, அமைச்சர்கள் ஏதோ பயந்துகொண்டு முடிவுகளை எடுக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள், எதற்கெடுத்தா லும் முதலமைச்சர் அனுமதி வேண்டும், என்று சொல்கிறார்

]திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1978 ஜனவரி 4

கள். அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதைமை என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. எனவே, அஞ்ச வேண்டிய காரியங்களுக்கு அஞ்சுவது ஒரு நல்ல அமைச்சருடைய இயல்பாகும். கூடுமான வரையில் அந்த அந்தத் துறையில் அமைச்சர்கள் தங்கள் பொறுப்புக் களை உணர்ந்து முடிவுகளை மேற்கொள்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசு பொறுப்பேற்று ஆறு மாத காலத்திற்குள்ளாக சுமார் 30 பேர்களை சிறைச்சாலைக்குள் தள்ளியிருக்கிறது. பல போராட்டங்கள் நடந்தன. போராட்டங்கள் ஏற்படுகிற போது அமைச்சர்கள் தன்னிச்சையாகச் செயல்பட்டு அவை களைத் தீர்த்து வைக்கவேண்டுமென்று எண்ணியிருந்தால் அவைகளைத் தடுத்து இருக்கலாம். இவ்வளவு நீண்ட காலத் திற்கு போராட்டங்களை நீடித்துக் கொண்டு போகவேண்டிய அவசியம் இருந்து இருக்காது. அந்தந்த அமைச்சர்கள் தத்தம் இலாகாவிற்கு உட்பட்டு அந்தத் துறைகளிலே நடைபெறுகின்ற போராட்டங்களின்போது தன்னிச்சையாகச் செயல்பட்டு முடிவெடுத்து பல போராட்டங்களை தடுத்து இருக்கவேண்டும்.

பல்லவன் போக்குவரத்துத் துறைத் தொழிலாளர்களின் போராட்டத்தின்போது சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் தன்னிச் சையாக சுதந்திரமாகச் செயல்படவில்லை என்று எனக்குத் தெரிந்தது. அதைப்போல ஆசிரியர்களுடைய போராட்டம், உடனுக்குடன் அமைச்சர் சுயமாக மனம் போல் செயல் பட்டிருந்தால் தடுத்து இருக்கலாம். எதற்கும் முதலமைச்சர் தான் தீர்மானிக்கவேண்டும், என்று நினைப்பது சரியல்ல.

நெல்லையில் சித்த வைத்தியக் கல்லூரி மாணவர்கள் போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். அந்தக் கல்லூரி மூடப்பட்டுக் கிடக்கிறது. சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் தலையிட்டு அதைத் தடுத்திருக்கலாம். இப்போது பெற்றோர்கள் வந்து எங் களிடம் கதறி அழுகிறார்கள், நீங்கள் அமைச்சரிடம் சொல் லக்கூடாதா என்று. கல்லூரி மூடிக் கிடக்கிறதே. நாங்கள் என்ன செய்யமுடியும், முதல் அமைச்சரிடம் பொறுப்பு இருக் கிறது. வேறு ஒரு அமைச்சரை அனுப்பி நெல்லையிலே சித்த வைத்தியக் கல்லூரி மாணவர்களையும் ஆசிரியர்களையும் சந் தித்து பேச்சுவார்த்தை நடத்தி அந்தக் கல்லூரியைத் திறந்துவைக்க முயற்சிக்கலாம். ஏன் செய்யக்கூடாது ? இவ் வாறாக பலவகையிலும் உடனுக்குடன் செய்யாமல், வேக மாகச் செயலாற்றாமல் இருக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கி றோம்.

1978 ஜனவரி 4] [திரு. அ. சுவாமிதாஸ்]

அதைப்போன்றுதான் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் போராட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் தொடக்கத்திலேயே தடுத்திருக்கலாம். எண்ணியிருந்தால் தடுத்திருக்க முடியும். ஆனால் என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் திகைத்துக் கொண்டிருக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம்.

அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிட்டுச் சொன்னார்கள், நீங்கள் கொடி கட்டாமல் போனால் நாங்கள் தவறுக எண்ணமாட்டோம். நாங்கள் கொடி போடக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. அமைச்சர்கள் அப்படி இருந்தால் பார்ப்பதற்கு எளிமையாக இருக்கும் என்று சொன்னேன். பட்டணங்களில் அந்தக் கொடிகளைப் பார்த்துவிட்டு மற்ற கார்களை தடுத்து நிறுத்தக்கூடாது என்ற முறையிலேதான் டில்லியில் கூட அப்படி எளிமையாக இருக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே இந்தமாதிரி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எளிமையாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக அப்படி இருக்கிறார்கள். நீங்களும் அப்படி இருந்தால் வரவேற்கிறோம்.

அமைச்சர்கள் முன்மாதிரியாக இருக்க வேண்டும்.

மேதகு ஆளுநர் பட்வாரி அவர்கள் இப்பொழுது தமிழ் நாட்டின் ஆளுநராக இருக்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் ஆளுநரைச் சந்திக்க பலவித ப்ரோடோகல் இருக்கும். கவர்னரைப் பார்க்க வேண்டுமென்றால் யாரும் எளிதில் பார்க்க முடியாது. முன்னாலேயே நேரம் குறித்து, அந்த நேரத்தில் தான் போக வேண்டும். முன்னர் அப்படி இருந்தது. ஆனால் பட்வாரி அவர்கள் ஆளுநராக வந்த பிறகு எல்லோருக்கும் ஏழை எளியவர்களுக்கும், எந்த நேரத்தில் வேண்டுமானாலும் பார்க்கலாம் என்ற நிலை உருவாகியிருக்கிறது. ஏன் அந்த மாதிரி நிலையை முதலமைச்சரவர்கள் உருவாக்கக் கூடாது? நீங்களெல்லாம் முதலமைச்சரிடத்தில் சொல்லுங்கள். காலத்திற்கு ஏற்றவாறு நிலை மாற வேண்டும். முன்னால் இருந்த அரசுகளைப் பற்றியே மீண்டும் மீண்டும் சொல்லி அதே தவறுகளைச் செய்யாமல், ஜனநாயகத்திற்கு மதிப்புக் கொடுத்து மாறுதலைச் செய்ய வேண்டும்.

இன்னொரு கருத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் ஜனநாயகத்திலேயே அளவு கடந்த நல்ல நம்பிக்கை கொண்டவர். எந்த அரசையும் போராட்டத்தின் மூலம் அகற்றுகின்ற ஆசை, விருப்பம் அவருக்குக் கிடையாது. எடுத்துக்காட்டுக்காக ஒன்றைச் சொல்கிறேன்.

[திரு. அ. சுவாமிதாஸ்] [1978 ஜனவரி 4

1972-ஆம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே பிளவு ஏற்பட்டது. கட்சிக்குள்ளேயே பிளவு ஏற்பட்டு அண்ணு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உருவாகியது. அண்ணு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உருவானதற்குப் பிறகு பெரிய போராட்டங்கள் அவர்கள் சார்பில் நடத்தப் பட்டன. எங்களிடத்தில் கூட அண்ணு திராவிட முன்னேற் றக் கழகத்தோடு சேர்ந்து, காமராஜர் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை எதிர்த்து போராட்டம் நடத்தி அதைக் கவிழ்க்கச்கூடாதா என்று பலர் கேட்டார்கள். கேரளத்தில் மன்னத் பத்மனுபன் தலைமையில் இயக்கம் நடந்து நம்பூதிரிபாத் மந்திரி சபையைக் கவிழ்த்ததைப் போல் இங்கே காமராஜர் செய்திருக்கலாமே என்று பலர் விரும்பினர்கள். அப்பொழுது காமராஜ் அவர்கள் ஐந்து வருட காலம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சி செய் வதற்கு பொதுமக்கள் வோட்டளித்திருக்கிறார்கள். ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கீழே இறக்குவதற்காக போராட்டத்தின் மூலமோ வன்முறையின் மூலமோ முயற் சிக்கக்கூடாது. அதற்கு முன்மாதிரியாக இருக்கக்கூடாது என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

1969 ஆம் ஆண்டு காங்கிரஸ் கட்சி "பர்சனலிட்டி கல்ட்" காரணமாக உடைந்தது. ஜனநாயக அமைப்பில் இன்னும் நாம் பர்சனலிட்டி கல்டிற்கு இடம் கொடுத்துக்கொண்டிருக் கிறோம். இன்றைக்கு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் அழகாகச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அரசாங்கம் வழங்கிய டைரியில் ஐந்து இடங்களில் முதலமைச்சரின் படம் போடப்பட்டிருக் கின்றது. இது எதைக் காட்டுகிறது? இங்கேயும் பர்சனு லிட்டி கல்ட் இன்னும் இருப்பதைத்தான் காட்டுகிறது. அந்த 'பர்சனலிட்டி கல்ட்', தனி நபர் வழிபாடு முறை, ஒழிக்கப்பட வேண்டும். அது ஒழியவில்லை என்றால் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஏற்பட்ட விளைவுதான் ஏற்படும். காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்த வரையிலே 1969 ஆம் ஆண்டிலே ஒரு முறை உடைத்தார்கள். இப்பொழுது 1978 ஆம் ஆண்டிலேயும் உடைத்தார்கள். அது ஒரு பெரிய கட்சி. எதிர்க்கட்சியாக இருந்து நல்ல முறையிலே செயலாற்ற வேண்டிய கட்சி இன்றைக்கு உடைந்திருக்கிற நிலையைப் பார்க்கிறோம். எனவே 'பர்சனலிட்டி கல்ட்', தனி நபரைப் பூஜிக்கின்ற பழக்கம், தனி நபரை துதி பாடுகின்ற பழக்கம் மாற வேண் டும். இங்கேயுள்ள நம்முடைய ஆளுங்கட்சியிலேயும் அந்த நிலைமை இருக்கக் கூடாது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்பு கிறேன்.

1978 ஜனவரி 4] [திரு. அ. சுவாமிதாஸ்]

அடுத்தபடியாக, கன்னியாகுமரி மாவட்டம் 1967-ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு புறக்கணிக்கப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. அதைப் பற்றிப் பல முறை இந்த மன்றத்திலே சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறோம். நெல்லை எங்களுக்கு எல்லை. குமரி எங்களுக்கு தொல்லை என்று மேடையிலே பேசும் பொழுது தி.மு.க. வினர் பேசுவார்கள். இந்த அரசாங்கத்திற்கு நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். 1967-ஆம் ஆண்டிலிருந்து நாங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறோம். எடுத்துக் காட்டாக ஒன்றைச் சொல்கிறேன். நீர்ப்பாசன இலாக்காவிலே எட்டு இலட்சம் ரூபாய் ஆண்டு ஒன்றுக்கு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு ஒதுக்குகிறார்கள். நீர்ப்பாசன இலாக்காவிலே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கிட்டத் தட்ட 225 மைல் நீளமுள்ள கால்வாய்கள் இருக்கின்றன. அது சிறிய மாவட்டமாக இருந்தாலும் சிறு சிறு கால்வாய்களையும் சேர்த்து ஒட்டு மொத்தமாக 225 மைல் நீளமுள்ள கால்வாய்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் கால்வாய்களைச் செப்பனிடுவதற்காக இலாகாவிற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை எட்டு இலட்சம் ரூபாய். அந்த எட்டு இலட்சத்தில் ஆறு இலட்சம் ரூபாய் சிப்பந்திகளின் சம்பளத்திற்காகப் போகிறது. எஞ்சிய இரண்டு இலட்சம் ரூபாயை வைத்துக் கொண்டு கால்வாயைச் செப்பனிட வேண்டும். நாங்கள் எதிர்க் கட்சிக்காரராக இருக்கின்ற காரணத்தால் எங்கள் கோரிக்கைகளை புறக்கணித்து விடக் கூடாது. ஆளுங் கட்சியாக இருந்து யார் வேண்டுமானாலும் ஆண்டு விட்டுப் போகட்டும். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அமைச்சர்கள் எங்களுக்கும் அமைச்சர்கள் தான். எங்களுடைய பிரச்சினைகளையும் கவனிக்க வேண்டிய பொறுப்பு அவர்களுக்கு இருக்கிறது. எங்கள் மாவட்டத்தையும் கண் திறந்து பார்க்க வேண்டும். இந்த அமைச்சரவை வந்து 6 மாத காலம் ஆகிறது. ஆனால் இந்தக் கால்வாய்களைச் செப்பனிடும் பணியில் இந்த இலாக்காவினர் ஒழுங்காகச் செயல்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

நான் ஒரு கேள்வி கேட்கிறேன் என்றால் அமைச்சர்கள் பதில் சொல்கிறார்கள். அமைச்சர் அந்தப் பதிலை அவரே நேரடியாகச் சென்று பார்த்த பிறகு அந்தப் பதிலைச் சொல்கிறார் என்று சொல்ல முடியாது. கேள்விகள் போடப்படும் பொழுது இங்கிருந்து கீழே இலாக்காவினருக்குப் போகிறது. பிறகு அங்கிருந்து பதில் வருகிறது. ''கால்வாய்கள் நல்ல முறையில் இருக்கின்றன, அவைகள் செப்பனிடப்பட வேண்டிய நிலைமையில் இல்லை'' என்று கீழே உள்ள அதிகாரிகள் அவர்கள் எழுதி அனுப்புவர். அதை சட்ட மன்றத்திலே அமைச்சர் படிக்கிறார்.

[திரு. அ. சுவாமிதாஸ்] [1978 ஜனவரி 4

நான் சொல்கிறேன். நீங்கள் விசாரணை வையுங்கள் அமைச்சரே எல்லா இடத்தையும் சென்று பார்க்க முடியாது நம்பகமான ஒருவரைப் போட்டு விசாரியுங்கள். ஏறத்தாழ 100 ஆண்டுகளுக்கு முன் வெட்டப்பட்ட அத்தனை கால்வாய்களும் இப்பொழுது பழுதுபட்டு தண்ணீர் பாழாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. எத்தனை முறை சட்ட மன்றத்தில் கேட்டாலும் பதில் சொல்லும் பொழுது 'எல்லாம் ஒழுங்காக இருக்கிறது' என்று சொல்லப்படுகிறது. இரண்டு இலட்சம் ரூபாய் மட்டும் கால்வாய் சீரமைப்புக்காகச் செலவழிக்கிறீர்கள்.

[முற்பகல் 11.50]

220 மைல் நீளமுள்ள கால்வாய்க்கு இந்த அரசு செலவழிக்கிற பணம் ரூ. 2 இலட்சம். வெறும் ரூ. 2 இலட்சம். எப்படி கால்வாய் சரியாக இருக்க முடியும்? சுட்டிக் காட்டினால் எல்லாம் நன்றாகத்தான் இருக்கிறது என்று பதில் வருகிறது. இதையெல்லாம் கவனிக்க வேண்டும்.

டிரான்ஸ்போர்ட் அமைச்சரவர்களுக்கு ஒன்றைச்சொல்ல விரும்புகிறேன். கட்டபொம்மன் டிரான்ஸ்போர்ட் கார்ப் பரேஷனிலே போராட்டத்திலே ஈடு பட்டு ஜெயிலுக்குப் போனவர்களுக்கு இன்னும் வேலை கொடுக்கவில்லை. அதன் நிர்வாக இயக்குநர், இன்னும் எமர்ஜன்சி சமயத்திலே இருந்ததைப்போல் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார். தான்தான் சர்வாதிகாரி என்பது போல் நடந்து கொள்கிறார். ஜனநாயகம் இருக்கிறது என்ற உணர்வே அவருக்கு கிடையாது. ஆளுங் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் ஒருவர் அவரைப் போய்ப் பார்ப்பதற்கு அனுமதி கூடக் கொடுக்க வில்லை. அவரை வெளியே போகச் சொல்லியிருக்கிறார். அந்த அளவுக்கு ஒரு திமிர் பிடித்த சர்வாதிகாரி அங்கே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்.

எத்தனை மனுக்கள், விண்ணப்பங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன? நானே கையெழுத்து போட்டு கொடுத்திருக்கிறேன். ஒரு பதிலும் கிடையாது. வருகிற பதிலும், அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று வருகிறது. எத்தனை வருஷம் கவனத்தில், பரிசீலனையில் இருக்கும்? நான் சட்ட மன்றத்திலேயே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். வேண்டுமானால், நீங்கள் விசாரணை செய்யுங்கள். மனுவிலே கொடுத்திருப்பது சரியா என்று விசாரணை செய்யுங்கள். நாங்கள் வேண்டுமென்றே கொடுத்திருக்கிறோமா, கற்பனை செய்து கொடுத்திருக்கிறோமா, உண்மையா என்று விசாரணை செய்யுங்கள். எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், என் சொந்தக் காரியத்திற்காக இதைச் சொல்லவில்லை.

1978 ஜனவரி 4] [திரு.அ. சுவாமிதாஸ்]

ஐம்பது பைசா டிக்கட் கொடுக்கவில்லையென்றால், நடத்துனர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியதுதான். டிக்கட் கொடுக்காதது தப்பு, அதற்குவேண்டிய தண்டனை கொடுக்க வேண்டும். 15 வருஷம் சர்வீஸ் இருக்கிறது ஒருவரை திடீரென வீட்டுக்குப் போகச் சொன்னால், என்ன செய்வது? தண்டனையாக ஒரு இன்கிரிமென்ட்டை கட் பண்ணுங்கள் அல்லது ரூ. 50 அபராதம் போடுங்கள், தப்புக்கேற்ற தண்டனை கொடுக்கவேண்டும். கேட்டால், கம்பெனி சட்டம் அப்படியிருக்கிறதென்பார்கள். ஏனென்றால், அது கார்ப்பரேஷன் ஆயிற்றே. தயவுசெய்து, அந்தக் கார்ப்பரேஷனை எடுத்துவிடுங்கள். அரசாங்கமே அதை வைத்துக்கொள்ளட்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

தனியார் துறையை நாம் ஊக்குவிக்கக்கூடாது என்பது நம்முடைய அரசாங்கத்தின் கொள்கை. இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கையும் அதுதான் என்று நினைக்கிறேன். நல்ல பஸ் பாடி கட்டக் கூடிய ஒர்க்ஷாப் கன்னியாகுமரியில் இருக்கிறது, சென்னையில் குரோம்பேட்டையில் இருக்கிறது. ஆனால், கட்டபொம்மனில், பஸ் பாடி கட்ட, டி. வி. எஸ் ஸுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. ஏன் அப்படிச் செய்யவேண்டும்? வேலைசெய்ய நம்மிடம் திறமையான ஆள் இல்லையா? பணம் இல்லையா? ஏன், இதை டி.வி. எஸ்ஸில் செய்யவேண்டும்? அவ்வளவு பஸ்ஸும் டி.வி. எஸ்ஸிலே பாடி கட்டித்தானே வருகின்றன. அதன் மர்மம் என்ன? விசாரிக்க வேண்டாமா? இப்படியே நடந்து கொண்டிருந்தால், இதனுடைய முடிவு என்ன? எதற்கும் போராட வேண்டும் ; போராடித்தான் தீர வேண்டுமென்ற நிலையை உருவாக்குவோமானால் அது நல்லதல்ல.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட கட்டபொம்மன் எம்.டி., ஜீனிவாசன் அவர்களைப் பற்றி விசாரணை நடந்து வருகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் விசாரணைக்குப் பிறகு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு.அ.சுவாமிதாஸ் : அமைச்சரவர்களுடைய விளக்கத்திற்கு நன்றி.

இன்னொன்று, புதிய அமைச்சரவை பதவிக்கு வந்து, கவர்னர் பெருமான் அறிக்கையிலே 16,000 நியாயவிலைக் கடைகள் திறக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. அப்படி

[திரு. அ. சுவாமிதாஸ்] [1978 ஜனவரி 4

திறக்கப்படும் என்று நாங்கள் மிக ஆசையோடு எதிர்பார்த்தோம். ஏனென்றால், 16,000 நியாய விலைக் கடைகள் என்றால், 16,000 பேருக்கு வேலை கிடைக்கும் என்று எண்ணினோம். இன்றையதினம் எவ்வளவு பேருக்கு வேலையில்லை. வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் எப்படியிருக்கிறது? இப்பொழுதும் உண்ணாவிரதம் கன்னியாகுமரி கலெக்டர் அலுவலகம் முன்னால் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. பயிற்சி பெற்ற பட்டதாரிகளுக்கு வேலை கிடையாது. வேறு வேலைக்கும் போகமுடியாது. அரிசிக் கடைகளைத் திறந்தாலாவது வேலை கிடைக்கும்.

கன்னியாகுமரியில் அரிசி வியாபாரம் செய்யப் புதிதாக லைசன்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். கலெக்டர் சொன்னார். போஸ்ட் கிராஜுவேட்டுகளுக்கு, பெரிய பட்டப் படிப்பு படித்தவர்களுக்கு லைசென்ஸ் வழங்குவதில் முன்னுரிமை என்று எம்.ஏ., எம்.ஏ., பி.எல். படித்தவர்கள் எல்லாம் மனு போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அரிசி வியாபாரம் செய்ய முடியுமா செய்ய முடியாதா என்பதல்ல பிரச்னை, அந்த அளவுக்கு வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் இருக்கும்போது, நியாய விலைக் கடைகளைத் திறந்தால், 16,000 பேருக்கு வேலை கிடைக்கும் என்று எதிர்ப்பார்த்தோம். ஆனால், அப்படி திறக்கவில்லை. அது ஒரு பெரிய குறை. நீங்கள் அறிக்கை வெளியிடும் போதே பார்த்து செய்திருக்கவேண்டும். அந்த மாதிரி அறிக்கையை விட்டால், அது ஏமாற்றத்தைக் காட்டுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. க.உரோ. எட்மண்ட் : 16,000 கடைகள் ஆரம்பிக்கப் போகிறோம் என்று அரசாங்கத்தின் சார்பிலே அறிவித்ததாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தவறான எண்ணத்திலே இருக்கிறார்கள். நீங்கள் கவர்னர் உரையைப் படிப்பீர்களானால் தெரியும். தமிழகத்திலே ஏறத்தாழ 16,000 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அந்த 16,000 கிராமங்களிலே, இப்பொழுதுள்ள நிலையிலே கடைகள் இல்லையென்ற நிலை இப்பொழுது இல்லை. அநேகமாக, ஏறத்தாழ 8,000 கிராமங்களில், கூட்டுறவுத் துறை மூலமாகவும், சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாகவும் இப்பொழுது நியாயமான விலையில் உணவுப் பண்டங்கள் விநியோகம் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

அரசாங்கத்தின் சார்பில் கவர்னருடைய அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதெல்லாம், நியாயமான விலையில், உணவுப் பண்டங்கள், அத்தியாவசியமான பண்டங்கள்,

1978 ஜனவரி 4] [திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

கிராமங்களிலே இருக்கிற மக்களுக்கும் கிடைக்கிற வகையில், இப்படி கடைகள் இல்லாத மற்ற கிராமங்களிலே இந்தக் கடைகளை ஆரம்பிக்க இந்த அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது என்ற கருத்தினைத்தான் ஆளுநர் உரையிலே நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். அந்த அறிக்கையிலே விவாதம் நடந்த போதுகூட, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர், ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கடைகள் ஆரம்பிப்பது என்பதை நீங்கள் யோசித்துச் செய்யவேண்டும். அதிலே இழப்புக் கூட வரலாம். அதனாலே, சந்தேகம்கூட வருகிறது என்று தெரிவித்த காரணத்தாலே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சட்ட மன்றத்திலே கூறிய கருத்துக்கு மதிப்பு கொடுக்கவேண்டும் மரியாதை கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையிலேதான் இதைப் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

உதாரணமாக ஒரு கருத்தைச் சொன்னார். பி.ஏ. படித்தவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்று சொன்னார். ஒரு பி.ஏ. பட்டதாரிக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்றால், குறைந்த பட்சம் 250 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். ஒரு கிராமத்தில் இருக்கிற கடையில் ஒரு நாளைக்கு 300 அல்லது 500 ரூபாய்க்கு வியாபாரம் நடக்கும். அப்படி என்றால் ஒரு மாதத்திற்கு 15,000 ரூபாய் வியாபாரம் நடக்கும். அப்படி 15 ஆயிரம் ரூபாய் வியாபாரம் நடக்கும் ஒரு கிராமத்தில் 250 ரூபாயில் ஒரு பில் கிளார்க்கு, 150 ரூபாயில் ஒரு பேக்கர், சாமான்களை பொட்டலமாக கட்டித் தருபவர் என்றெல்லாம் நியமிப்பது பெரிய காரியம்.

பொதுமக்களுக்கு நியாயமான விலையில் அத்தியாவசியமான பண்டங்களை கொடுக்கவேண்டுமென்று அதே நேரத்தில் அரசாங்கத்திற்கு இழப்பு ஏற்படாத நிறுவனமாக இருக்கவேண்டும் என்பதை சில மாதங்களாக ஆலோசனை செய்து, பரீட்சார்த்தமாக பார்ப்பதற்குத்தான் முதல் கட்டமாக நெல்லை மாவட்டத்தில் 442 கடைகளை ஆரம்பிக்க இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உடனே திரு. சுவாமிதாஸ் அவர்களும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் கேட்கலாம், நெல்லை மாவட்டத்தில் 442 கடைகள்தானா? என்று. நெல்லை மாவட்டத்தில் ஏறத்தாழ ஆயிரம் கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அதில் ஏற்கனவே பல கிராமங்களில் கடைகள் இருந்து கொண்டு இருக்கின்றன. அப்படி இல்லாத கிராமங்களிலே 442 கடைகளை ஆரம்பிக்கப் போகிறோம். ஏற்கெனவே இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற கடைகளிலே, அத்தியாவசியப் பொருள்களான, புளி, துவரம்

[திரு. க. டொ. எட்மண்ட்] [1978 ஜனவரி 4

பருப்பு, உளுத்தம்பருப்பு, போன்ற பண்டங்கள் கிடைக்கக் கூடிய ஏற்பாடுகளை செய்திருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மார்ச்சுமாத இறுதிக்குள் தென்மாவட்டங்கள் முழுவதிலும் அவை ஆரம்பிக்கப்படும்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உணவமைச்சர் அவர்கள், கவர்னர் உரையைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். நான் கொண்டு வரவில்லை. படித்த நினைவு இருக்கிறது. அவர்கள் எட்டாயிரம் கடைகள் என்றார்கள். இல்லை 9,000 என்று அந்தப் பக்கத்தில் இருக்கிறது. ஏற்கனவே 9,000 கடைகள் இருக்கின்றன. அவைகள் போக மிச்சம் 7,000 கடைகளை வைக்கப் போகிறோம் என்று அந்த உரையிலே இருக்கிறது. ஆனால் அந்த 9,000 கடைகளைப் பின்னுக்குத் தள்ளி விட்டு 16,000 நியாய விலைக் கடைகள் எல்லா ரெவின்யூ கிராமங்களிலும் அமைக்கப்படும் என்று புதிதாக அமைப்பதைப்போல சொல்லிவிட்டு, அடுத்த வரியிலேதான் 9,000 நியாய விலைக் கடைகள் ஏற்கனவே சொசைட்டிகளின் மூலமாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எல்லா ரெவின்யூ கிராமத்திலும் இல்லை. சென்னை மாநகரம்கூட பல ரெவின்யூ கிராமங்களாக பிரிக்கப்பட்டு, இங்கே 400, 500 நியாய விலைக் கடைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, ஒவ்வொரு ரெவின்யூ கிராமத்திற்கும் ஒரு கடை என்பது கணக்கிலேதான் இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவருடைய யோசனையை ஏற்றுக்கொண்டு அதனால்தான் கால தாமதம் செய்கிறோம் என்று தப்பித்துக் கொள்ள உணவு அமைசசர் சொல்வது நல்லதாகாது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொன்ன யோசனையில் இதற்கு எவ்வளவு செலவாகும் அதற்கெல்லாம் வழிவகுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்றுதான் சொன்னேனே தவிர வேண்டாம் என்ற கருத்திலே சொல்லவில்லை.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : தலைவர் அவர்களே, விலைவாசி ஏறுமல் தடுப்பதற்கு விலையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு நியாய விலைக் கடைகளை திறப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

[நண்பகல் 12.00]

பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கான தேர்தல் புதிய அமைச்சரவை வந்ததால் நிச்சயமாக ஜனநாயகம் திரும்பவும் மலரும் வகையில் விரைவில் நடத்தப்படும் என்று நினைத்தோம். ஆனால் நாள் கடந்து கொண்டே போகிறது.

1978 ஜனவரி 4' [திரு. அ. சுவாமிதாஸ்]

முதலில் 6 மாதம் என்றார்கள். இப்போது மீண்டும் 3 மாதம் ஒத்திவைத்து இருக்கிறார்கள். 3 மாதத்திற்குள் தேர்தல் வந்தால் நல்லது. ஆகவே, அப்படி வாக்குறுதிகளை கொடுக்கும்போதே அதில் இருக்கும் சிக்கல்கள், இடையூறுகள் குறித்தும் யோசித்துப் பார்த்து வாக்குறுதி கொடுக்க வேண்டும். வாக்குறுதி கொடுத்து விட்டால் அதனை உடனடியாக நிறைவேற்றிவிட வேண்டும். அந்த வாக்குறுதியில் இருந்து தவறக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மத்திய வங்கிகளிலும் இப்போது தனி அதிகாரிகள்தான் இயங்கி வருகிறார்கள். அங்கேயும் ஜனநாயகம் மலரும் வகையில், தேர்தல்கள் நடத்தப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தக் கருத்துக்களை எல்லாம் அரசு கவனத்தில் கொண்டு, நல்ல முறையில் இந்த அமைச்சரவை செயல்பட வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் நல்லாட்சி நடைபெற வேண்டும் என்று எல்லோரும் விரும்புகிறார்கள். யார் ஆளுகிறார்கள் என்பதைப் பற்றி எங்களுக்குக் கவலையில்லை. யாராவது ஆளட்டும். நன்றாக ஆளட்டும். நல்லாட்சி செய்யட்டும். அப்படிப்பட்ட நல்லாட்சி

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

நடைபெற நாங்கள் சொன்ன கருத்துக்களை மனதில்வைத்து செயல்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். புகழ்ச்சியைக் கண்டு ஏமாறக் கூடாது. 4 நாள் புகழ்வார்கள். பிறகு தூற்றுவார்கள். ஆகவே, புகழ்ச்சி செய்பவர்களிடத்தில் முதலமைச்சர் கவனமாக இருந்து, வெறும் வாயளவில் புகழ்பவர்களைவிட, செயல் வீரர்களை அடையாளங்கண்டு செயல்பட வேண்டும் என்று கேட்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வீ. கருப்பசாமி பாண்டியன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் இந்த மாமன்றத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கொண்டு வந்து இருக்கிற நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து பேசுகின்ற வாய்ப்பினை அளித்தமைக்காக முதலில் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து பேசிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் வாக்குறுதிகளை இந்த அரசு மறந்து விட்டது என்ற குற்றச்சாட்டினை இங்கே

[திரு. வீ. கருப்பசாமி பாண்டியன்] [1978 ஜனவரி 4

சுமத்தினார்கள். ஆனால் அந்தக் குற்றச் சாட்டை சுமத்துவதற்கு முன்பாக புரட்சித் தலைவர் தலைமையில் இந்த அரசு அமைந்த காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தலைவராக இருக்கின்ற, நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த தமிழகத்திற்கு விடுத்த செய்தியிலே ஒன்றைச் சொன்னார்கள். இந்த புதிய அரசு அமைந்த 6 மாத காலத்திற்கு நாலே அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கழகமோ இந்த அரசுக்கு எந்த விதமான தொந்தரவும் கொடுக்க மாட்டோம், எதையும் விமர்சிக்கமாட்டோம் அதற்குப் பிறகு அதனுடைய நடைமுறையை ஆராய்ந்து பின்னாலே எங்களுடைய செயல் திட்டங்களை வகுப்போம் என்று சொன்னார்கள்.

ஆனால், அவர்கள் 6 மாத காலம் பொறுத்தார்களா ? இன்றைக்கு நாம் எல்லோரும் எண்ணிப்பார்க்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். 7 வருட கால ஆட்சியில், அவர்களுடைய ஆட்சி காலத்தில் செய்யாத காரியங்களை 7 வார காலத்திற்குள்ளாக இந்த ஆட்சி செய்துவிட வேண்டுமென்று அவர்கள் எப்படி எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்பதை நாம் எல்லோரும் இன்றைக்கும் கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறோம்.

இந்த ஆட்சி அமைந்த ஒரு மாத காலத்திற்குள்ளாக விவசாயிகள் போராட்டம், நெசவாளர்கள் போராட்டம், பின்பு பஸ் தொழிலாளர்கள் போராட்டம், மாணவர்கள் போராட்டம், இப்படி தமிழகத்தில் விடிந்தால் ஒரு போராட்டத்தை அறிவித்துக் கொண்டு இருப்பது வேடிக்கையாக இருக்கிறது என்பதை தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல, அனைத்திந்தியாவிலும், ஆசியத் துணைக் கண்டத்திலும் புரிந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் இன்னொன்றையும் இந்த மாமன்றத்தில் பேசுகின்ற நேரத்தில் எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நாங்கள் மிசாவை எதிர்ப்பவர்கள், அவசர நிலையை எதிர்க்கின்ற ஒரே கட்சியாக நாங்கள் இருந்து செயல்படுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு இந்திரா காந்தி அவர்கள் ஜூன் 26, 1975-ம் ஆண்டில் அவசர நிலைப் பிரகடனப்படுத்திய நேரத்தில் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்த காலத்தில் 20 அம்சத் திட்டத்தையும், அவசர கால நிலைமையையும் அனுமதிக்க முடியாது என்று அவர்கள் தெளிவாக அறிவித்து இருப்பார்களானால் உண்மையிலேயே நாம் அவர்களைப் பாராட்ட முடியும். அதை விட்டுவிட்டு, அவர்களுக்கு மேலே ஒரு படி போய், 20 அம்சத் திட்டத்தை நாங்கள்

1978 ஜனவரி 4] [திரு. வீ. கருப்பசாமி பாண்டியன்

ஏற்கனவே அமல் படுத்திவிட்டோம், அதைவிட மிக அழகான திட்டமான, இந்திரா காந்தியின் புதல்வரான சஞ்சய் காந்தி சொல்லிய 5 அம்சத் திட்டத்தை வரவேற்கிறோம் என்று சொன்னார்கள்.

ஆனால், எங்களுடைய ஒப்பற்ற தலைவர் முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அவசர கால நிலை இருந்த நேரத்திலேயே, இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே, அன்றைய தினம் சஞ்சய் காந்தியின் கருத்தை விமர்சனம் செய்ய முடியாத சூழ்நிலை இருந்த நேரத்திலேயே கூட, நெற்றிக் கண்ணைத் திறந்தாலும் குற்றம் குற்றமே என்று சொல்லியது போல், சஞ்சய் காந்தியின் 5 அம்சத் திட்டம் நல்லதல்ல, அதை அம்மையாரின் திட்டங்களோடு சேர்த்து அறிவித்தால் மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்களா என்று துணிச்சலோடு ஒரு கருத்தை வெளியிட்டவர்கள், இந்திய துணைக்கண்டத்திலேயே புரட்சித் தலைவர் ஒருவர் தான் என்பதை இந்த மாமன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர நான் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

அதே போல் இன்னொன்றையும் சொன்னார்கள். கறுப்புக் கொடி போராட்டத்தில் அவர்கள் திட்டமிட்டு எங்களுடைய கட்சியை இந்திரா காந்தி அம்மையாருடைய ஆலோசனையுடன் அழிக்க முற்பட்டார்கள் என்று. ஆனால், இந்த மாமன்றத்தில் இருக்கிற உறுப்பினர்களுக்கு இதற்கு முன்பு அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே இப்படிப்பட்ட கறுப்புக் கொடி சம்பவங்களை அவர்கள் எப்படி அனுமதித்தார்கள். எதிர்க் கட்சிகள் கறுப்புக் கொடி சம்பவங்களைக் கண்ட நேரத்தில் இவர்கள் எப்படி எல்லாம் அடக்குமுறையை ஏவினார்கள் என்று விளக்கம் சொல்லித் தெரிய வேண்டிய நிலையில் இல்லை.

ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன் அவர்கள் நம்முடைய தமிழகத்திற்கு அவசரநிலை இருந்த காலத்திலே வருகை தந்த நேரத்தில் இங்கே இருக்கின்ற இந்திரா காங்கிரசைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரு கறுப்பு கொடி போராட்டத்தை அமைதியான முறையில் நடத்தினார்கள். அன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்ற கழக ஆட்சி நடந்து கொண்டிருந்த நேரத்தில் அந்தக் கறுப்புக் கொடி காட்டிய இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் தொண்டர்கள் எவ்வளவு படுபயங்கரமாக சென்னை வீதிகளில் தாக்கப்பட்டார்கள் என்பதை நாடு மறக்கவில்லை. அதைக் கண்டிக்கிற வகையில் முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அன்றைக்கு எங்களுடைய பொதுச் செயலாளராக

[திரு. வீ. கருப்பசாமி பாண்டியன்] [1978 ஜனவரி 4

இருந்து வேண்டுகோள் விடுத்த நேரத்தில், இப்படிப்பட்ட வன்முறையை எதிர்த்து, இந்த ஜனநாயக அடக்குமுறையை எதிர்த்த காலத்திலே, அன்றைய தினம் நம்முடைய முதல மைச்சராக இருந்த நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் செல்கிற இடங்களில் எல்லாம் கறுப்புக் கொடியை அண்ணாவின் அறவழியில் அமைதியான முறையில் காட்ட வேண்டுமென்று வேண்டுகோளை விடுத்தார்கள்.

நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அன்றைய தினம் செங்கற்பட்டுக்குச் சென்ற நேரத்தில் எப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் எல்லாம் நடைபெற்றன? ஒரே நாளில், அந்த மாவட்டத்திலே அண்ணா திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தைச் சேர்ந்த தொண்டர்கள் சுமார் 5,000 பேர்களுக்கு மேல் கைது செய்யப்பட்டார்கள். இன்றைய தினம் இந்த அவையிலே சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த எஸ். எம். துரைராஜ் அவர்கள் மிகப் படு பயங்கரமாகத் தாக்கப்பட்டார்கள்.

இன்றைய நம்முடைய எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். எங்களுக்கு சிறையில் மணியார்டர் அனுப்புவதற்குக் கூட இந்த அரசு ஏன் அனுமதி அளிக்கவில்லை என்று. ஆனால் அவருடைய ஆட்சிக் காலத்திலே ஒரு லட்சம் மக்களுடைய வாக்குகளைப் பெற்று சட்ட மன்ற உறுப்பினராக இருந்த ஒருவர் முதலமைச்சர் கலந்து கொண்ட நிகழ்ச்சியிலே நடு வீதியிலே அவருடைய கட்சித் தொண்டர்களால் படு பயங்கரமாக தாக்கப்பட்டிருக்கிறார். அதற்குப் பின்னால் அவர் மருத்துவ மனையில் அனுமதிக்கப்படுகிறார். அந்த சட்ட மன்ற உறுப்பினருடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட அவரைப் பார்ப்பதற்கு அனுமதி அளிக்கவில்லை. பிறகு அந்த வழக்கு நீதிமன்றத்தில் நடந்தது. அதன் முடிவாக அன்றைய தினம், செங்கற்பட்டு மாவட்ட நீதிபதி அந்த வழக்கு ஜோடிக்கப்பட்ட வழக்கு. இதற்கு அடிப்படை ஆதாரம் இல்லை அந்தக் குற்றப்பத்திரிகையை எப்படி தாக்கல் செய்தார்கள் என்பது புரியவில்லை. இந்த வழக்கு காவல் துறைக்கே ஒரு கரும்புள்ளியாக அமைந்துவிட்டது என்று அந்த நீதிபதி அதிலே கோடிட்டுக் காட்டினார்கள். அதற்கு அன்றைய தினம் காவல் துறை பொறுப்பை தன்னுடைய கையிலே வைத்திருந்த இன்னாள் எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் என்பது இன்றைய தினம் வரை கேள்விக் குறியாகவே இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது.

1978 ஜனவரி 4] [திரு. வீ. கருப்பசாமி பாண்டியன்]

அதே போல் இன்னென்றையும் இங்கே பெரியதாகச் சொன்னார்கள். விளம்பரத்திற்கு ஒரு டயரியிலே 5 படங்களோ போடலாமா என்று. ஆனால் இன்றைய தமிழகத்திலே, இன்றைக்கு மட்டுமல்ல, புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய படத்தைப் பார்ப்பதற்கு போட்டி போட்டுக்கொண்டு உயிர் இழந்த வரலாறு தான் தமிழகத்தின் வரலாற்றில் இருக்கிறதே தவிர, தங்களுடைய படத்தைப் போட்டுத்தான் இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் விளம்பரப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய நிலையில் அவர் இல்லை என்பதும், யார் யார் தன்னுடைய படத்தை போடாமல் ஒரு விழாக்கூட இருக்கக் கூடாது என்று தன்னுடைய நிகழ்ச்சிகளை எல்லாம் ரத்து செய்தார்கள் என்பதும் நன்றாகத் தெரியும்.

அதேபோல் இன்றையதினம் இருக்கிற அரசிலே தான் எந்த உயிரோடு இருக்கிற தலைவருடைய பெயரையும் எந்தக் கட்டிடங்களுக்கும் எந்த மண்டபங்களுக்கும் வைக்கக் கூடாது என்று ஒரு உத்திரவைப் போட்டு இருக்கிறார்கள். ஒரு மாத காலத்திற்கு முன்பாக நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் அருமைச் சகோதரர் குடந்தை ராதா அவர்கள் கும்பகோணத்திலே ஒரு கட்டடத்திற்கு முதலமைச்சரின் பெயரை வைக்கவேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை வைத்த நேரத்திலே அவர் மிகக் கண்டிப்பாக அதை மறுத்து, இப்படிப்பட்ட செயல்கள் அறவே இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லி கலைவாணர் பெயரை அதற்குச் சூட்ட வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை விடுத்தார்கள்.....

[பிற்பகல் 12-10]

அந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு விளம்பரமே இல்லாத ஒரு அரசாக இன்றைய தினம் நடப்பது மட்டுமல்லாமல்.....

திரு. ஏ. ரகுமான்கான் : தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் முதலமைச்சர் விளம்பரப் பிரியர் அல்ல. அவருடைய பெயரைச் சூட்டுவதை விரும்பாதவர் என்று சொன்னார். கும்பகோணம் நிகழ்ச்சியைச் சொன்னார். அதே கும்பகோணத்தில் ஒரு பள்ளிக்கூடத்திற்கு அவர் பெயர் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது, என்பதும், அவைத்தலைவர் அவர்கள் அந்த நிகழ்ச்சிக்குத் தலைமை வகித்திருக்கிறார் என்பதும் உண்மையா, தவறு என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1978 ஜனவரி 4

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது என்ன ஒழுங்குப் பிரச்னை ?

திரு. ஏ. ரகுமான்கான் : பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன்தான். கும்பகோணம் நிகழ்ச்சி பற்றி அவர் குறிப்பிடுகிறார். இந்த கும்பகோணம் நிகழ்ச்சியும் தெரியுமா ? தெரியாது என்றால் தெரியாது என்று சொல்லிவிடலாம்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பேரவைத் தலைவரவர்களே, கும்பகோணம் பற்றி மாண்பு மிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதால் நான் விளக்கம் அளிக்க வேண்டியுள்ளது. அந்தப் பள்ளியில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் படித்தார்கள் என்பதாலே, அந்த நிகழ்ச்சியிலே அன்றைய தினம் கலந்துகொண்ட முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. காசிராமன் அவர்கள்தான், அந்தப் பள்ளிக்கு முதலமைச்சர் அவர்களின் பெயரைச் சூட்ட வேண்டும் என்று அன்றைக்குச் சொன்னாரே தவிர, ஏதோ அரசாங்கம் ஒரு அறிவிப்பை போட்ட மாதிரி நண்பர் கருதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் முதலமைச்சர் அவர்களின் அனுமதியைப் பெற முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனுமதி தர மறுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த சட்டமன்றத்தின் மூலமாவது அந்த அனுமதியை அளிக்க நண்பர் ரகுமான்கான் அவர்கள் சிபார்சு செய்து பெற்றுத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. வீ. கருப்பசாமி பாண்டியன் : இதில் யார் யார் எவ்வளவு விளம்பரப் படுத்தினார்கள் என்பதைவிட, அன்றைய தினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி காலத்தில் நெல்லையில் கூட்டுறவு அச்சகத்தின் தலைவராக இருந்தவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் முன்னாள் ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர். இன்றைக்கு ஒரு டைரியில் முதலமைச்சர் கலந்து கொள்கிற அரசு நிகழ்ச்சிக்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வெளியிட்டதைக் கண்டிக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள், அன்றைக்கு அவர்களுடைய ஆட்சிக்காலத்தில் நெல்லை கூட்டுறவு அச்சகத்தின் சார்பில் ஒரு காலண்டர் போட்டார்கள். அதில் எங்களுக்குள்ள வருத்தம் எல்லாம் என்னவென்றால், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் படத்தை ஒரு பக்கத்தில் போட்டு, இன்னொரு பக்கத்தில் அன்றைய தினம் முதலமைச்சராக இருந்த மதிப்பிற்குரிய எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய படத்தையும் போட்டு, மத்தியில் கூட்டுறவு

1978 ஜனவரி 4] [திரு. வீ. கருப்பசாமி பாண்டியன்]

அச்சகத்தின் தலைவராக இருந்தவர் படத்தையும் போட்டு, கீழே ஒரு மதுக்கிண்ணம், கிளாசில் மது இருப்பது போலவும், அதில் ஒரு பெண் துணியில்லாமல் சுழன்று ஆடிக் கொண்டிருப்பது போலவும் காலண்டர் போட்டிருந்தார்கள். அன்றைய தினம் இருந்த அரசு, கூட்டுறவு அச்சகத்தின் இப்படிப் பட்ட விளம்பரங்களை எல்லாம் அனுமதித்தார்கள். அப்படி அனுமதித்தவர்கள் இன்றைய தினம் விளம்பரத்தைப் பற்றிக் கண்டித்துப் பேசுகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் உள்ளபடியே நாமெல்லாம் வேதனைப்படுகிறோம்.

அதைப்போலவே, இங்கே வெள்ள நிவாரணப் பணிகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நெல்லை மாவட்டத்தில் மட்டுமல்லாமல், தமிழகம் முழுவதும் இந்த அரசு வெள்ள நிவாரணப் பணிகளை சீரிய முறையில் செய்துள்ளது என்பதை வடநாட்டுப் பத்திரிகைகள் எல்லாம் எடுத்துக்காட்டி, இந்த அரசின் வெள்ள நிவாரணப் பணிகளை மற்ற மாநிலங்கள் முன் மாதிரியாகக் கொள்ளவேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்லியிருப்பது, இந்த அரசு எவ்வளவு செம்மையாக செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாடே உணர்ந்திருப்பதைத் தெரிவிப்பதாக அமைந்திருக்கிறது.

இந்த அளவில் இன்றைய தினம் இங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எழுப்பியிருக்கின்ற நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை நான் எதிர்த்துப் பேசுவது மட்டுமல்லாமல், இந்தத் தமிழகத்தில் இருக்கின்ற 4½ கோடி தமிழ்ச் சமுதாயமும் இந்த அரசின்மீது தன்னுடைய முழு நம்பிக்கையை வைத்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த அவையின் முன் முதல் எதிர் கட்சியான திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொடுத்திருப்பதைப் பற்றி எங்கள் கட்சியின் நிலை என்ன என்பதை அரசும் அறியும், அவர்களும் அறிவார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தமக்கே உரித்தான பாணியில், நல்ல தமிழில், சரளமான நடையில், தங்களுடைய கருத்தை வலியுறுத்தும் முறையில் பல்வேறு குற்றச்சாட்டுக்களை இங்கே கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம்] [1978 ஜனவரி 4

வாதத் திறமை என்று வரும்போது இங்கர்சாலின் வாதத் திறமை எனது நினைவுக்கு வருகிறது. ஒரு நாள், இங்கர் சாலுடைய சொந்த ஊரிலே ஒரு சர்ச் புயல், வெள்ளத்தால் இடிந்து விழுந்து விடுகிறது. சர்ச்சை மீண்டும் கட்ட வேண்டுமென்பதற்காக, அந்த ஊர் மக்கள், ஜனதிபதியைக் காட்டிலும் அதிகமான வருமானம் பெறுகின்ற இங்கர்சா லிடம் சென்று முடிந்த உதவியைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். இங்கர்சால், அவர்களை ஏர்-கண்டிஷன்ட் அறையில் உட்கார வைத்து, சாப்பிடச் சொல்லிவிட்டு, மாலையில் அவர்களைச் சந்திக்கிறார். ஏன் வந்தீர்கள் என்று கேட்கிறார். உள்ளூர் பெரியவர்கள், என்னப்பா, எவ்வளவு பெரியவரானாலும், அப்படித்தான் அழைப்பது வழக்கம்— நம் ஊர் கோயில் இடிந்து விழுந்து விட்டது; அதைக் கட்டவேண்டும். பணம் வாங்க வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இங்கர்சால் சொல்கிறார். அவருக்கே உரித்தான வாதத் திறமையோடு அவர்களைக் கவர்ச்சிக் கிறார். ''கடவுள் மீது உங்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறதா?'' என்று கேட்கிறார். அவர்கள், ''என்னங்க, எங்களைப் பார்த்து..... இப்படிக் கேட்கிறீர்களே'' என்று சொல் கிறார்கள். இவர் சொல்கிறார், ''கோயில் விழுந்தது கடவுளின் செயல், கடவுளின் இஷ்டம்; அந்தக் கோயில் இருப்பதைக் கடவுளே விரும்பவில்லை; நீங்கள் ஏன் அந்தக் கடவுளின் விருப்பத்திற்கு எதிராகச் செய்கிறீர்கள்?'' இது எப்படி இருக்கிறது? ஆக வாதத் திறமையோடு நல்ல தமிழ்ச் சொற்கள் மூலமாக பொதுவான ஒரு கருத்தைச் சொல்லும்போது அதை நிதானத்தோடு பரிசீலிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் முதலிலேயே இதை நினைவுபடுத்த இதைக் கூறினேன்.

இந்த ஆட்சி வந்த உடனேயே நாங்கள் பாராட்டிய, எல்லோரும் பாராட்டிய நிகழ்ச்சி ஒன்று நினைவுக்கு வரும். அதுதான், ஆளுநர் உரை இதுவரை இருந்தது போல ஆங்கிலத்தில் மட்டும் படிக்கப்படாமல், தமிழிலும் படிக் கப்பட்டது என்பது குறித்து பெருமைப்படுகிறோம், பாராட்டுகிறோம். இதைக் கூறும்போது, இன்னும் தமிழ் முழு அளவில் முறையாகக் கொண்டு வரப்படவில்லை என் பதைத் தொடர்ந்துசுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக் கிறேன்.

பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி தலைவர் என்ற முறையில் திரு. ப.உ. சண்முகம் அவர்களுக்குத் தெரியும்—அங்கு ஆங்கி லத்தில் பேசுகிறவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். தமிழில் பேசவேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்துவேன். நான் சபைக்

1978 ஜனவரி 4] [திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம்]

குள்ளே நுழையும்போதே, "கூத்தக்குடி சண்முகம் வந்து விட்டார். தமிழில் பேசுங்கள்" என்று சொல்வார். தமிழில் பேசக் கூடத் தெரியாத அதிகாரிகள் இன்னும் இருக்கிறார்கள். பெயர் குறிப்பிட நான் விரும்பவில்லை. இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டு காரியமாற்றுவது என்பது சிரமமாக இருக்கிறது. ஒருவர் ஆங்கிலத்தில் பேச மற்றொருவர் தமிழில் பேச, இடையில் மொழி பெயர்ப்பாளர் இரண்டு பேச்சுக்களையும் மொழி பெயர்க்கும் நிலை இருக்கிறது. இன்று வரை இருந்தவர் இருந்துவிட்டுப் போகட்டும். இனிமேலாவது தமிழ் சரியாகப் பேசத் தெரியாத யாரையும் அதிகாரியாகப் பதவியில் போடக் கூடாது என்ற கொள்கையினை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் என்று வரும்போது, விவகாரம், எங்கே ஆரம்பமானது என்பது அவர்களுக்கும் தெரியும், நமக்கும் தெரியும். சட்டசபை ஆரம்பமான வுடனேயே இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினை எழுந்தது. அது சம்பந்தமாக, ஒரு பொது வேலை நிறுத்தம் சென்னையில் உண்மையிலேயே, இலங்கைத் தமிழர்கள் கொடுமைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டதைக் கண்டிக்க, அனைத்துக் கட்சிகளும் சேர்ந்து இலங்கைத் தமிழர்களுடைய உற்றார் உறவினர்கள் அதிகமாக வாழும் இராமனாதபுரம் உள்ளிட்டு, தமிழ்நாடு பூராவும் வேலை நிறுத்தம் வந்திருந்தால் ஆட்சேபனை கிடையாது, அதுதான் சரியான அணுகுமுறையாக இருக்கும். அப்படியில்லாமல் தன் கட்சிக்குச் செல்வாக்கு அதிகமாக இருக்கக் கூடிய இடத்தில் பொது வேலை நிறுத்தம் செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு சென்னையில் மட்டும் செய்ததோடே விவகாரம் ஆரம்பமானது.

இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்திற்கு ஆரம்பம் எங்கே இருந்தது என்று பார்க்கும்போது இந்த அடிப்படையைப் பார்க்க வேண்டும். இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் 6 மாதத்திற்கு முன்பு வந்திருந்தால் யோசிக்கலாம், இரண்டு மாதம் பின்பு வந்திருந்தாலும் யோசிக்கலாம், அடிப்படை இருக்குமோ என்று. நாளைக்கு சரியாக எண்ணி ஆறு மாதம் ஆகப் போகிறது என்று, நாளை எண்ணிக்கொண்டு, இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதே, இதற்கு என்ன அடிப்படை இருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு.

[திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம்] [1978 ஜனவரி 4

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு அம்சத்தை மட்டும் முதலில் சபையினுடைய சிந்தனைக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். பொருளாதாரத்தைப் பற்றிய அணுகு முறையில் எங்களுக்கும் அவர்களுக்கும் பல்வேறு வேறுபாடுகள் உண்டு. அது பற்றி கடைசியாகச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதற்கு முன்பாக இந்த அரசைப் பற்றி ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய தலைமையிலுள்ள இந்த "அரசு ஊழலை ஒழிப்போம்" என்ற கோஷத்தைப் பிரதானமாக வைத்து அதிலே பெரும் கவனத்தைச் செலுத்தி வருகின்றார்கள். அது சரியாக எல்லாராலும் அமுல் நடத்தப்படுகிறதா என்பதைப் பின்னால் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். ஊழலற்ற அரசு அமைப்போம் என்ற வாக்குறுதியைக் கொடுத்துவிட்டு, பதவிக்கு வந்தவர்களிலே, பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் நீங்கலாக முதலமைச்சர் அவர்கள் உட்பட, எல்லாரும் பதவிக்குப் புதியவர்கள், எனவே, அவர்கள் தங்கள் அதிகாரங்களை எப்படிப் பயன் படுத்துவது, அதிகாரங்களை எப்படிப் பெறுவது என்பதைப் பற்றியெல்லாம் நன்கு அறிந்த மேதாவிலாசம் உள்ளவர்கள் என்று நாங்கள் சொல்லத் தயாராக இல்லை. சாதாரணமானவர்கள் தான். எனவே அதிகாரிகளிடத்தில் பல்வேறு விஷயங்களைத் தெரிந்து கொண்டு பணியாற்றவேண்டிய நிலையில் உள்ளவர்கள்தான்.

பதவி ஏற்றுக்கொண்ட ஆரம்ப காலத்தில் சில சில தடுமாற்றங்கள் ஏற்பட்டு இருக்கலாம். சில பிரச்சினைகளிலே காலதாமதங்கள் ஏற்பட்டு இருக்கலாம். ஆனாலும் ஒன்றைச் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். நியாயமாக ஒன்றை ஒப்புக் கொண்டுதான் ஆகவேண்டும். என்ன? நான் எந்தவிதமான அசூயையாலும் உந்தப்பட்டு பேசவில்லை.

திருப்பத்தூரில் என்னை எதிர்த்துப்பேசிடும் வகையில், சுமார் 55 நிமிட நேரம் பேசினார் முதலமைச்சர் அவர்கள். அப்படியும் நான் அசூயையால் பேசவில்லை. உண்மை நிலையையே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். "சோ" அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்ட "துக்ளக்" பத்திரிக்கையில் வந்த ஒரு பகுதியை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். கேள்வி—பதில் என்ற முறையில், ஆசிரியர் சோ அவர்கள் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கின்றார். "இந்த ஆட்சி பற்றி உங்கள் கருத்து என்ன" என்பது கேள்வி. பதில்: "இந்த

1978 ஜனவரி 4] [திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்]

மந்திரிகள் ஆடம்பரம் இல்லாத மந்திரிகள், ஊழல் இல்லாத மந்திரிகள்'' என்று சோ பதில் கொடுக்கின்றார். அந்த ஒரு அம்சத்தில் அவர்களை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும் என்ற கருத்தை இந்தக் கட்டத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதைப்போல இன்னும்கூட ஒரு கருத்தைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். சட்ட மன்றத்தில் பிரச்சினைகள் என்று வரும்போது, அகங்காரத்தோடு அவற்றை அணுகாமல் எதிர்க்கட்சிகள் கிளர்ச்சியை நடத்தும்போதும் சரி அல்லது கருத்துக்களைச் சொல்லும்போதும் சரி, முறையாக அடக்கத்தோடு நடந்துகொண்டார்களா என்று பரிசீலிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்தமட்டில், உண்மையில் இந்த அரசு போராட்டம் என்றால் எப்படி அது அமைய வேண்டும் என்று எடுத்துக்காட்டுவதற்காகத்தானே என்னவோ தெரியாது, போராட்டம் என்று ஒன்று வரும்போது, போராட்டம் நடந்தபிறகே பிரச்சினைகள் அணுகுவது என்பது நல்லதொரு பண்பாடு என்றே கருதுகிறேன். அது பல்லவன் போராட்டமாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது எஞ்சினியர்கள்—டிப்ளமாவா. பி.ஈ. பட்டமா—என்ற போராட்டமாக இருந்தாலும் சரி, இறுதியில் முறையாக அணுகியிருக்கின்றார்கள்.

உங்களுக்கெல்லாம் நினைவிருக்கலாம் 1975-ம் ஆண்டு இப்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவராக உள்ள மதிப்பிற்குரிய நமது நண்பர் அப்போது முதலமைச்சராக இருந்தபோது, பி.இ. படித்த ஏறத்தாழ 160 எஞ்சினியர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் அன்றைக்குக் கோரிக்கை வைத்தார்கள், கேட்டார்கள், சாத்தியம் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். கைது செய்வோம் என்று அச்சுறுத்தினார்கள். இறுதி வரையில், சொல்லப்போனால், இன்று வரையில் அவர்கள் வேலைக்கு மீண்டும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவே இல்லை.

இப்போது அதுபோன்றதொரு பிரச்சினைதான் வந்தது. மொட்டை அடித்துக்கொண்டு போராட்டம் நடத்தினார்கள். நாமும் அவர்களுக்காகத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தோம். பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களை அவர்கள் ஏதோதோ சொல்லியதன் காரணமாக பிரச்சினையைத் தீர்க்க அரசு முன் வரவில்லையோ என்று கூட நாங்கள் எண்ணினோம். ஆனால், இறுதியில் அவர்களுடைய கோரிக்கை

[திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம்] [1978 ஜனவரி 4

களை, எதிர்க் கட்சிமுன் கொண்டு வந்த அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை, நியாயத்தின் அடிப்படையில் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று அரசு அறிவித்தது மகிழ்ச்சிக்குறிய ஒன்று. கட்சி பாராமல் ஏற்றுக்கொள்ளும் பண்புடையவர்கள் என்பதற்கு மீண்டும் ஒரு உதாரணமாக இதைச் சொல்லுகிறேன்.

மற்றொரு நிகழ்ச்சியையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சட்ட மன்றத்தில் நடந்தது, உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். அந்த அணுகு முறையை அவர்கள் தொடர்ந்து பின்பற்ற வேண்டும் என்றே இதை மீண்டும் இங்கே சொல்லுகிறேன். ஐஸ் கிரீம் பேரிலே வரி விதிப்பதை எங்கள் மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்கள் எதிர்த்துப் பேசும்போது, மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள்கூட, கம்யூனிஸ்டு கட்சியினர் கூடவா இந்த வரியை எதிர்க்கின்றார்கள் என்று கேட்டார்கள். அப்போது நான் சொன்னேன். கோவணத்தைக் கட்டிக் கொண்டு அரிசனச் சிறுவனும் ஐந்து பைசா கொடுத்து ஐஸ்கிரீம் வாங்கிச் சாப்பிடுகிறானே என்றேன். பின்னர் நமது கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அந்தப் பண்பாட்டிற்கு அவர் களைப் பாராட்டுகிறேன்.

இப்படிப்பட்டதொரு பண்பாட்டினை, எதிர்க் கட்சியினர் சொல்லுக்கு, கருத்துக்கு மதிப்பளிக்கும் இத்தகையதொரு பண்பாட்டினை இந்த ஆட்சி ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றது என்பது தமிழகத்தின் எதிர்காலத்துக்கு நல்லது என்று கருதுகிறேன். நிச்சயமாக இந்த அரசு தமிழக மக்களின் நலன்களைக் கருத்தில் கொண்டு செயலாற்றும் என்று உறுதியாக நம்புகிறேன். இன்னும் சொல்லப்போனால், அனைத்துக் கட்சியினர் கமிட்டிகளை எடுத்துக் கொள்வோம். ஆரம்பத்தில் அரசியல் மாச்சரியங்கள் வரலாம். அரசியல் மாச்சரியங்கள் இருக்கக்கூடாது என்பது அல்ல. இருக்கலாம். ஆனாலும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் பேசும்போது, எல்லோரையும் அணைத்துச் செல்லும் போக்கில், தமது உரையினை நிகழ்த்தினார் என்பது மகிழ்ச்சிக் குரிய ஒன்றாகும்.

அதே நேரத்திலே, கூடவே, '' புதிதாக வீரம் அடைந்திருக்கக் கூடிய காளிமுத்து '' என்று சொல்லத் தேவையில்லை. நான் இப்படிச் சொல்லும்போது, குத்திக் காட்டுகிற மனப் போக்கு அமைவது சட்டசபை நிகழ்ச்சியாகாது—அது சபை முன்னவராக இருக்கலாம் ; வேறு சிலராக

1978 ஜனவரி 4] [திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்,

இருக்கலாம்—இயற்கையான பேச்சு சில பேரை ஆத்திர மூட்டும் நிகழ்ச்சியாக அமையும் என்பதை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு ஒரு இடம் ஏற்படவிருக்கிறது என்பது மகிழ்ச்சியாக இருக்கலாம். விட்ட குறை தொட்ட குறை வளருகிறது. அதை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

மற்றப் போராட்டங்களைப் பற்றிச் சொல்லும்போது—உங்களுக்கு தெரியும் என்று கருதுகிறேன்—வெள்ள நிவாரணம் சம்பந்தமாக அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகளைப் பாராட்டி இருக்கிறோம். இருந்தாலும் கூட இன்னும் பல இடங்களில் அந்த 200 ரூபாய் விநியோகம் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. சில அதிகாரிகள் தங்கள் மனப்போக்குப்படி நடந்து கொள்கிறார்கள். அதிலே குறை காண்பார்களேயானால், அனைத்துக் கட்சியினரும் சேர்ந்து ஒழுங்குபடுத்தவாவது முயற்சிக்க வேண்டும். அதிலேதான் ஜனநாயகம் இருக்கிறது. அதிகாரிகள் தன்னிச்சைப் போக்காக செல்கிற நடவடிக்கையைத் தடுத்தால் உதவிகரமாக இருக்கும்.

எனக்கு ஒரு தந்தி வந்திருக்கிறது. அகில இந்திய அண்ணா தி.மு.க., தி.மு.க., ஜனதாகட்சி உள்ளிட்ட பலர் சேர்ந்து ஒரு தந்தி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். காளாப்பூர் கிராமத்திலிருந்து. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை ஒட்டுமொத்தமாக எடுத்துக் கொண்டால் விளைச்சல் பரவாயில்லை. இருந்தாலும் குறிப்பிட்ட பகுதிகளில், குறிப்பிட்ட கிராமங்களின் துன்பத்தை அரசாங்க அதிகாரிகள் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. தண்ணீருக்குள் ஒரு வாரம் பயிர்கள் நின்று அழுகியிருக்கிறது. அங்கே வசூல் செய்யும் முறை இருக்கிறது. மற்ற இடங்களைப் போல் எண்ணி இந்த இடங்களிலும் பொதுவாகப் பரிகாரம் காணவேண்டும் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இராமநாதபுரத்தில் 22 கிராமங்கள் பாதிக்கப்பட்ட கிராமங்கள் இப்படிப்பட்ட இடங்களில் அதிகாரிகளின் நடவடிக்கையை "செக்–அப்" செய்யக்கூடிய முறை வேண்டும். நிச்சயம் அந்தக் காரியங்களைச் செய்யாவிட்டால் அதுவே பொதுவான போக்கு ஆகிவிடும் என்பதைச் சொல்லிக் காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உங்களுக்குத் தெரியும் நெசவாளர் பிரச்சினை. கொள்கையில் மாற்றம் வர வேண்டும். நெசவாளர் பிரச்சனைக்கு இந்த அரசு பல முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டாலும்கூட "ரிபேட்" இல்லை, கொடுக்கமாட்டார்கள் என்ற அச்சம்

[திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம்] [1978 ஜனவரி 4

இருக்கிறது. உள் விவகாரத்திற்குள் போக நான் விரும்ப வில்லை. பரமக்குடியில் நேற்று முந்தாநாள் பொது அர்த் தால் நடந்ததாக எனக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. அதை எடுத்துக் கொண்டாலும் கூட நிரந்தரமாக அதை எப்படித் தீர்ப்பது என்ற நீண்டகாலப் பார்வையுடன் சில ஏற்பாடு கள் செய்தால் கைத்தறி நெசவாளர்கள் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடும். தீபாவளி வந்தால் விற்றுப் போகும் ; பொங் கள் வந்தால் விற்றுப் போகும் என்ற நிலை இல்லாமல், நிரந்தரமாகப் பரிகாரம் காணவேண்டும்.

எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொன்னது—ஒரு மாற்றத்தை நிச்சயமாகப் பரிசீலிக்க வேண்டும். நெல்லுக்கு நியாய விலை என்பதை அரசாங்கக் கொள்கையாக ஏற்று முதலமைச்சர் நியாய விலை கொடுக்கிறோம் என்று ஒப்புக்கொண்ட பிறகு, இறுதிப் பிரச்சினை எதிலே அடங்கியிருக்கிறது? நியாய விலை என்பது அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் காசு மாத்திரமல்ல. அதிலே அரிசிப் பிரச்சினையும் அடங்கி இருப்பதாகத் தெரியும். மூட்டைக்கு ரூ. 100 என்பதை 102 கொடுத்தால் கிலோ விலை ரூ. 2 லிருந்து 2.20 ஆக மாறும். ஆகையால் அது சம்பந்தமான விவாதங்களுக்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கி றோம்.

அரிசி விலை உயராமல், உற்பத்தியாளர்களுக்கு நியாய விலை கிடைக்க, அதற்கான முறையில் ஏற்பாடு செய்தால் கவர்ச்சிகரமாக இருக்குமென்று கட்டிக்காட்ட விரும்பு கிறேன்.

அதோடு கூட அரசாங்கம் தங்களுக்கென்று ஒரு ஸ்டாக் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். தமிழ்நாடு அரசாங்கம் ஒரு மாநிலத்திற்குரிய கட்சி என்ற முறையில் அரசியல் தலை யீடு வரும். மற்ற இடங்களில் தலையிடக் கருதவில்லை. மற்றக் கட்சிகள் மீதோ மற்ற அரசாங்கத்தின் மேலோ நம் பிக்கை வைக்காமலே மேடையில் பேசட்டும். இந்தச் சபை யிலும் பேசட்டும். ஆட்சேபனையில்லை. ஆனால், தங்களுக் கென்று ஒரு ஸ்டாக் வைக்கவேண்டும். நெல் ஸ்டாக் வேண்டும். கொள்முதல் செய்து கையில் வைத்துக் கொள்ள ளாவிட்டால் மத்திய அரசிடம் கெஞ்ச வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படும். கெஞ்சினாலும் அரிசி வருமா ? முன்னர் இருந்த அரசை, அரிசிப் போராட்டம் ஆட்சியைக் கவிழ்த்திருக்கிறது. ஆகவே, அதிலே உன்னிப்பாக இருக்க வேண்டும். நமக் கென்று ஒரு ஸ்டாக் வேண்டும். அந்த நெல் ஸ்டாக்

1978 ஜனவரி 4] [திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்.]

ஒழுங்காக, முறையாக கெட்டுப் போகாமல் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12—30]

அதுமாத்திரமல்ல, பல்வேறு விட்டுப் போன பிரச்சினைகள் இருந்தால் அதைத் தனியாக வேண்டுமானால் சொல்கிறேன், விட்டுப்போன பிரச்சினைகளை தீர்க்க ஒரு கூட்டு முயற்சி தேவை. அப்படி ஒரு கூட்டு முயற்சி இருந்தால்தான் நிச்சயமாக பல்வேறு காரியங்களை அமலாக்கமுடியும். ஒரு புதிய நிலை உருவாகியிருக்கிறது, வரவேற்கத்தக்கது. புயல், வெள்ளம், ஏற்பட்ட காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை கமிட்டிகளில் சேர்த்துக் கொள்ளாத ஒரு நிலை இருந்தது மாறி சேர்த்துக் கொள்ளும் ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பொதுவான பிரச்சினைகளைச் சேர்த்து முடிவு செய்ய வேண்டும்.

வெள்ள நிவாரணம் சம்பந்தமாக ரூ. 128 கோடி என்று போட்டிருக்கிறோமே தவிர, ஆந்திரா சட்டசபையில் ஒரு தீர்மானம் போட்டிருப்பதைப் போல் இந்தச் சபையிலும் ஒரு தனித் தீர்மானத்தைப் போட வேண்டும். தனித் தீர்மானம் போட்டு மத்திய அரசை ரூ. 200 கோடி அவர்கள் அங்கே கேட்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல் ஒரு தனித் தீர்மானத்தை இங்கே போட்டால்தான் நடக்கக்கூடிய வேலைகளைச் செம்மையாக நடத்த உதவியாக இருக்கும்.

ஆகவே, ஒரு தனித் தீர்மானத்தை ஆளும் கட்சியினரும் அமைச்சரவையும் சேர்ந்து ஆலோசித்து அரசாங்கத் தரப்பிலேயிருந்து இங்கு கொண்டுவந்து எல்லோரும் கூடிக் கலந்து ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினால்தான் நமது தற்போதைய பொருளாதாரப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும், அதில் ஊசலாட வேண்டாம், அழுத்தமாக இருக்க வேண்டும்.

நேரமாகிவிட்ட காரணத்தால், தலைவர் அவர்கள் மேலும் மணி அடிக்கக்கூடாது, சபையின் ஒழுங்கை நானே முறைப்படுத்த வேண்டும் என்ற காரணத்தால் அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : பெருமதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இன்று ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள்

[திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்] [1978 ஜனவரி 4

கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏதோ நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் என்றவுடனே பெரிய சமாச்சாரங்கள் எல்லாம் வரப்போகின்றன என்று நினைத்தேன். முந்தாநாள் அன்று இந்தத் தகவலை டெல்லியில் எங்களுக்குத் தருகிறபோது உடனடியாக அன்றே புறப்பட்டு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை நம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வருகிறார்கள். என்னென்ன விஷயங்களையெல்லாம் இங்கே சொல்வார்களோ என்ற ஆர்வத்தோடு இங்கு வந்து பார்த்தால் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானமே இந்தச் சபையில் ஒரு [*] என்பதை இப்போது உணர்த்திக் கொண்டிருப்பதைப் போல்—நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் என்றால் எக்ஸ்ட்ராடினரி ந்யூஸ் என்று சொல்வார்களே, அதை எதிர் பார்த்தால் வழக்கமாகப் பேசும்போது பேசுவதுபோல் வழ வழா கொழ கொழா என்று பேசிக் கொண்டிருக்கிற வகையில் புதிதாக எதுவுமே இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : [*] என்ற பதத்தைத் திரும்பிப் பெற்றுக் கொண்டால் நல்லது. [*] என்று சொல்லக் கூடாது.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : சபாநாயகர் அவர்களின் வேண்டுகோள்படி நான் அதைத் திருப்பிப் பெற்றுக் கொள்கிறேன். இந்த அரசு வந்து ஆறு மாத காலமாகியிருக்கிறது. எங்களது தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் அப்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த நேரத்தில் ஆறு மாத காலம் அவர்களை விமர்சிக்கக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகுதான் அவர்கள் ஆட்சிபற்றி விமர்சனம் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட நல்லதொரு பாரம்பரியத்தில் வந்த காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தது எந்த வகையிலும் நியாயம் இல்லை என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்காரர்கள் எங்கள் தலைவர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் மதுரைக்கு வந்த நேரத்தில் நடந்து கொண்ட முறையை இந்த நேரத்தில் நான் கொஞ்சம் விளக்கமாகவே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[*]பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

978 ஜனவரி 4] [திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்காரர்கள் அங்கே இந்திரா காந்தி அவர்களை கொலைக் செய்யவேண்டுமென்கிற முயற்சியில் ஈடுபட்டார்கள் என்பதற்கு என்னிடம் ஆதாரங்கள் பல இருக்கின்றன. பல இடங்களில் கொலை முயற்சியில் ஈடுபடக் கூடியவர்களையெல்லாம், வன்முறைகளில் ஈடுபடுகின்றவர்களை யெல்லாம் லாரி லாரியாக ஏற்றி அழைத்து வந்தார்கள். அதில் வேடிக்கை என்னவென்றால்.....

திரு. க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது பேசுகிற எந்தக் கருத்திலும் எனக்கு குறுக்கிட வேண்டும் என்ற எண்ணமில்லை. ஆனால், நீதிமன்றத்தில் இருக்கிற வழக்குகளைக் குறித்து, குறிப்பிட்டு அது தொடர்பாக அவர்களிடம் ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன என்றும் ஒருவரைக் கொலை செய்ய முயன்றார் கள் என்றும் சொல்லப்படுகிற கருத்து சட்டமன்ற நடவடிக் கைக் குறிப்புகளில் இடம் பெறுவது என்பது சபையின் முறைக்கு ஏற்றதாக இருக்காது. அதைத் தலைவர் அவர்கள் தீர்மானிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் அவர்கள் மதுரைச் சம்பவத்தைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக் கிறார்கள். கமிஷன் போட்டு விசாரணை நடப்பது சென்னை யில் நடந்த சம்பவத்தைப்பற்றி. ஆகவே அது சப் ஜூடிஸ் ஆகாது.

திரு. க. அன்பழகன் : மதுரையிலும் வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த வழக்குகளுக்கு உட்பட்ட பிரச்சினைகளாகவும் இது இருக்கக்கூடும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அங்கே வழக்கு போடப் பட்டிருந்தால் அதற்குள்ளே நுழைந்து பேசாமல் இருப்பது உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நல்லது.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : அப்பிரச்னையை அதோடு விட்டுவிட விரும்புகிறேன். இருந்தாலும், அங்கே போலீஸ் அதிகாரிகள் நடந்து கொண்ட முறை மிகமோசமானதொரு நிலையைத் தோற்றுவித்தது. கறுப்புக்கொடி காண்பிக்க அங்கு வந்திருந்த அத்தனை பேர்களும் நடுத்தெருவில், மதுரை நகரிலுள்ள ஒரு முக்கிய தெருவில் மிகப் பெரிய தொரு கூட்டத்தைக் கூட்டி மிகப் பெரிய வன்முறையில்

[திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்] [1978 ஜனவரி 4

ஈடுபட்டபோது போலீஸ் அதிகாரிகள் ஒரளவிற்கு மிக்க திறமையில்லாமல் நடந்து கொண்டார்கள் என்று நான் இந்த நேரத்தில் என் கண்டனத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே போல் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சி ஆட்சி காலத்தில் அவர்கள் நடந்து கொண்ட விதத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அதாவது ஜையப் பிரகாஷ் நாராயண் அவர்கள் சென்னைக்கு வருகை தந்தபோது, காங்கிரஸ்காரர்களும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காரர்களும் கறுப்புக்கொடி காண்பித்தார்கள். அப்போது அதை எதிர்த்து, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கொடி என்று சொல்லிக்கொண்டு கையில் பெரிய தடிகளை வைத்துக் கொண்டு கம்யூனிஸ்டுகாரர்களையும், காங்கிரஸ்காரர்களையும் தாக்கியதை நான் நேரிலேயே பார்த்திருக்கிறேன்.

இதுபோன்ற வன்முறைச் செயல்களில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எப்போதும் ஈடுபடக் கூடியவர்கள் என்பதைப் பல சம்பவங்களிலிருந்து நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம். இங்கே சட்டமன்றத்தில் மட்டும் நாம் என்ன காண்கின்றோம்? நம்மைப் பார்த்து வெளியிலுள்ளவர்கள் அசிங்கமாக நினைக்கிறார்கள். இங்கு சட்டமன்றத்தில் பிரதிநிதிகள் நடந்து கொள்ளுகின்ற முறையைப் பார்த்தால் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. இனிமேலாவது அவர்கள் திருந்திக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அந்த அளவுக்கு வன்முறையில் ஈடுபடுகின்ற அளவில் அவர்கள் இருப்பதை நாம் பார்க்கின்றோம். நான் இந்தச் சட்டமன்றத்திற்குப் புதியவன். இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கின்ற கலைஞர் போன்றவர்கள் இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இந்தச் சட்டமன்றத்தில் உறுப்பினர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள்.....

திரு. ஏ. ரகுமான்கான்: பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர்..... திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த சட்டமன்றப் பிரதிநிதிகள் வன்முறையில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்றும், இந்தச் சட்டமன்றத்தைப் பார்த்து மற்றவர்கள் அசிங்கமாக நினைக்கிறார்கள் என்று சொல்வது, இந்த அவைக்கு அவமான கரமாக இருக்கிறது. இப்படிச் சொல்வது சரிதானா?..... Is it Parliamentary?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவர் சட்டமன்றத்தைக் குறைத்து பேசவில்லை என்று நினைக்கிறேன். பொதுவாக சபையின் மரபு கெட்டுப் போவதைப் பார்த்து மனதுக்கு

1978 ஜனவரி 4] [பேரவைத் தலைவர்]

வருத்தமாக இருக்கிறது என்றுதான் சொல்லுகிறார். எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் என்று சொல்வதை வேண்டுமென்றால் ஆட்சேபிக்கலாம். ஆனால் அவர் சொல்ல விரும்புவது, நம்முடைய சபையில் மரபு கெட்டுப்போகிறது. அதைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று வேண்டுகோள்தான் விடுக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. சி. ஆறுமுகம் : வேண்டுகோள் எங்களுக்கு மட்டும் தானா ?.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் பொதுவாகத் தான் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். சபையின் மரபு கெட்டுப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். அதற்கு உதாரணமாக எடுத்துக் காட்டுகிறேன் என்றுதான் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, உங்கள் தீர்ப்பைப்பற்றி நான் ஒன்றும் கருத்துச் சொல்ல வரவில்லை. உங்கள் தீர்ப்பும் அவைக் குறிப்பேட்டில் இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய பேச்சும் அவைக் குறிப்பேட்டில் இருக்கிறது. அந்தப் பேச்சை தாங்கள் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து விட்டு, அது சரியாக இருக்கும் என்றால் அதை அனுமதியுங்கள். அவரது பேச்சு வேறுவிதமாக இருக்குமானால் அவற்றை விலக்குவதற்குத் தாங்கள் முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் நடந்த கொடுமைகளை எல்லாம் ஒவ்வொன்றாக எடுத்துச் சொல்லி விளக்குவது என்றால் இரண்டு மணி நேரம் வேண்டும். எங்கள் கட்சிக்கே இரண்டு மணி நேரம்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பொய் வழக்குப் போடுவதில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியைத் தவிர வேறு எதுவும் எந்த நாட்டிலும் கிடையாது. பரமக்குடியில் வக்கீல் ராக்கன், டாக்டர் பலராமன். இப்போது அண்ணா தி.மு.க.வில் இருக்கும் வக்கீல் தினதயாளன் இவர்கள் பேரில் போடப்பட்டதெல்லாம் பொய் வழக்குகள். என்ன காரணங்கள் சொன்னது என்றால், சால்னா சட்டியை தூக்கிவிட்டான், சோத்துச் சட்டியை தூக்கிவிட்டான், கொழம்புச் சட்டியை

[திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்] [1978 ஜனவரி 4

தூக்கிவிட்டான் என்றெல்லாம் வழக்குகள் போட்டது கலைஞருடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் தான்.

இவற்றையெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்து, கொஞ்ச காலத்திற்கு இவர்கள் ஒதுங்கியிருந்தால் மரியாதையாக இருக்கும். இவர்கள் பண்ணின அக்கிரமங்களை எல்லாம் மக்கள் மறப்பதற்கு முன்னால் நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து அவர்கள் அவர்களையே தாழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

(திரு. சி. ஆறுமுகம் அவர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டே ஏதோ பேசிக் கொண்டிருந்தார்.....)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமென்றால் தயவுசெய்து எழுந்து நின்று பேசுங்கள்....

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் அதிகாரிகள் பட்டபாடு இருக்கிறதே கொஞ்சநஞ்சமல்ல. பல அதிகாரிகள் என்னிடமே சொல்லியிருக்கிறார்கள். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் நடித்த படம் ஒன்று கும்பகோணத்தில் திரையிடப்பட்டது. அதைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தடுத்திருக்கிறார்கள். தடுத்தவுடன் அங்குள்ள எஸ். பி. அந்தத் தியேட்டருக்கு பாதுகாப்பு கொடுத்திருக்கிறார். பின்னால் இரண்டொரு நாள் கழித்து அந்த ஊருக்கு முன்னாள் முதலமைச்சர் போகிறார். அப்போது மரியாதைக்காக இதே எஸ்.பி. போய் பார்த்தபோது, ''சினிமா கொட்டகைக்குப் போய் பாதுகாப்பு கொடுக்க போங்கள், எனக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டாம்....'' என்று அவமானமாகப் பேசியிருக்கிறார். அது மட்டுமல்ல, மறுநாள் அந்த ஊரைவிட்டு இன்னொரு ஊருக்கு அதாவது செங்கற்பட்டுக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். அங்கேயும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்கள் படுத்திய பாட்டின் காரணமாக அங்கிருந்தும் மாற்றப்பட்டு இங்கே செல்வாக்கு இல்லாத ஒரு உத்தியோகத்திற்கு மாற்றப்பட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில்தான் நடைபெற்றன.

1978, ஜனவரி 4] [திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்]

அண்ணு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியால் அதிகாரிகளுக்குத் தொல்லை இல்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் இந்த அண்ணு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி அதிகாரிகளுக்கு அதிகமான சலுகைகள் கொடுத்து விடக் கூடாது என்றும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏன் அப்படிக் கூறுகின்றேன் என்றால், அதிகாரிகள் ஏழை எளிய மக்களுடைய உணர்வு எப்படி என்பதை அறிய மாட்டார்கள். காரணம், அதிகப்படியான பெரிய அதிகாரிகள் நல்ல பெரிய செல்வந்தர் குடும்பங்களிலே இருந்து வந்தவர்கள். அவர்களுக்கு இந்த ஏழை எளிய மக்களுடைய உணர்வுகள் தெரிவதற்கு நியாயமில்லை. ஆகவே, நம்மைப்போன்ற அரசியல்வாதிகளுக்குத்தான் அவர்களுடைய உணர்வை, உள்ளத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஆகவே அரசியல்வாதிகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12.40]

இந்த வெள்ள நிவாரண வேலைகள் எல்லாம் நல்லமுறையிலே நடந்து கொண்டு வருகின்றன. 200 ரூபாய் கொடுப்பது என்பது, எந்தவிதமான லஞ்சம் லாவண்யம் இல்லாமல் வீடு இழந்தவர்கள் அதிகாரிகளிடம் வாங்குவதை நானே நேரில் பார்த்தேன். ஆகவே, அதற்காக நான் இந்த அரசுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால், அதே நேரத்தில் இந்த வெள்ள நிவாரண வேலைகளை எல்லாம் என்ஜினியர்களிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட கண்மாய், கால்வாய், ரோடு போன்ற வேலைகளை யெல்லாம் என்ஜினியர்களிடம் விடுவதற்குப் பதிலாக, கலெக்டர் அவர்களை அழைத்து அவர்களிடம் இந்தப் பொறுப்பைக் கொடுத்தால், அந்தந்தப் பகுதிகளிலே உள்ள வேலைகள் நடைபெற வசதியாக இருக்கும், அதுவே நல்லது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்போது எங்களுடைய பகுதியிலே உள்ள ரோடுகள் வண்டி மாடுகூட போக முடியாத நிலைமையில் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அதற்கெல்லாம் அதிகப்படியான பணம் ஒதுக்கவேண்டும். வெள்ளம் வந்துஅடித்துக்கொண்டு போனால் தான், செப்பனிடப்படும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி வெள்ளம் வராமல், 2, 3, மாதங்கள் தொடர்ச்சியாக மழை பெய்து, ரோடுகள் அரித்துப்போயிருந்தால் கிடையாது என்கிறார்கள். எனவே, இதற்காகவும் பணம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்] [1978 ஜனவரி 4

இன்றைக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில், இந்த ஆண்டு நல்ல மழை பெய்திருக்கிறது என்று சொன்னலும் கூட, வெள்ளம் காரணமாகவும், பூச்சி அதிகரிப்பு காரண மாகவும் முதல் போகம் வெள்ளாண்மை இல்லாமல் இருக் கிறது. இப்போது மழை பெய்து, கண்மாய்கள் நிறைந்திருக் கின்ற காரணத்தினல், வரக்கூடிய கோடை மகசூல் நன்முக இருக்கும் என்ற ஒரு நம்பிக்கை இருக்கிறது. எனவே, இப்போது வரி வசூல், கடன் வசூல் ஆகியவற்றைத் தீவிரப் படுத்தாமல் ஒரு ஆறு மாத காலத்திற்கு தள்ளிவைத்து, ஜூன் மாதத்திற்குப் பிறகு வசூல் செய்ய உத்திரவிட வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொண்டு, இப்போது கொண்டு வந்திருக் கும் இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் தேவையற்ற ஒன்று என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. பாக்கூர் சு. சுப்பிரமணியம்: மதிப்பிற்குரிய பேர வைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர் மான விவாதத்திலே கலந்துகொள்ள வாய்ப்பு அளித்தமைக் காக நான் முதற்கண் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தேர்தல் முடிந்தவுடனே, கிராமப்புறத்து மக்களைப் பார்த்து மந்தப் புத்திக்காரர்கள் என்றும், கோழைகள் என் றும் கூறியவர்கள், இன்று அவர்களுக்குத் தேவையான எத் தனையோ நல்ல பல திட்டங்கள் உருவாக்கி, செயல்பட இருக்கின்ற இந்த அரசுக்கு களங்கம் கற்பிக்கின்ற வகையிலே இன்றைக்கு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்ததோடு மட்டும் அல்லாமல் தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டுமென்ற அந்த நோக்கத்தில் இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்படுகிறது என்று, முன்னாள் முதல் வரும், இன்னாள் எதிர்க்கட்சித் தலைவருமானவர் தெரிவித் திருக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்து எந்த அளவிற்கு நியாயம் என்று தெரியவில்லை.

இப்படி நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வரு வதன் மூலம், இந்த நாட்டு மக்கள் திசை திருப்பப்படுவ தற்காக ஏதோ பெரிய தவறுகள் எல்லாம் செய்து விட்டது போலவும், அதைச் சுட்டிக்காட்டுவது போலவும் ஒரு போலித் தோற்றத்தை உருவாக்க முற்பட்டிருக்கிறார்கள். தவறுகள் புரிந்து, தவறுகளிலேயே வளர்ந்தவர்கள், இந்த அரசு நல் லது செய்ய முற்படும்போது மக்களை இப்படி திசை திருப்பு வதிலே என்ன நியாயம் இருக்கின்றது என்பது தெரியவில்லை

1978 ஜனவரி 4] [திரு. பாக்கூர் சு. சுப்பிரமணியம்]

எதிர்க் கட்சி இல்லாவிட்டால் நல்ல ஜனநாயகம் இல்லை என்று ஐவார் ஜென்னிங்ஸ் தெரிவித்துள்ளதாக இங்கே தெரிவித்தார்கள். இந்தக் கருத்து நல்ல தூய்மையான களங்கம் இல்லாத தவறுகள் செய்யாத எதிர்க் கட்சிக்கே பொருந்தும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1972 ஆம் ஆண்டு அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தோன்றிய நேரத்திலே இருந்து அது ஒரு நல்ல எதிர்க் கட்சியாக செயல்பட வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருந்திருக்குமானால் அந்த இயக்கத்தை வளரவிடாமல் இருப்பதற்காக, அந்த இயக்கத்திற்குத் தலைமை தாங்கி அதனை நடத்திச் சென்ற இன்றைய முதல்வரும் எங்கள் இதய தெய்வமான புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு எத்தனை இடங்களில் அந்த நேரத்தில் துன்பங்கள் இழைக்கப்பட்டன அன்றைய அரசாங்கத்தால் என்பதை இந்த நேரத்தில் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

அன்றைக்கு இருந்த ஆட்சியாளர்கள் எவ்வளவு கொடுங் கோலர்களாக இருந்தார்கள் என்பது தெரியும். இந்த ஆட்சி அமைந்த ஆறுமாதத்திற்குள் விமர்சனம் செய்கிறவர்கள் ஏழாண்டுக் காலம் ஆட்சி நடத்தியபேது ஜனநாயகப் பண்பு இல்லாமல் செங்கை மாவட்டத்தில் நடத்திய நிகழ்ச்சியைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் சபையில் அமர்ந்திருக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் மதிப்பிற்குரிய அருமைச் சகோதரர் எஸ். எம். துரைராஜ் அவர்களை அன்று எந்தக் கொடூரமான எண்ணத்தால் தாக்கினார்கள் என்று புரியவில்லை. அதே போல் வரலாற்றில் இல்லாத வகையில் சட்டமன்ற உறுப்பினர் விடுதியில் நடுவழியில் கத்தியால் குத்தப்பட்டார் அருமைச் சகோதரர் வெங்கா. அது எந்த ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையில் செய்யப்பட்டதோ தெரியவில்லை. மாவீரன் ஜேப்பியார் பல இன்னல்களுக்கு ஆளாக்கப்பட்டார். அந்த நேரத்தில் நாடு கடத்தப்பட்ட கைதி போல் அவரைப் பல மாவட்டங்களுக்கும் தாலூகாக்களுக்கும் அனுப்பி வேடிக்கை பார்த்ததோடு மட்டுமல்லாமல் 'மிசா' சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி வெஞ்சிறையில் தள்ளிக் கொடுமைப்படுத்தியது; அது எந்த ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையில் என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

[திரு. பாக்கூர் சு. சுப்பிரமணியம்] [1978 ஜனவரி 4

இங்கே சட்டமன்றத்தில் நியாய விலைக் கடைகளைப்பற்றி குறிப்பிடும்போது 16,000 நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்கிறேன் என்று சொன்னீர்களே, ஏன் திறக்க வில்லே. 442 கடைகளைத்தானே திறந்திருக்கிறீர்கள் என்று சுட்டிக் காட்டினார்கள். இவ்வாறு சுட்டிக் காட்டியபோது பழைய நிகழ்ச்சிகள் எனக்கு நினைவுக்கு வந்தன.

கூவம் மணக்கும் என்றார்கள். கூவத்தின் நாற்றத்தையும் வீராணம் ஊழல்கள் வெளிப்பட்டதையும் இன்றைக்குப் பார்க்க முடிகிறது. நல்ல திட்டங்களை உருவாக்குவதாகச் சொல்லி கூவத்தை நாற்றமடிக்கச் செய்திருக்கிறார்கள்; வீராணம் ஊழலை வெளிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். திண்டுக்கல்லில் வத்தலகுண்டு ஆறுமுகம் எந்தவிதமாகக் கொல்லப்பட்டான்? கண்ணைப் பிடுங்கி பூலாவாரி சுகுமாரன் எந்த முறையில் தாக்கப்பட்டான் என்பதெல்லாம் அவர்களுடைய ஜனநாயகத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக அவர்கள் அமைத்திருக்கிறார்கள்.

இன்றையதினம் இலட்சம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க பல்வேறுவகையில் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. தச்சர், கருமார், பொற்கொல்லர் ஆகியவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற திட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டங்கள் நன்முக, செம்மையாக, முழுமையாகச் செயல்பட்டு வருகின்றன. இன்றைக்குப் பொறுப்பேற்றிருக்கிற அண்ணாத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் தாணைத் தலைவர், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நிச்சயமாக இந்த மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிகளைக் காப்பாற்றுவார்கள் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அவர்களுடைய ஏழாண்டுக்கால ஆட்சியின் விளைவாகத்தான் அந்த ஆட்சியில் ஏற்பட்ட தவறுகளின் விளைவாக ஏற்பட்ட செயல்களை மறைக்கும் வகையில் இன்றைக்கு அவர் விடுத்துக் கொண்டிருக்கும் போராட்டங்களின் தொகுப்பு அமைந்திருக்கிறது. அன்றைக்கு ஆட்சியைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து ஊழலற்ற ஆட்சியாக அமைத்திருப்பாரானால் இன்றைக்கு இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது. அதன் காரணமாக ஏற்பட்ட தவறுகளை நாம் திருத்தவேண்டுமென்று முற்பட்டாலும்கூட ஏறத்தாழ பத்தாண்டுக் காலம் ஆகும்.

1978 ஜனவரி 4] [திரு. பாக்கூர் சு. சுப்பிரமணியம்]

இந்த ஆட்சி அமைந்து ஆறு மாத காலத்தில் மாற்றூர் போற்றும் வண்ணம், ஏழை எளிய மக்கள் போற்றுகிற அளவில் இந்த ஆட்சி அமைந்திருக்கிறது.

சர்க்கார் பணத்தை வீணுக்குகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். சர்க்கார் பணத்தை வீணுக்குகிறார்கள் என்று இன்றைக்குப் பரிதாபப்படக்கூடியவர்கள் எல்லாம் அன்றைக்கு எப்படிச் செலவு செய்தார்கள் என்பதற்கு ஒன்றரைக் கோடி ரூபாய் அரிசி பேர ஊழலே சான்றாகும் என்று எண்ணுகிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டச் சுற்றுப் பயணத்தின்போது திருவாரூர் டி.பி. யில் உட்கார்ந்துக்கொண்டு முரசொலிக்குத் தொலைபேசி மூலமாகப் பேசியவர்கள் அன்றைக்குப் பாக்கி வைத்துவிட்டு வந்திருக்கும் பணம் ஏறத்தாழ 11 லட்சம் ரூபாய். 11 லட்சம் ரூபாயை வீணுக்கியிருக்கிறார்கள். தங்களுடைய சொந்தப் பத்திரிகைகளுக்குத் தகவல் கொடுப்பதற்காக, சர்க்கார் பணத்தை வீணுக்கியிருக்கிறார்கள்.

இன்று பல்வேறு பிரச்சினைகளை இங்கே சுமுகமாகத் தீர்க்க முற்படுகிறோம். பல்வேறு தலைவர்களும் இந்த அரசைப் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வெள்ளைச் சேதப் பகுதிகளைப் பார்வையிட்ட பாரதப் பிரதமர் அவர்களும் பல்வேறு அரசியல் துறையைச் சேர்ந்தவர்களும் பல்வேறு மாற்றுக் கட்சித் தலைவர்களும் மிகவும் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். துரிதகால நடவடிக்கையாக இந்த அரசு மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் சாலச் சிறந்ததாகும் என்று பாராட்டியிருக்கிறார்கள். ஏழை எளிய மக்கள் எல்லாம் எங்கள் தானைத் தலைவரை, புரட்சித் தலைவரை தமிழக முதல்வரைத் தெய்வமாகப் போற்றுகிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாக, எப்படியாவது மக்களைத் திசை திருப்பிவிட வேண்டுமென்று எந்தப் போராட்டத்தின் மூலமாகவாவது மக்களின் கவனத்தை ஈர்க்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை மையமாக வைத்து நல்லதைச் செய்யும் ஆட்சிக்குக் களங்கம் கற்பித்தால் மக்கள் மன்றம் சும்மா விடாது.

(பிற்பகல் 12—50)

இன்றைய ஆட்சி மேற்கொண்டுள்ள நல்ல பல திட்டங்களை உடனடியாக 6 மாத காலத்திற்குள்ளாகவே செய்து முடித்துவிட வேண்டுமென்று அவர்கள் எண்ணுகிறார்களே அது

[திரு. பாக்கூர் சு. சுப்பிரமணியம்] [1978 ஜனவரி 4

எப்படி நியாயம் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஏறத்தாழ 7 ஆண்டுக்காலம் ஆட்சியைக் கையிலே வைத்துக் கொண்டு என்னவெல்லாமோ அலங்கோலமான நிலையிலே இந்த நாட்டை இட்டுச் சென்று இன்றும் அந்த நிலையே தொடர வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில்தான் இப்படியெல்லாம் திசை திருப்புகிறார்களோ என்று எண்ணுகிறேன். தூய்மையான ஆட்சி அமைந்துவிட்டது. மக்கள் எல்லாம் தெளிவான அரசியல் உணர்வுக்கு வந்துவிடுவார்களானால் நாம் எல்லாம் தலைகாட்ட முடியாது என்ற உணர்வுக்கு அவர்கள் வந்திருக் கிறார்கள் என்று தான் அவர்களுடைய பேச்சிலிருந்து தெரி கிறது.

நாலரைக் கோடி தமிழ் மக்களின் தளநாயகன், புரட்சித் தலைவர் என்று கிராம மக்கள் நம்பிக்கை நட்சத்திரமாக எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களால் பாராட்டப் படுகின்ற அரசை என்றும் யாராலும் அசைக்க முடியாது. இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மூலம் அசைத்து விடலாம் என்று மனப்பால் குடிக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அவர்களுக்கு ஒன்றை நான் சொல்லிக் கொள்வேன். இந்த அரசை ஏழை எளிய மக்கள் தங்கள் இதயத்திலே தெய்வமாக வைத்திருக்கிறார்கள். போற்றுவோர் போற் றுங்கள், தூற்றுவார் தூற்றுங்கள் ஆனால் இந்த அரசு என்றும் நல்லதைச் செய்யும், நியாயத்தைச் செய்யும். தமிழகத்தின் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த ஏழை எளிய மக்களின் நல்வாழ்விற்காகப் பாடுபடு வார். அவர்களுக்காக இந்த அரசு என்றைக்கும் பாடுபடும் என்று கூறி இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து அமைகிறேன், வணக்கம்.

திரு. ர. ஜெபமணி: சபாநாயகர் அவர்களே, எதிர்க் கட்சியினர் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திலே ஆளுங் கட்சியினரும், எதிர்க்கட்சியினரும் இங்கே பேசினார்கள். நம்பிக்கையில்லா தீர்மானம் இங்கே வந்தபோது எதிர்க்கட்சியில் உள்ள எங்களை எல்லாம் கேட்டு வந்ததாக எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. எதிர்க்கட்சிக்கு அதற் கான ஆதரவு இருந்ததால் இப்படிக் கொண்டு வந்திருக் கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

1978 ஜனவரி 4] *[திரு. ர. ஜெபமணி]*

இந்தத் தீர்மானம் இங்கே வந்த காரணத்தினாலே சர்க்கார் கவிழ்ந்துவிடும் என்றோ சர்க்காருக்கு இதனால் பலத்த அடி விழுந்துவிடும் என்றோ யாரும் கருதிவிட முடியாது. அதை எதிர்க்கட்சித் தலைவரே சொல்லியிருக்கிறார். இந்த அரசாங்கம் 6 மாத காலத்தில் செய்த காரியங்களைப்பற்றியெல்லாம் விமர்சிப்பதற்கு இதை ஒரு நல்ல வாய்ப்பாகக் கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்க்கிறவர்களும் ஆதரிக்கிறவர்களும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

ஜனதாக் கட்சி இதிலே கலந்து கொள்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தால், நாங்கள் தேசிய வாதிகள் என்ற முறையிலே, சில கருத்துக்களை சொல்லவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நாட்டில் நல்ல, நல்ல காரியங்கள் நடக்க வேண்டும். இந்த நாடு உலகத்தில் உள்ள வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளைவிட நல்ல முறையில் வளர்ச்சியடைய வேண்டும், இந்த நாட்டிலே உள்ள அறியாமை, இல்லாமை, கல்லாமை ஆகிய தீயவை எல்லாம் இந்த நாட்டிலிருந்து அகற்றப்பட்டு, எல்லோரும் எல்லா வளமும் பெற்று வாழ வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் நாங்கள் எல்லாம் இந்த நாட்டின் விடுதலைக்காகப் போராடினோம். எங்களுடைய எண்ணம் சுதந்திரம் வாங்கிக் கொடுத்ததற்குப் பிறகு நாங்களே எப்போதும் ஆண்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதல்ல. மக்களுடைய தேவைகள் எல்லாம் இந்த நாட்டிலே பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும். அவர்கள் எல்லாம் இந்த நாட்டின் மன்னர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று தெருத் தெருவாகப் பேசி, இந்த நாட்டிலே எது நடக்க வேண்டும் என்று நினைத்தோமோ அது நடக்கும் என்று எதிர்பார்த்தோம். மக்கள் ஏமாந்துவிடாமல் நல்ல முறையிலே அறிந்து தெளிந்து ஓட்டளிப்பார்கள். இந்த நாட்டிலே நல்ல ஜனநாயகம் நடக்கும் என்று நம்பினோம். ஆனால் மக்கள் மத்தியில் நெருங்கக் கூடியவர்கள் மக்களிடத்திலே அறிவை ஊட்டுவதற்குப் பதிலாக அவர்களுடைய அறியாமையை முதலாகக் கொண்டு இந்த நாட்டிலே ஆட்சியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு 'இந்த 6 மாத காலத்திலே' என்று எதிர்க்கட்சியினர் பேசுவதும் அவர்கள் 7 ஆண்டுக் காலத்திலே ஏற்பட்டது பற்றிப் பேசுவதும் ஆக நிலைமை இருக்கிறது. 6 மாத காலமாகிவிட்டது. இந்த நாட்டிலே என்ன நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆண்டு கொண்டிருப்பவர்களுக்கு எதிர்க்கட்சியினர் மீது தீராத கோபம். ஆனால் எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்களுக்கு ஆள

[திரு. ர. ஜெபமணி] [1978 ஜனவரி 4

வந்து விட்டவர்களின் மீது தீராத கோபம். இது எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. ஆகையினாலே நாட்டு மக்களின் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க வேண்டும், அதைச் சமாளிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை விட்டு விட்டு யாரோ ஒருவரைப் பூதம்போல நினைத்துக் கொண்டு, அதை எப்படியாவது வீழ்த்தி விட வேண்டுமென்ற எண்ணம் இரு பக்கத்திலும் இருக்கிறது. அது இந்தத் தேசத்திற்கு நல்லது அல்ல.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாகி விட்டது, ஏழை மக்கள் ஓட்டளித்து விட்டார்கள். அதன் பிறகு ஆட்சிக்கு வந்தவர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்? இந்த நாட்டு மக்கள் எல்லோருடைய நன்மைக்காகவும் பாடுபட வேண்டுமே தவிர தவறு செய்தார்கள் தவறு செய்தார்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கக்கூடாது. அவர்கள் தவறு செய்தார்கள், நாங்களும் செய்தால் என்ன என்று வாதிப்பது சபைக்கு நல்லது அல்ல. தவறு செய்தவர்கள் தள்ளப்பட்டார்கள். இனிமேல் வரக் கூடியவர்கள் தவறே செய்ய மாட்டார்கள் என்று மக்கள் நம்புகிறார்கள். அந்த நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். திடீரென்று இந்த நாட்டிலே இப்பொழுது என்ன அவசரம், என்ன அவசியம் வந்ததோ தெரியவில்லை, திடீரென்று, உயிரோடு இருப்பவர்களின் பெயரால் எந்தக் கட்டிடமும் இருக்கக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். கனம் முதலமைச்சரவர்கள் மனத்தில் என்ன தோன்றியதோ தெரியவில்லை, ஒரு வேளை அவர் பெயரை வைக்கக் கூடிய அப்படிப்பட்ட ஒரு அக்கிரமம் நடந்துவிடுமோ என்ற பயத்தால் இருக்கலாமோ என்னவோ தெரியவில்லை. நான் அதை மறுக்கவில்லை.

ஆனால் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தவுடனேயே பயணிகள் விடுதிகளில் இருந்த காந்தி படத்தையும், காமராஜர் படத்தையும், நேருஜியின் படத்தையும், இராஜேந்திர பிரசாத் படத்தையும் தூக்கிப் போட்டு விட்டார்கள். இதற்காக நாங்கள் அப்பொழுது வரிந்து கட்டிக்கொண்டு சண்டைக்கு நிற்கவில்லை. எங்கள் தலைவரின் படத்தை எடுத்து விட்டார்களா, ஐயய்யோ பாவமாயிற்றே என்று நாங்கள் நிற்கவில்லை. தலைவர்கள் உள்ளத்திலே எப்பொழுதும் இருக்கிறார்கள், உலகம் பூராவும் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் படங்களை கண்ணுடிச் சட்டத்திற்குள்ளே வைத்தால்தான் மரியாதை என்று நினைக்கும்

1978 ஜனவரி 4] [திரு. ர. ஜெபமணி]

அளவிற்கு எண்ணம் படைத்தவர்கள் அல்ல நாங்கள். அப்படி எடுக்க வேண்டும் அல்லது எடுக்கக் கூடாது என்பது அல்ல அதன்பொருள். அதற்கு இப்பொழுது தேவைதானு என்பது தான் இதன் பொருள்.

நாடு பெரிய பிரச்னையை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக் கிறது. வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் நாடு பூராவிலும் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. படித்த வாலிபர்களுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை, படித்து முடித்த ஆசிரியர்களுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை, இப்படி இந்த நாட்டில் வேலை இல்லை வேலை இல்லை என்று தெருத்தெருவாக அலைவதைப் பார்க்கிறோம். நம்மிடத்திலே வருகிறார்கள், காலையிலிருந்து மாலை வரையில் வருகிறார்கள், தூங்க விடமாட்டேன் என்கிறார்கள். வேலை வேண்டும் வேலை வேண்டும் என்ற பிரச்னை. இப்படியிருக்கின்ற நேரத்தில் எதிரில் யார் இருக்கிறார்கள், யாரை எப்படி ஒழிப் பது என்பதா பிரச்னை ! அதைப்பின்னால் ஐந்தாண்டுகள் கழித்துப் பார்க்க வேண்டுமே தவிர இப்பொழுது பார்க்க வேண்டிய அவசியமும் இல்லை, இப்பொழுது அதற்கு அவசர மும் இல்லை.

நான் உங்கள் மத்தியிலே சொல்கிறேன். பிரச்னைகளை அணுகும் நேரத்தில் மந்திரிகள் ஒருமுகமான எண்ணத்திற்கு வரவில்லை. காரணம், எப்பொழுதும் அவர்களுக்கு ஒரு உறுத்தல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. யாரையோ நினைக் கிறார்கள் அவர்கள். திசை அங்கே திரும்புகிறது.

முதலமைச்சர் திடீரென்று சொல்லிவிடுகிறார்கள், இந்தப் போராட்டத்திற்கு யார் காரணம் என்பது எனக்குத் தெரியும் என்று. யார் என்று கேட்டால், காலம் வற்புறுத்தும்போது சொல்வேன் என்று சொல்கிறார். அப்படிச் செய்வது மக்களைக் குழப்புவதாகும். அதைவிட்டு, தைரியமாக இன்னார் தான், இவர்தான் பின்னால் இருந்தார் என்று சொல்லவேண்டும். அப்படிச் சொல்லி அதை நிச்சயமாக முறியடிக்க வேண்டும். அப்படிச் சொன்னால் தான் நல்ல காரியங்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்கக்கூடிய பொதுமக்களும் அவர்களை அடையாளங் கண்டு கொள்வார்கள். இல்லாவிட்டால் யார் என்று தெரி யாமல் குழப்பம்தான் ஏற்படும். யாராக இருக்கும், ஜெப மணியாக இருக்குமோ அல்லது வேறு யாராவது இருக்குமோ என்று நினைக்கக்கூடிய நிலைமை வந்து விடும். எனக்கே கூட அந்த நிலை வந்து விடும். நான் என்னுடைய வீட்டுக்குப் போனால் வீட்டில்கூடக் கேட்கலாம், நீங்கள் இந்த காரி

[திரு. ர. ஜெபமணி] [1978 ஜனவரி 4

யத்தில் ஈடுபட்டிருப்பீர்களோ என்று. இப்படிப்பட்ட சந்தேகம் வந்து விடக்கூடாது பாருங்கள். அதற்காகத்தான் நான் சொல்கிறேன், எந்தக் காரியத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் ஆட்சியிலிருப்பவர்கள் அறுதியிட்டுக் கூற வேண்டும். இந்தக் காரியத்தை உங்கள் மத்தியிலே நாங்கள் எதிர் பார்க்கிறோம். நீங்கள் கூறுவதைத்தான் நாங்கள் முடிவாகக் கொள்ள வேண்டிய நிலையிலிருக்கிறோம். அவ்வாறு செய்ய வேண்டுமென்று நான் முதலமைச்சரவர்களை மீண்டும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த நாட்டின் முன்னால் பிரச்னைகள் பல இருக்கின்றன. பல்லாயிரக்கணக்கான பேர் ஜெயிலில் இருக்கிறார்கள். ஜெயிலில் இருப்பது பாவகரமான காரியம் என்பது அல்ல. இன்னும் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள், திறந்த வெளி ஜெயில் வேண்டுமென்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். அவைகளெல்லாம் எதற்கு ! ஆடுமாடுகளைக் கொண்டு போய்க் கட்டவா ! இப்படிச் சண்டை போட்டுக் கொள்பவர்களை மொத்தமாகக் கொண்டுபோய்த் தள்ளத்தான். போக வேண்டுமென்றால் யாரும் போக வேண்டியதுதான். அதைத் தவச் சாலையாகவும் கொள்ளலாம் அல்லது தற்கொலைச் சாலையாகவும் கொள்ளலாம்.

ஆனால் நெசவாளர் போராட்டம் என்றால், அவர்கள் எங்களுக்குத் தீபாவளிக்குப் பணம் வேண்டுமென்று கேட்டால், பெண்டு பிள்ளைகள் கேட்டால் அந்தப் பெண்டு பிள்ளைகளை ஜெயிலில் போடுவது இந்த அரசுக்கு அழகு அல்ல. திருநெல்வேலியில் சங்கரன் கோயிலில் அந்தப் பெண்டுகளையெல்லாம் கொண்டு போய்விட்டார்கள் இது முதலமைச்சருக்குத் தெரியாதா என்று கலெக்டரைக் கேட்டேன். எல்லோருக்கும் தெரியும் என்று அவர் சொல்லிவிட்டார். அந்தப் பெண்டுகளை ஜெயிலில் பார்த்தபொழுது அவர்கள் அழுது கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் கஷ்டங்களைக் கேட்டால் ஓடோடி வருகின்ற தலைவர் இருக்கிறார் என்று நம்பிய அந்த பெண்டுகளை அந்த ஜெயிலில் போட்டு இருக்கிறார்கள். (மணியடிக்கப் பட்டது) மாதரையும் மக்களையும் வன்கண்மையால் பிரிந்து, பிள்ளைகள் வீட்டிலே கிடக்க, தாய்மார்களெல்லாம் சிறையிலே கிடக்க இதைத் தாங்கிக்கொள்ளவே முடியவில்லை.

[பிற்பகல் 1·00]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சிக்கிரம் முடியுங்கள்.

1978 ஜனவரி 4]

திரு. ர. ஜெபமணி : கொஞ்சம் நேரம் கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 10 நிமிடம்தான் உங்களுக்கு. ஆனால், 11 நிமிடம் கொடுத்தாகிவிட்டது. சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. ர. ஜெபமணி : இப்படிப்பட்ட நிலையில், பிள்ளைகளையும், குழந்தைகளையும் பிடித்து அடைத்திருக்கிறார்கள். வண்ணரப்பேட்டையிலே, குழந்தைகளையும் பிடித்து ஜெயிலில் அடைத்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் டி.எஸ்.பி. யிடம் முறையிட்டுக் கேட்டோம், கலெக்டரிடம் முறையிட்டுக் கேட்டோம் அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், எந்த அமைச்சர் எங்கேயிருக்கிறார் என்று எங்களால் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. இந்த அவலநிலை மாறவேண்டும். பிறருடைய துன்பத்தைத் தங்கள் துன்பம் போல் பாவிக்கின்ற நிலை ஆட்சியிலிருப்பவர்களுக்கு வரவேண்டும் நீங்கள் ஆளுகிறீர்களா, நாங்கள் ஆளுகிறோமா என்பதல்ல பிரச்னை. இந்த நாட்டு மக்கள் பிரச்னை தீர்க்கப்படுகிறதா, அவைகள் தீர்ந்து அவர்கள் மகிழ்ச்சியாக வாழ்கிறார்களா என்பது தான்.

நேற்று கடலிலே ஒரு சண்டை. கட்டுமரம் படகுக்காரர்களுக்கும் விசைப்படகுகாரர்களுக்கும் சண்டைக் 3 மைல் தள்ளிப்போய் விசைப்படகுகாரர்கள் மீன் பிடிக்க வேண்டும். 3 மைலுக்கு இங்கிருந்துதானே போகவேண்டும் அவர்கள் கரையிலிருந்து போவதற்கு முன்னால், சண்டை, அதற்காக, கோயாவோ, எதுவோ போட்டிருக்கிறார்களாம் அதிலே போலிஸ்காரர்களா உட்கார்ந்திருப்பார்கள் !.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஜனதா கட்சிக் காரர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட 45 நிமிடத்தில், சுவாமிதாஸ் 20 நிமிடம் பேசினார் நீங்கள் 15 நிமிடம் கூடப் பேசுங்கள். ஆனால், நானே உங்கள் தலைவருக்கு 10 நிமிடம்தான் கிடைக்கும்.

திரு. ர. ஜெபமணி : எங்களுடையது சின்ன கட்சி ஆகவே,.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சின்னக் கட்சி, ஆகவே, சிறிது நேரம். சீக்கிரம் முடியுங்கள்

[1978 ஜனவரி 4

திரு. ர. ஜெபமணி : நீங்கள் மீன் பிடிப்பவர்களுக்கு ஏதாவது நன்மை செய்ய வேண்டுமென்றால், விசைப் படகுக்காரர்களுக்கு, 3 நாள், 4 நாள் வாரத்தில், கட்டுமரப்படகுக்காரர்களுக்கு 3 நாள், 4 நாள் வாரத்தில் என்று யார், யாருக்கு என்று பிரித்துக் கொடுத்துவிடுவீர் களானால், அந்தந்த நாட்களில் அவர்கள் மீன் பிடித்து அண்ணன் தம்பியாக வாழ்வார்கள். அப்படியில்லை யென்றால் இந்தப் பிரச்னை தீராது. அந்த ஏழை, எளிய மீனவர்கள் வேட்டையாடுவது போல், 3 மைலுக்குள் ளேயே சண்டை போடுவார்கள். இந்த மீன் பிடிப்பதே, வேட்டை ஆடுபவர்கள் வேலைதான். 3 மைலுக்கு அப் பாலே என்றால், இவர்கள் அங்கு செல்ல வேண்டும். இல்லையென்றால், அவர்கள் இங்கேயே இருக்க வேண்டும். ஆகவே, இத்தத் தொழிலே வேட்டையாடுகிற வேலை. இந்த நல்ல வேலையில் அவர்கள் சக்தி பாழாகாமல் இருக்க வேண்டுமென்றால், அவர்களுக்குக் குறிப்பிட்ட நாட் களைக் கொடுங்கள், மற்ற நாட்களில் அவர்கள் ஓய் வெடுத்துக் கொள்ளட்டும். இதனால், சண்டையும் நீங் கும். இன்னும் நிறையப் பேச வேண்டியிருக்கிறது. இருந்தாலும் சபாநாயகர் அவர்கள் தடுத்து நிறுத்து கிறார்கள். அது அவருடைய உரிமை. அவருக்குப் பணிய வேண்டியது என்னுடைய கடமை. ஆகவே, இத் துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன். ஜெய்ஹிந்த்.

திரு. கே. கந்தசாமி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இன்று தமிழக சட்ட மன்றத்தின் முன் புரட்சித் தலைவர் தலைமையிலுள்ள ஆட்சியின் மீது, நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்களால் கொடுக்கப் பட்டு, பல கட்சி உறுப்பினர்களும் இங்கே கருத்தைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போது, இந்திய தேசிய பார்வார்ட் பிளாக் கட்சியின் சார்பாக எனது கருத்துக் களை இங்கே சொல்ல கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஜன நாயகத்தில் 'Live and let live' என்பதுதான் ஜனநாயக மரபு என்பதை நாம் அறிவோம் அதைப் போல 'Rule and let others rule' என்பதை நாம் கடைபிடிப்பது நல்லது என்பதை நாம் அறிய வேண்டும். நாம் அறிந்திருக்கிறோம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

ஆக, ஒரு நாட்டில் மக்கள் பிரதிநிதிகள், தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டவர்கள், மெஜாரிட்டி பலம் கொண்டு ஆட்சி பொறுப்பிலே அமருகிறபொழுது அத்தனை அரசாங்க

1978 ஜனவரி] [திரு. கே. கந்தசாமி]

நுணுக்கங்களையும் தெரிந்து அறிந்து அரசாட்சியிலே அமர வேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பது தவறு. அதே போல் காரியங்கள் முதலில் கூறியபடி நடக்கவில்லையென்று விமர்சனம் செய்வது அவ்வளவு முறையல்ல என்பதை தான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒன்றை மட்டும் நான் சபையின் கவனத்திற்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி ஏற்பட்டவுடன் நாட்டின் நிலைமை என்னவென்பதை நாம் அருள்கூர்ந்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிருந்து, டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டு, அதற்குப் பின்னால், ஜனதிபதி ஆட்சி சிறிது காலம் இருந்து, நாட்டில் நமது தமிழகத்தைப் பொறுத்த அளவுக்குப் பற்றாக் குறை பட்ஜெட் இருந்தது. இது அரசினுடைய நிலை.

மக்களுடைய நிலை என்னவென்றால், விவசாயம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு, எங்கு பார்த்தாலும் வறண்டு போய், நாட்டின் பெரும் பகுதி வறட்சியாலே பாதிக்கப்பட்டு, மக்கள் குடிப்பதற்குக் கூட தண்ணீர் இல்லையே, தங்களுடைய உயிரை எப்படிக் காப்பது என்று அல்லல் படக்கூடிய ஒரு துர்ப்பாக்கியமான நிலையிலிருந்தபோது அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிறார்கள். அவற்றை நிவர்த்திப்பதற்கான திட்டங்களைத் தீட்ட முயலுகிற காலத்தில், எதிர்பாராமல் என்னைப் போன்றவர்கள் ஆண்டவன் என்று கூறுகிறோம் சிலர், இல்லையென்றால், இயற்கையின் சாதகப் பலனால், நாட்டில் மழை பெய்தது ; வறட்சி நீங்கியது, விவசாயம் ஓங்கி வளம் பெருகும் என்று எண்ணியிருந்த நேரத்தில், வீட்டைக் கட்டும் போது, அழகாக இருந்தால் கண்பட்டுவிடும் என்ற வகையில், சுரைக்காயில் புள்ளி வைப்பது போல், சில இடங்களில் வெள்ளச் சேதம் ஏற்பட்டது. (குறுக்கீடு) பூசனிக்காயில் புள்ளி வைப்பது போல், சில இடங்களில் வெள்ளச் சேதம் ஏற்பட்டது. அதனுடைய விளைவைத் தாங்குவதற்கு நமது பொருளாதாரச் சக்திக்கு மேற்பட்ட நிலையில் ரூ. 200 கோடிக்கும் மேல் சேதம் ஏற்பட்ட நிலையில், அதற்கு மத்திய அரசு கணிசமான உதவி தர வேண்டுமென்றாலும், இன்னும் கிடைக்காத நிலைமையில் நாம் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இது இவ்வாறு இருக்கிற நிலையில், எதிர்பாராத நிலையில் போராட்டங்கள் தொடர்ந்து நடந்து, பலவிதமான சோதனைகள் வந்து, அவற்றை இந்த அரசு சந்திப்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

[திரு. கே. கந்தசாமி] [1978, ஜனவரி 4

இயற்கை இவ்வளவு சோதனைகளை செய்கிற நேரத்தில், மக்கள் வறட்சி நீங்கிவிட்டது என்று மகிழ்ச்சி கொள்கிற நேரத்தில் வெள்ளத்தாலும், புயலாலும் ஏற்பட்ட சேதத்தை கண்டால், கொடூர நெஞ்சம் படைத்த மனிதனும் இளகும் வகையில், ரத்தம் சொட்டுகிற அளவுக்கு மனித உடல்களை பிரேதங்களை நாங்கள் பார்த்தோம்.

குறிப்பாக வேடசந்தூர் பகுதியில் நான் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சருடனும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடனும் சென்று பார்த்தபோது பனை மரத்தில் 4 ஆள் உயரத்தில்—அங்கு 20 அடி 30 அடி உயரத்தில் தண்ணீர் வந்தது —எருமை கால்களைப் பரப்பிக்கொண்டு, உடம்பு முழுவதும் ஊதிப்போய் இருந்தது. ஆனால் உயிர் இல்லை. பிரேதங்கள் அணைத்தும் பீதி அடைந்த நிலையில், அதிர்ச்சியான நிலையில் கிடந்தன. 'ஆ' என்று வாயைத் திறந்த நிலையில் கிடந்தன. அங்கு முன்பு தண்ணீர் கிடைக்காமல் காலணு அரையணுவுக்கு வாங்கிக் கொண்டிருந்த இடத்தில், 20 அடி உயரத்திற்கு 120 கிலோ மீட்டர் வேகத்தில் வீசிய புயலோடு வெள்ளமும் வந்த உடன் அதிர்ச்சி தாங்காமல் உயிரை விட்டவர்களின் பிரேதங்களைப் பார்த்தோம்.

அப்படி மனித உயிர்களை குடித்து உடமைகளை, கோடிக்கணக்கான மதிப்புக் கொண்ட உடமைகளைப் பறிகொடுத்த நிலையில், அவற்றை எப்படி சமாளிப்பது, அதை எப்படி நீக்குவது அவர்களுக்கு நிவாரணம் கொடுக்க எப்படி பணியாற்றுவது என்ற நிலையில் அரசு தீவிரமாக ஈடுபட்டது.

இன்று கலைஞர் அவர்களுக்குத் தெரியாதது ஒன்றுமில்லை நீண்ட நாள் பல சோதனைகளைச் சந்தித்து இருக்கிறார்கள். முதல்வராக இருந்தபோது பலவிதமான போராட்டங்களை சந்தித்து பல விதமான இக்கட்டுகளை தீர்த்து வைத்திருக்கிறார்கள். எத்தனையோ பிரச்சினைகளைத் தீர்த்திருக்கிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலே ஒரு அரசுப் பொறுப்பிலே இருக்கிறவர்கள் என்னதான் செய்வார்கள் என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள். எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலே இருப்பவர்கள் ஆளுங்கட்சியாக உள்ளவர்களுக்கு ஆலோசனை கூறவேண்டுமென்று அறிவுரை சொல்ல வேண்டுமென்று

1978 ஜனவரி 4] [திரு. கே. கந்தசாமி]

உள் எண்ணத்தோடு, வெளித் தோற்றத்திற்கு நம் பிக்கையில்லாத் தீர்மானமாக கொண்டு வருவதன் மூலம் அவர்களுக்கு எதிர்காலத்தில் படிப்பினை கொடுக்க முடி யும். அதே நேரத்தில் நாட்டு மக்கள் மத்தியிலே நாம் எதிர் கட்சியாக இயங்குகிறோம், என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்தலாம் என்கிற ஜனநாயக எண்ணத்தோடு கொண்டுவந்ததைப் பாராட்டுகிறேன். அதை விமர் சனமாகச் சொல்லலாமே தவிர, ஒரு பெரும் குற்றச் சாட்டாக எடுத்து, அரசின் மீது நம்பிக்கையில்லை, ஆகவே அரசைக் கவிழ்க்க வேண்டும் என்று அவர்கள் கொண்டு வந்தார்களா என்றால் இல்லை என்று அவர்கள் பேச்சிலே தெரிவித்தார்கள். ஆகவே அவர்களுடைய தீர்மானத்தை நல்ல வாய்ப்பாக எடுத்துக் கொண்டு தங்கள் கட்சியிலும் மற்றக் கட்சியிலும் சொல்லப்படுகின்ற கருத்துக்களை,

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

இன்னும் நடத்தவேண்டிய நல்ல பல திட்டங்களைத் திறம்பட நடத்துவதற்காக இதை ஒரு வாய்ப்பாக எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்று கருதலாம். இன்று எப்படிப்பட்ட சோதனைகள், நெசவாளர்கள், விவசாயிகள், மாணவர்கள் ஆசிரியர்கள், பேராசிரியர்கள். வங்கி ஊழியர்கள் இப்படி பல தரப்பட்டவர்களும் தொடர்ந்தாற்போல், சொல்லி வைத்தாற்போல போராட்டங்களை நடத்தினார்கள். அதை அவர்கள் நடத்துவதற்குக் காரணம் அவர்களுடைய பிரச்சினை ஆங்காங்கே இருந்தது என்பது உண்மைதான். ஏற்கனவே இருந்ததையும், புதிதாக இப்போது உள்ள சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளைக் கருதியும் அவர்கள் போராடினார்கள். அதே நிலையில் அவர்கள் அரசியல் சார்பில்லாமல் நடத்தி னார்களா என்றால், இல்லை என்பதுதான் என்னுடைய தெளி வான முடிவு என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆட்சி என்பது ஜனநாயக சுழற்சியில் மாறி மாறி வரக்கூடியது. ஒரு அரசியல் சூழ்நிலையின் காரணமாக அன்றைய தினம் எதிர்க்கட்சியில் இருந்தவர்கள் ஆட்சியில் அமருவதும் எதிர்பார்த்தவர்கள் ஏமாற்றம் அடைவதும் என்கின்ற சகஜநிலையை நாம் பார்த்தோம். அந்த அளவுக்கு ஆட்சியில் ஒரு கட்சி அமர்ந்திருக்கும்போது, ஆட்சியில் அமர்ந்திருப்பவர் எதிரியாக இருந்தாலும், பரம வைரி யாக இருந்தாலும்கூட, அவர்களிடம் காண்கிற நல்ல பண்பு களை நாம் பாராட்டுகிற நல்ல எண்ணத்தையும் அதே நேரத்தில் அவர்கள் உற்ற நண்பர்களாக இருந்தாலும்

[திரு. கே. கந்தசாமி] [1978 ஜனவரி 4

அவர்களிடத்திலே குறைகள் இருந்தால் அவற்றைக் களைந்து எறிய வேண்டுமென்று அறிவுறுத்துவது நம் கடமை என்பதை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்று அரசியல் ரீதியாக கலைஞர் அவர்களும் அவரது கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் சிறிது பெருந்தன்மையோடு இன்னும் தாராளமாக 6 மாதம் என்பதை ஒரு வருடம் 2 வருடம் என்பதை டைம் லிமிட்டை அதிகமாகக் கொடுத்து அவர்கள் செய்கிற தவறுகளை இன்னின்ன தவறுகளை நீங்கள் செய்திருக்கிறீர்கள் அவற்றை நீக்கினால் நல்லது என்ற அளவில் சொல்லி, இல்லை என்றால் சென்சூர்மோஷன் கொண்டு வருவோம். நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வருவோம் என்று கொண்டு வந்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும். அதற்குப் பதிலாக எங்களைப் பார்த்து ஊழல் ஊழல் என்று சொல்கிறீர்களே நாங்கள் நல்ல காரியங்களை செய்தோமே என்று சொல்கிறார்கள். அதே போல் இவர்கள் செய்த நல்ல காரியங்களைப் பாராட்டக்கூடாதா?

[பிற்பகல் 1—10]

ஏன் அதைச் செய்யக்கூடாது! நீங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கிறபோது அதை எதிர்பார்த்தோம். அதைச் செய்யாததால் கண்டித்தோம். அதே போல் இப்போது அவர்கள் செய்கிற நல்ல காரியங்களை பாராட்ட வேண்டும் என்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நாம் எதிர் பார்க்காத பல சோதனைகள் அனுபவங்கள் புதிதாக பொறுப்பேற்றுள்ளவர்களுக்கு வருகிறது. பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களைத் தவிர மற்ற அமைச்சர்கள் இன்றைக்கு புதிதாக வந்தவர்கள். அரசு நடத்துவதில் ஒரு சிக்கலான சூழ்நிலையை சந்தித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள்—வண்டி மாடு இழுக்க முடியாமல் இருக்கிறபோது பக்கத்தில் இருப்பவர்கள் ஊக்கமாக சத்தத்தைப் போடுவதற்கு பதிலாக மூக்கணாங்கயிறுக்கு பதிலாக மூக்கில் கம்பை விட்டு ஆட்டி, வண்டியை பின்னுக்கு இழுப்பதுபோல் செய்தால் அந்த மாடு எப்படி போகுமோ அந்த நிலைக்கு ஆளாக்கப்படுவார்கள்.

ஆகவே, அரசியலில் இப்போது மக்கள் அவர்களுக்கு ஆள்வதற்கு வாய்ப்பு அளித்து இருக்கிறார்கள். நாம் பொறுத்து இருந்து பார்க்கக்கூடாதா என்று கேட்டுக்

1978 ஜனவரி 4] [திரு. கே. கந்தசாமி]

கொள்கிறேன். குறிப்பாக நாம் இன்னும் பெருந் தன்மை யோடு நடந்து கொள்ளவேண்டும். பத்திரிக்கையில் தனிப் பட்டவர்களின் குடும்பத்தையும், தனிப்பட்டவர்களையும் கடுமையாக, ஆபாசமாக விமர்சிப்பது தடுக்கப்பட வேண்டும் என்கிற கருத்தை நான், சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தின் மூலமாக அவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே பலவிதமான போராட்டங்கள் நடந்தன. கடந்த காலத்தில் நடந்த, குறிப்பாக, விவசாய மக்கள் மின் கட்டண உயர்வு பற்றி கோவை மாவட்டத் தில் ஒரு போராட்டம் நடத்தினர். அதற்காக அவர்கள் வண்டியை வைத்து நடத்தினார்கள். அவர்கள் மீது தடியடி நடத்தி, அதில் 48 பேர் சுடப்பட்டு கொல்லப்பட்டார்கள். அந்தச் சூழ்நிலைக்கான காரணங்களில் நான் போக விரும்பவில்லை. அந்தச் சுடப்பட்டு கொல்லப்பட்ட பேர் கள் அனைவரும் மின் கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்கிற நியாயமான போராட்டத்தை வலியுறுத்தி செய்தனர். இதிலே லா அன்ட் ஆர்டர் பிராப்ளம் எங்கே வந்தது? போலீஸ் ஏன் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தது? 48 பேர் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் சுடப்பட்டார்கள். திருப்பூரிலும், பெருமாநல்லூரிலும், சவ ஊர்வலம் நடத் தப்படவில்லையா? அன்று நடந்ததைவிட இன்றைக்கு என்ன அதிகமாக நடந்து விட்டது என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாணவர்கள் பிரச்னை வருகிறது. அண்ணாமலை யுனி வர்சிடி, கும்பகோணம் மற்ற இடங்களில் மாணவர்கள் சுடப்படவில்லையா? இன்றைக்கு அத்தகைய கடுமையான போராட்டங்கள் கிடையாது. ஏனெனில் எத்தகைய கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டாலும், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொறுமையை இழக்காமல், பெருந்தன்மையோடு இருந்து அந்தக் காரியத்தில் செயல்படுகிறார்கள். சுட வேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் பொருள், உயிர், உடமைக்கு சேதம் ஏற்படுகிற நேரத்தில்கூட பெருந்தன்மையாக இருந்து பொறுப்போடு நடக்கும் புரட்சித் தலைவரை நான் பாராட் டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்னும் பல விவகாரங்களில் பேச வேண்டியிருக்கிறது. நேரமில்லை.

ஜனநாயகத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். இந்திரா காந்தி அவர்கள் எங்களுடைய கட்சி அல்ல. ஆனால் அவர் கள் இங்கே சுற்றுப் பயணத்திற்கு வருகிறார்கள். 11 வரு

[திரு. கே. கந்தசாமி] [1978 ஜனவரி 4

ஷம் பிரதம அமைச்சராக இருந்தவர்கள். அவர்களுக்கு ஜனநாயகத்தைப் பறித்ததற்காக கறுப்புக்கொடி போராட்டம் நடத்துகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால் நடந்தது என்ன? ஒரு பெண் பிள்ளையை வரிந்து கட்டிக்கொண்டு தாக்க முற்பட்டால் எந்த ஜனநாயகத்தைப் பயன்படுத்தி அந்தக் காரியத்தைச் செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்களோ அதையே பகிரங்கமாக பிடுங்கக்கூடிய அளவிற்கு நிலைமை இருந்தது. நான் மதுரையில் இருந்தேன். அதைக் கண்ணால் பார்த்தேன். ஆகவே, அவர்களைக் கடுமையாக அந்த அளவிற்கு தாக்கவேண்டியது தேவைதானு என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ஜனநாயகத்தைக் காக்கக்கூடிய அரசு இங்கே சில உறுதிமொழிகளைக் கொடுத்தார்கள், அதை நிறைவேற்றவில்லை. என்றார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது). சீக்கிரம் முடித்துவிடுகிறேன். முன்பெல்லாம் 15 நிமிடம் கொடுப்பீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் 15 நிமிடம் பேசிவிட்டீர்கள். இன்னும் இரண்டு பேர் பேச வேண்டியிருக்கிறது. முடியுங்கள்.

திரு. கே. கந்தசாமி: ஆகவே, இந்த ஃபிளட் நிலைப்பை பொறுத்த வரையில் முதல்வர் அவர்களை நான் பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஜனதா கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இன்றைக்கு தமிழக அரசை பாராட்டுகிறவர்கள் என்றாலும் கூட மாண்புமிகு மொரார்ஜி தேசாய் உள்ளிட்ட அத்தனை அமைச்சர்களும் பாராட்டி இருக்கிறார்கள். கவர்னர்கள் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். புயலைப் பற்றி தகவல் அறிவிக்கப் பட்ட உடனே ராணுவ அதிகாரிகள் அத்தனை பேரையும் அழைத்துப் பேசி உரிய காலத்திலே நடவடிக்கை எடுத்ததன் விளைவாக பல கோடி உயிர்கள், பல கோடி ரூபாய் பெறுமான முள்ள சொத்துக்களை காப்பாற்றியிருக்கிறார்கள். தூய நிர்வாகம் என்று வெளியேயிருந்து பேசாமல், பொறுப்பேற்று, ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் நிர்வாகத்தில் தலையிடக் கூடாது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

அவசியமாக ரெக்கமண்டேஷன் போகவேண்டாமென்று சொன்னார்களே தவிர, ரெப்ரசென்டேஷன் கூட வேண்டாமென்று சொல்கிற அளவிற்கு சில அதிகாரிகள் இன்டர்பிரடேஷன் பண்ணிக்கொண்டு இல்லீகல் கஸ்டடியில் இருப்பவர்களைக் கூட விடமாட்டேன் என்கிறார்கள். அருள் கூர்ந்து முதல்வர் அவர்கள் ரெக்கமண்டேஷன் தான் செய்யக் கூடாது ரெப்ரசென்டேஷன் அல்ல என்று அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

1978 ஜனவரி 4]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : முடியுங்கள். 15 நிமிடம் ஆகிவிட்டது. இன்னும் இரண்டு பேர்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. கே. கந்தசாமி : இப்படி நல்லாட்சி நடைபெறுவ தற்கு அத்தனை எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் பாராட்டுவது தான் முறை. நாட்டுக்கு நல்லது. எனவே இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து, அது தேவையில்லாத ஒன்று என்று கூறி முடித்துக் கொள்ளு கிறேன்.

திரு. மி. வின்சென்ட் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன்.

1968-ல் அண்ணு அவர்கள் ஆட்சியில் கருத்திருமன் அவர் கள் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த நேரத்தில் யார் யார் ஆளும் கட்சிக்கு ஆதரவாக இருக் கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளவும், யார் யார் எதிர் கட்சிக்கு ஆதரவாக இருக்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்துக் கொள்ளத்தான் அந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக் கிறேன் என்பதைக் கோடிட்டுக் காட்டினார்கள்.

அதே போல் இன்றைய எதிர் கட்சித் தலைவருக்கு எந் தெந்தக் கட்சியினர் அந்தத் தீர்மானத்திற்குத் துணையாக நிற்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்துக் கொண்டிருப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர் மானம் மீதுமற்ற எந்தக் கட்சிக்கும் நம்பிக்கையில்லை என் பதை இந்தச் சபை இவ்வளவு நேரமும் எடுத்துக் காட் டிற்று. ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வரலாம் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக இச்சபையின் அரசு நடவடிக்கைகளைத் தடுப்பதற்காகவே கொண்டு வரப்பட்ட தீர்மானம் என்று நான் கூற ஆசைப் படுகிறேன்.

இங்கே பேசிய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மாண வர்கள் போராடுகிறார்கள், தொழிலாளர்கள் போராட்டம் நடைபெற்றது. பேராசிரியர்கள் போராட்டம் நடைப்பெற் றது. பொறியாளர்கள் போராட்டம் நடைப் பெற்றது

[திரு. மி. வின்சென்ட்] [1978 ஜனவரி 4

என்று கூறினார்கள். இங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களுக்கு எப்படி நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வருவதற்கு உரிமை இருக்கிறதோ, எப்படி அவர்களுக்கு சபையிலிருந்து வெளி நடப்பு செய்வதற்கு உரிமை இருக்கிறதோ அதே போல் அவர்களுக்கும் அந்த உரிமை உண்டு.

அப்படிப்பட்ட போராட்டங்கள் எல்லாம் எங்கள் ஆட்சி கவிழ்க்கப்பட்டால் நாட்டிலே பிரளயம் ஏற்படும் என்று கூறினார்களே அந்த வாக்கியத்திற்குள் அடங்கிக் கிடக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். போராட்டங்கள் நடைபெறுவது உண்மை. போராட்டத்தின் விளைவு என்ன என்பதைத் தான் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அன்று மாணவர்கள் தங்கள் உள்ளக் குமுறலை எடுத்துச் சொன்னால் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட நிலை என்ன மண்டைக் கபாலங்கள் பிளக்கப்பட்டன என்று சொன்னார்கள். எத்தனை மாணவர்களுடைய மண்டைக் கபாலங்கள் பிளக்கப்பட்டன, கால்கள் ஒடிக்கப்பட்டன, கரங்கள் ஒடிக்கப்பட்டன, தசைகள் முறிக்கப்பட்டன ?

ஸ்ரீராதாநாதன் சாகவில்லையா? பாலசுந்தரம் சாகவில்லையா? கிளாவ் விடுதியில் ரத்த ஆறு ஓடவில்லையா? இப்படிப்பட்ட வழக்குகளை எல்லாம் நான் சொல்வதற்குக் காரணம் இன்றைக்குத்தான் இப்படிப்பட்ட போராட்டங்கள் நடைபெறுகிறதா என்பதை இந்த நாடு புரிந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த விளைவுகளுக்கு இந்த அரசு பொறுப்பல்ல என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.....

[பிற்பகல் 1-20.]

எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில், பார்த்தீர்களா, என்னைத்தான் சிறைக்கு அனுப்பினார்கள், 307-வது செக்ஷனை என் மீது போட்டார்கள் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இன்றைய சபாநாயகர் அவர்கள் பேரிலும், அன்றைய பாராளுமன்ற உறுப்பினர் கே.டி.கே. தங்கமணி பேரிலும் பொய் வழக்கு போடவில்லையா நீங்கள்? கே.டி.கே. தங்கமணி ஒரு கூட்டத்தில் பேசிய குற்றத்துக்காக, அவர்களின் மீது 307-வது செக்ஷனை போட்டவர்கள் இன்று வேதனையாக குறிப்பிடலாமா என்ற கேள்வியை கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். பொய் வழக்கு என்றால் ஒன்று இரண்டா அவர்கள் போட்டார்கள். 25,000-க்கு மேற்பட்ட பொய் வழக்குகளை அணைத்திந்திய அண்ணா திராவிட

1978 ஜனவரி 4] [திரு மி. வின்சென்ட்]

முன்னேற்றக் கழகத் தொண்டர்களின் மீது போட்டு, அவர்களைச் சித்திரவதை படுத்தியவர்கள், சீர் குலைத்தவர்கள், இன்று வழக்குப் போடுகிறார்களே என்று கேட்கிறார்கள்.

புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மீது பொய் வழக்குகளைப் போட்டார்கள். நிதியமைச்சர் மீது பொய் வழக்குகளைப் போட்டார்கள். எங்களுடைய அமைப்புச் செயலாளர் மீது பொய் வழக்குகளைப் போட்டார்கள். இங்கே அமர்ந்திருக்கின்ற எங்கள் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர்களில், பெரும் பான்மையானவர்கள் பொய் வழக்குகளில் சிக்கித் தவித்தவர்கள் தான். அப்படி பொய் வழக்குப் போட்ட அவர்கள், இன்றைய தினம் எங்கள் மீது பொய் வழக்குப் போட்டு விட்டார்களே என்கிறார்கள். எங்கள் மீது 307 செக் ஷனைப் போட்டு விட்டார்களே என்று இன்று குறை கூறுகிறார்கள்.

சிவகங்கையில் ஒரு வழக்கறிஞர் மீது அலுமினியம் திருடியதாக வழக்குப் போட்டார்கள். விருத்தாசலத்தில் ஒரு வழக்கறிஞர் மீது கோழி திருடினர் என்று வழக்குப் போட்டார்கள். வழக்கறிஞர் என்பவர் யார் ? அதனை அவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக கூற விரும்புகிறேன் வழக்கறிஞர் என்றால் வழக்காடுகிறவர்களா ? ஆங்கிலத்தில் சொன்னால்'Supreme Commander of the sovereign of the State' அவர்களின் பேரில் போடப்பட்ட வழக்கு கோழி திருடினர் என்பது.

இன்னொன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். விசாரணைக் கமிஷன் வைக்கிறீர்களா என்று. எங்கள் துணைப் பொதுச் செயலாளரை ஏர் போர்ட்டில் கொல்வதற்கு முயற்சித்தார்களே, எங்கே விசாரணை? சேலத்தில் பாராங்கல்லை போட்டு சாகடிக்க முயற்சித்தார்களே, அதற்கு விசாரணை எங்கே ? ஆவடியில் புரட்சித் தலைவர் பேசவிருந்த கூட்டத்தில் தீ வைக்க முயற்சித்து அவர் போன காரை தீ வைக்க, நொறுக்க சதி செய்த சதிகார கண்டாளர்களை, கண்டித்து அவர்கள் யாராவது கண்ணீர் சிந்தினார்களா ? நாங்கள் இன்று கண்ணீர் சிந்துகிறோம் என்று உணர்வோடு கொட்டித் தீர்க்கிறீர்களே.

ஒரு டைரியை பற்றி சொன்னார்களே என்னென்னவோ. எங்கள் புரட்சித் தலைவரா விளம்பரப் பிரியர் . யார் விளம்பரப் பிரியர் என்று நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு மி. வின்சென்ட்] [1978 ஜனவரி 4

இந்திரா காந்தி அம்மையாரோடு கை கோர்த்து நின்று விளம்பரம் போட்டு, எல்லா மாற்றுக் கட்சிக்காரர்களும் அதை எதிர்த்துச் செய்த பிரசாரத்தின் விளைவாக, இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களே இது கண்டிக்கத்தக்கது என்று சொன்ன பிறகு அகற்றப்பட்டது எல்லோருக்கும் தெரியும்.

அது மட்டுமல்ல, முஜுபிர் ரஹ்மான் அவர்களோடு போட்டோ எடுத்து, முஜுபிர் ரஹ்மான் அவர்களே என்று விளம்பரப்படுத்தினர்கள்.

இவர்கள் புரட்சித் தலைவரை விளம்பரப் பிரியர் என்கிறார்கள். இன்னொன்றையும் வேதனையோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குடும்பக் கட்டுப்பாட்டிலாவது இவர்கள் விளம்பரத்தை விட்டார்களா? நாம் இருவர், நமக்கு இருவர் என்று சொல்லுகிற இடத்தில் கூட தம் முடைய போட்டோவைப் போட்டுக் கொண்டவர்கள், செய்தித் துறையினுள் சென்று Edit பண்ணியவர்கள் இதற்கெல்லாம் ஆதாரம் இருக்கிறது. 7 ஆண்டு கால தமிழரசைப் புரட்டிப் பார்த்தால் தெரியும். எந்த அமைச்சருடைய படம் அதிகமாக உள்ளது? ஒரே ஒருவர் படம் தான் விளம்பரத்தில் நின்று கொண்டிருந்தது என் பதை நாடு அறியும். கல்லானாலும், புல் ஆனாலும், நெல் ஆனாலும் கல்லூரி ஆனாலும் தன் பெயரை வைத்துக் கொண் டவர்கள், இன்று கேட்கிறார்கள் விளம்பரப் பிரியர்கள் என்று.

காமராசர் அவர்கள் சொன்னார்கள், வெளிப்படை யாகவே சொன்னார். விளம்பரப் பிரியர் என்று கூறினர். அப்படிக் கூறிவிட்டு, நான் என்னுடைய பொழுது போக்குக் காக எப்போதாவது படம் பார்க்கப் போவேன். ஆனால் இப்போது படம் பார்ப்பதை நிறுத்தி விட்டேன். ஏனென் றால், படத்தில் எங்கே பார்த்தாலும் ஒரே ஒரு விளம்பரப் பிரியர் வருகிறார் என்று சொன்னதை இந்த நாடு புரிந்து வைத்திருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள் கிறேன். வாய் ஜாலம் காட்டுகின்ற நண்பர்களைக் கேட் கிறேன்.

அடுத்து, எமர்ஜன்சியை நாங்கள் ஆதரிக்கவில்லை, மிசா வை எதிர்த்தவர்கள் நாங்கள் என்று இன்று சொல்கிறார் களே, அவர்களுக்கு நான் ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்டி குறிப் பிட விரும்புகிறேன். பரோடா டைனமைட் வழக்கிலே,

1978 ஜனவரி 4] [திரு மி. வின்சென்ட்]

சி. ஜி. கே. ரெட்டி அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள்—

The total failure of Karunanidhi to perceive the developing situation during the last days of his Chief Ministership and his surrender to Mrs. Gandhi when she ultimately dismissed him, will remain the high water mark of his stupidity and cowardice by a shrewd politician during the Emergency.

என்பதனைத் தெரிவித்து என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நான் பேசுவதற்கு 10 நிமிடங்கள் ஒதுக்கித் தருவார்—தந்திருக்கிறார்கள்—என்பதை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நான் ஒன்றும் அப்படிச் சொல்லவில்லை.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : எனக்கு முன்பு பேசிய ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் ஐந்து நிமிடங்கள்தான் பேசியிருக்கிறார். நீங்கள் உங்கள் பேச்சைத் துவக்குங்கள்.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஒட்டி அதனை ஆதரித்து, நாட்டிலே நடைபெறுகின்ற பல்வேறு குற்றங்களில் ஒருசிலவற்றை மட்டும் எடுத்துச் சொல்ல இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

ஆளுங் கட்சியினர் நாட்டிலே தேர்தலுக்கு முன்னால் பல்வேறு வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்தார்கள். நாட்டு மக்களும் நிறைய எதிர்பார்த்து அவர்களை இங்கே அமர்த்தி இருக்கிறார்கள். இங்கே கூட இந்த அவையிலே அவர்கள் பல்வேறு வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்து அவையாவும் இது வரையில் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்ற நிலை இருக்கின்றது. ஆனால் இன்றைய தினம் அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியின் காரணமாக, எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப் போல கலைஞரின் பெயர் எங்கும் இருக்கக்

[திரு. து. ருஷோ தமன்] [1978 ஜனவரி 4

கூடாது என்ற ஒரே எண்ணத்தாலே ஒரு சட்டத்தைப் போட்டு, பல்வேறு தியாகங்களைச் செய்த அரசியல் தலைவர்களுடைய பெயரை எல்லாம் நீக்கிவிடுவது என்பது நிச்சயம் வேதனை தருவதாகும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்வது எனது கடமையாகும்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில், எனது தொகுதியில் அரசாங்கப் பணியாளர்களின் குடியிருப்பிலே, அந்தப் பணியாளர்களே சேர்ந்து அமைத்த சங்கத்திலே தீர்மானம் போட்டு நிறைவேற்றப்பட்ட அந்தப் பெயரை இன்றைய தினம் எடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பிடுங்கி எறிந்திருக்கிறார்கள். அதேபோல, கருணாநிதி மாளிகையில் அந்தப் பெயரை பிடுங்கி எறிந்திருக்கிறார்கள். இதற்கா உங்களை மக்கள் ஆட்சிக்கு அமர்த்தியிருக்கிறார்கள்? பொது மக்கள் இதையெல்லாம் பார்த்து தடுத்து நிறுத்தி இருக்கிறார்கள். எனக்குச் செய்தி வந்து, நானே சென்று அங்கே கலகம் விளைவிக்கக்கூடாது என்று எடுத்துக் கூறி, அங்கிருந்த அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் காவல் துறையினருக்கும் ஒத்துழைப்பு தந்திருக்கிறேன். அதற்கு, இன்றைய தினம் என் மீது வழக்கு தொடுத்திருக்கிறார்கள்—சதி வழக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது.

ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் எதை எடுத்தாலும் அண்ணாவின் பெயராலே—கட்சியைப் பயன்படுத்தி இருப்பவர்கள் அக்குடும்பத்தில் அண்ணியார் ஒருவர் தான் அண்ணாவின் நினைவாக இருக்கிறார். அண்ணியாரின் பெயராலே இருக்கின்ற ராணி அண்ணாதுரை பெயரால் இருக்கக்கூடிய சமூகக் கூடத்தின் பெயரை நீக்க வேண்டுமென்று இன்றைய தினம் தாக்கீது பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது எந்த அளவுக்குக் கொடுமை என்பதையும் அப்படிப்பட்டவர்கள் தான் அண்ணாவின் பெயரை இன்னும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, புயல்-வெள்ளம் என்று எடுத்துக்கொண்டால், தமிழ் நாட்டில் வரலாறு காணாத அளவுக்கு பயங்கரமான சேதம் விளைவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நேரத்தில் அமைச்சர்கள் எங்கே இருந்தார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். முதலமைச்சரும், பல்வேறு அமைச்சர்களும் எல்லா நிகழ்ச்சியையும் ரத்து செய்து விட்டு நிவாரண பணிகளுக்கு உடனே சென்றிருக்க வேண்டும். அப்படிச் சென்றார்களா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களும் 8 அமைச்சர்களும் நடிகை

1978 ஜனவரி 4] [திரு. து. புருஷோத்தமன்]

திருமதி லதா அவர்கள் நடிக்கும் படத்தைத் துவக்கச் சென்றிருக்கிறார்கள். முடுக்கி வைக்கிறார் காமிராவை முதலமைச்சர். அடித்திருக்கிறார் கிளாப்பை, நிதி அமைச்சர். மற்றொரு அமைச்சர் குத்து விளக்கை ஏற்றி வைத்திருக்கிறார். புயல் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களைப் பார்க்க, மற்ற நிகழ்ச்சிகளை எல்லாம் ரத்து செய்யாமல், இன்றைய தினம் அப்படிப்பட்ட கேளிக்கை நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்னொரு சமயம், ரஷ்ய நடன நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டு, இரவு முழுவதும் நடனத்தை கண்டு களித்திருக்கிறார்கள். பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் இதைப் போல நான் பலவற்றை எடுத்துச் சொல்ல முடியும்.

[பிற்பகல் 1—30]

தலைவரவர்களே, நான் மற்றும் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு சாமிதாஸ் அவர்கள் சொன்னதைப்போல, முதலமைச்சர் அவர்களையோ பிற அமைச்சர்களையோ பார்க்க முடியவில்லை. குறிப்பாக ஒன்றைச் சொல்லுவேன், ஒவ்வொரு அமைச்சரும் சுற்றுப் பயணம் செய்யும் போது கூட மக்கள் அவர்களைச் சந்திக்க வேண்டுமென்று முயற்சித்தால் முடியவில்லை, அமைச்சர் அவர்கள் சிலம்ப ஆட்டத்திலும், கோல் ஆட்டங்களிலும், கொம்பு சுற்றிக் கொண்டிருந்தால் மக்கள் அவர்களை எப்படி சந்திக்க முடியும்? பயப்படுகிறார்கள்.

அதே போல ஊராட்சி மன்றம், நகராட்சி மன்றங்களுக்கான தேர்தல்களை, ஒத்திவைத்துக்கொண்டே போகிறார்கள். கன்டோன்மென்டு தேர்தல் முடிவைப் பார்த்து உள்ளபடியே தேர்தல்களைக் கண்டு ஏன் பயப்படுகின்றார்கள் என்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: முடியுங்கள், முடியுங்கள்.

திரு. து. புருஷோத்தமன்: முடித்துக் கொள்கிறேன். அண்ணா சாலையிலுள்ள அரசாங்க நிலத்திலே ஏறத்தாழ நான்கு கிரௌண்டு நிலம் இருக்கும். அங்கே ஒரு கிரௌண்டு என்பது ரூ. 40 ஆயிரம் போகும் என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும். அதை அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அங்கே ஒரு கட்டிடத்தைக் கட்டிக்கொண்டு.....

[1978 ஜனவரி 4

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவு செய்து உட்காருங்கள்.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : இதோ சில படங்கள் இருக்கின்றன.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : போட்டோக்களை என்னிடம் முதலில் காண்பியுங்கள். என்னுடைய அனுமதியோடுதான்.....

திரு. து. புருஷோத்தமன் : உங்கள் அனுமதியோடுதான்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : முதலில் என்னிடம் கொடுத்து அனுமதி பெற்று இருக்க வேண்டும். இப்போது உட்காருங்கள்.

இந்த அளவோடு இன்றைய காலை நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. பேரவை மீண்டும் மாலை 4 மணிக்குத் தொடங்கும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1—33 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

[மாலை 4—00 மணி]

[பேரவை மீண்டும் மாலை 4—00 மணி அளவில் மரண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. முனுஆதி அவர்கள் தலைமையில் கூடியது.]

(3) ஒழுங்குப் பிரச்சினை

திரு. க. சுப்பு 31—12—77-ம் நாளன்று எழுப்பிய ஒழுங்குப்பிரச்சினைமீது மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் தீர்ப்பு—

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கடந்த 31—12—1977-ம் தேதியன்று மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் 1977-ஆம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சி இரண்டாம் திருத்த சட்டமுன்வடிவை அறிமுகம் செய்யும்போது திரு. க. சுப்பு அவர்கள் இரண்டு ஒழுங்குப் பிரச்சினைகளை எழுப்பினார்கள்.

ஒன்று, ஆளுநர் பிறப்பித்த அவசரச் சட்டத்திற்கு ஒப்புதல் அளிக்கக் கூடாது என்று பேரவை விதி 142-ன்கீழ் தீர்மானம் கொண்டுவர அறிக்கை கொடுத்திருக்கும்போது மேற்படி சட்டத்திற்கு சம்பந்தப்பட்ட பதில் சட்ட முன்வடிவை அமைச்சர் அறிமுகப்படுத்துவதை அனுமதிப்பது முறைதானா?